

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. august 2013**

Torsdag den 29. august 2013 kl. 16.00**Dagsorden:**

1. Godkendelse af dagsorden
2. Udtræden af Borgerrepræsentationen, ny borgmester og rokering i udvalg (2013-0187976)
3. Forventet regnskab pr. august samt kvartals- og halvårsregnskab 2013 (2013-87764)
4. Bevillingsmæssige ændringer pr. august 2013 (2013-94387)
5. Første behandling af Budgetforslag 2014 og budgetoverslagsårene 2015-2017 (2013-0176157)
6. (Fortrolig) Personalesag (2013-00000)

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Mødet er åbnet. God eftermiddag.

Jeg har modtaget afbud fra borgmester Anne Vang, Jonas Bjørn Jensen og Lars Aslan Rasmussen, der alle er forhindret på grund af arbejde. Jeg har også fået afbud fra Finn Rudaizky, Anette Holst Christensen og Susanne Møller, der er forhindret på grund af sygdom.

Socialdemokraterne har anmodet om, at der indkaldes stedfortræder for Anette Holst Christensen. Tue Hækkerup er rette stedfortræder for Anette Holst Christensen. Dansk Folkeparti har anmodet om, at der indkaldes stedfortræder for Finn Rudaizky. Sonja M. Pedersen er rette stedfortræder. Jeg skal konstatere, at indkaldelserne er lovlige, og jeg skal derfor bede jer om at rejse jer, og vi skal byde velkommen til Tue Hækkerup og Sonja M. Pedersen. Velkommen til.

(Forsamlingen rejste sig)

---

1. Godkendelse af dagsordenen

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Dette møde er startskuddet til den proces i Borgerrepræsentationen, der afsluttes med, at vi primo oktober kan godkende Københavns Kommunes budget for 2014. Taletidsreglerne for aftenens debat og budgetforhandlingerne finder I som et bilag til punktet Godkendelse af dagsordenen.

Budgetordførerne vil blive sat på talerlisten af sekretariatet. De, som ønsker at stille spørgsmål til budgetordførerne, skal selv tilmelde sig via afstemningssystemet ved at trykke sig ind for en kort bemærkning. Jeg understreger igen, at hvis man ønsker at stille spørgsmål til ordførerne efter ordførertalerne, så skal man trykke på knappen for en kort bemærkning.

Udover budgetsagen er der til mødet i aften udsendt en dagsorden med 3 sager, hvoraf 1 sag skal behandles for lukkede døre. Der er også udsendt en enkelt sag uden for dagsordenen til behandling i aften. Sagen vedrører udtræden af Borgerrepræsentationen og rokering i udvalg. Jeg foreslår, at vi behandler sagen uden for dagsordenen som aftenens første sag. Jeg vil også foreslå, at vi af hensyn til

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

---

tilhørerne behandler den fortrolige sag som aftenens sidste sag. Derved undgår vi, at tilhørerne skal forlade salen inden budgetdebatten.

Er der nogen, der har bemærkninger til det eller til dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så er dagsordenen godkendt.

Jeg skal minde om, at såfremt I ønsker en plads på talerlisten på mandagens møde, skal I senest i morgen kl. 12 indtegne jer på talerlisten. Tilmelding sker på mail til Borgerrepræsentationen Sekretariat.

Når ordførerrunden i aften er afsluttet, så afholdes der en uformel sammenkomst i Festsalen for Borgerrepræsentationens medlemmer og medarbejdere, der har budgetansvar ude i forvaltningerne.

Dagsordenen blev herefter godkendt.

=====

2. Udtræden af Borgerrepræsentationen, ny borgmester og rokering i udvalg (2013-0187976)

Indstilling og beslutning

Udtræden af Borgerrepræsentationen, ny borgmester og rokering i udvalg

Udtræden af Borgerrepræsentationen

Godkendelse af,

at borgmester Anne Vang (A) udtræder af Borgerrepræsentationen (og som følge heraf varetagelsen af hvervet som borgmester i Københavns Kommune) på grund af varetagelse af nyt arbejde med virkning fra den 1. september 2013, jf. lov om kommunale valg § 103.

1. stedfortræder Tue Hækkerup er rette stedfortræder, jf. lov om kommunale valg § 104.

Meddelelse om ny borgmester for Børne- og Ungdomsforvaltningen

Meddelelse fra den store valggruppe om, at Jesper Christensen (A) er udpeget som ny borgmester for Børne- og Ungdomsforvaltningen med virkning fra 1. september 2013 og resten af funktionsperioden.

Rokering i udvalg

1. næstformand for Borgerrepræsentationen

Godkendelse af,

1. at Jesper Christensen (A) udtræder som 1. næstformand for Borgerrepræsentationen med virkning fra d. 1. september 2013.

Meddelelse fra den store valggruppe om,

2. at Susan Hedlund (A) indtræder som ny 1. næstformand for Borgerrepræsentationen med virkning fra d. 1. september 2013.

Økonomiudvalget

Meddelelse fra den store valggruppe om,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. august 2013**

---

3. at Lars Weiss (A) indtræder som nyt medlem med virkning fra d. 1. september 2013.

Børne- og Ungdomsudvalget

Meddelelse fra den store valggruppe om,

4. at Tue Hækkerup (A) indtræder som nyt medlem med virkning fra d. 1. september 2013.

Gruppeformandskredsen

Godkendelse af,

5. at Jesper Christensen (A) udtræder som medlem med virkning fra d. 1. september 2013.

Meddelelse fra den store valggruppe om,

6. at Lars Weiss (A) indtræder som nyt medlem med virkning fra d. 1. september 2013.

Valgudvalget

Godkendelse af,

7. at Jesper Christensen (A) udtræder som medlem med virkning fra d. 1. september 2013.

Meddelelse fra den store valggruppe om,

8. at Lars Weiss (A) indtræder som nyt medlem med virkning fra d. 1. september 2013.

Metroselskabets bestyrelse

Godkendelse af,

9. at Jesper Christensen (A) udtræder som medlem med virkning fra d. 1. september 2013.

Meddelelse fra den store valggruppe om,

10. at Ikram Sarwar (A) indtræder som nyt medlem med virkning fra d. 1. september 2013.

Københavns Kommunes Ungdomsskole

Godkendelse af,

11. at Jesper Christensen (A) udtræder som medlem med virkning fra d. 1. september 2013.

12. at Tue Hækkerup (A) indtræder som nyt medlem med virkning fra d. 1. september 2013.

Bestyrelsen for The European Association of Cities for Second Chance Education and Schools (E2C-Europe)

Godkendelse af,

13. at Jesper Christensen (A) udtræder som medlem med virkning fra d. 1. september 2013.

Meddelelse fra den store valggruppe om,

14. at Tue Hækkerup (A) indtræder som nyt medlem med virkning fra d. 1. september 2013.

Fordelingsnævnet - vedrørende fordeling af den kommunale andel af selskabsskatten

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. august 2013**

Godkendelse af,

15. at der gives meddelelse til Økonomi- og Indenrigsministeriet om, at Jesper Christensen (A) udtræder som medlem med virkning fra d. 1. september 2013.

16. at Susan Hedlund (A) overfor Økonomi- og Indenrigsministeriet indstilles som nyt medlem med virkning fra d. 1. september 2013.

KL's repræsentantskab

Godkendelse af,

17. at Jesper Christensen (A) udtræder som suppleant med virkning fra d. 1. september 2013.

18. at Susan Hedlund (A) indtræder som ny suppleant med virkning fra d. 1. september 2013.

Kredsrådet - vedrørende politiets virksomhed

Godkendelse af,

19. at Jesper Christensen (A) udtræder som suppleant med virkning fra d. 1. september 2013.

20. at Susan Hedlund (A) indtræder som ny suppleant med virkning fra d. 1. september 2013.

Borgerrådgiverudvalget

Godkendelse af,

21. at Mia Nyegaard (B) udtræder som medlem med virkning fra d. 29. august 2013.

Meddelelse fra den lille valggruppe om,

22. at Lartey Lawson (B) indtræder som nyt medlem med virkning fra d. 29. august 2013.

Folkeoplysningsudvalget

Meddelelse fra den lille valggruppe om,

23. at Lartey Lawson (B) indtræder som ny suppleant med virkning fra d. 29. august 2013.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Borgmester Anne Vang har meldt afbud til aftenens møde. Jeg vil dog gerne benytte lejligheden til at takke Anne Vang for hendes arbejde i Borgerrepræsentationen og ønske Anne Vang held og lykke med hendes nye arbejde.

=====

3. Forventet regnskab pr. august samt kvartals- og halvårsregnskab 2013 (2013-87764)

Indstilling om,

1. at halvårsregnskab 2013 godkendes.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

4. Bevillingsmæssige ændringer pr. august 2013 (2013-94387)

Indstilling om,

1. at de foreslåede bevillingsmæssige omplaceringer inden for og mellem udvalg af teknisk karakter, som ikke har likviditetseffekt på 206,7 mio. kr. i 2013, godkendes, jf. bilag 1-5 og bilag 7 vedr. revidering af de bevillingsmæssige ændringer som følge af Samlingen af Administrative Opgaver (SAO),
2. at en eventuel justering af overheadkompensationen for Samlingen af Administrative Opgaver (SAO) kan indgå i budgetforhandlingerne for 2014,
3. at de foreslåede bevillingsmæssige omplaceringer med et likviditetstræk på 232,1 mio. kr. i 2013 primært vedrørende dækningsafgifter og refusion af udbetalinger vedr. grundskyld, godkendes, jf. bilag 6,
4. at udvalgenes budgetter nedjusteres med i alt 42,6 mio. kr., som følge af ændrede pris- og lønforudsætninger for 2013, jf. bilag 8 samt at servicerammen for Københavns Kommune nedjusteres med 181,1 mio. kr., som følge af ændrede pris- og lønforudsætninger for 2013,
5. at der udmøntes DUT-midler til udvalgene på netto -5,4 mio. kr., jf. bilag 9 samt at servicerammen i 2013 for Københavns Kommune nedjusteres med 32,3 mio. kr. som følge af DUT,
6. at udvalgenes servicemåltal i 2013 tilpasses som angivet i tabel 1,
7. at der til Bufferpulje til Idrætshal ved Sundbyøsterhallen på 4 mio. kr. (2013 p/l) fordelt med 2 mio. kr. i 2013 og 2 mio. kr. i 2014 gives en anlægsbevilling til Økonomiudvalgets bevilling Økonomisk forvaltning, anlæg, funktion 0.32.31.3 Stadion, idrætsanlæg og svømmehaller. (Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

5. Første behandling af Budgetforslag 2014 og budgetoverslagsårene 2015-2017 (2013-0176157)

Indstilling om,

1. at forslaget om budget 2014 og budgetoverslagsårene 2015-2017 lægges til grund for Borgerrepræsentationens budgetforhandling (se bilag 2: "Budgetforslag 2014"),
2. at budgetforslaget henvises til Økonomiudvalget i tidsrummet mellem Borgerrepræsentationens 1. og 2. Behandling,
3. at korrektioner og bemærkninger til budget 2014, som er beskrevet i bilag 1, tiltrædes,
4. at fristen for ændringsforslag til budget 2014 fastsættes til den 16. september 2013 kl. 12.00, og frist for underændringsforslag til budgetforslag 2014 fastsættes til 25. september 2012 kl. 12.00 samt at Økonomiudvalget er undtaget for begge frister,
5. at de vedlagte tværgående effektiviseringsforslag indgår i budgetforhandlingerne (se bilag 6),
6. at Økonomiforvaltningens forslag vedr. strukturelt mindreforbrug på 3,65 mio. kr. i Økonomiforvaltningen godkendes og indgår i budgetforhandlingerne,
7. at de justerede bevillingsregler for 2014 i bilag 8 godkendes. (Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Den første, der får ordet, er mig selv.

Jeg tør godt indlede min budgettale i dag med at sige: København er trådt ud af fortidens skygge. Hele landet kigger på os. Hele verden ser på København. Nogle ser på os med misundelse, fra borg-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

---

mestre rundtomkring i landet, der reelt har meget svære opgave med at få enderne til at nå sammen, til borgerlige folketingsfolk, der bare aldrig har undt det røde København succes. Men langt de fleste ser på os med beundring, fra økonomer, der har fulgt genoprejsningen fra fallittens rand, til byudviklere, der må konstatere, at vi har fundet essensen af det gode storbyliv. Derfor er der også kæmpestore forventninger til København.

Når vi i løbet af de kommende uger skal forhandle om næste års budget, så handler det ikke kun om, hvordan vi deler kagen mellem de forskellige forvaltninger. Det er den ene side af det. Det handler mere om, hvordan vi viderefører og udbygger den succes, som København er blevet. Jeg er tryk ved, at det nok skal blive et godt resultat, for jeg tør godt sige, at de store forventninger har vi faktisk mulighed for at leve op til.

Gennem de sidste 4 år har vi sammen kæmpet for at gøre alle københavnernes hverdag lettere, bedre og mere værdig. Hverdagen var ikke særlig let for travle forældre, da de skulle cykle tværs gennem byen med trætte børn om morgenen og sultne børn om aftenen. Vi gjorde hverdagen lettere med pasningsgarantien.

Hverdagen var ikke særlig spændende for ældre med smagsløgene i behold, da de enten måtte spise det, der blev sat på bordet, eller nøjes med luftsteg og vindfrikadeller. Vi har gjort hverdagen bedre, nu de selv kan vælge.

Hverdagen var ikke særlig værdig for kontanthjælpsmodtagerne, da de måtte vælge mellem enten at betale regningen fra tandlægen eller regningen fra optikeren. Vi har gjort hverdagen mere værdig ved at gøre det lettere at få adgang til økonomisk hjælp, når det hele ramler sammen.

I aften er lidt af en milepæl. Vi tager hul på det budget, der kommer til at sætte punktum for dét, vi, der sidder her i dag, nåede sammen i de 4 år.

Den Borgerrepræsentation, som fik ansvaret for byen i 2010, har løftet det på en god og engageret og ansvarlig måde. Vi har taget de sværds slag, som jo hører til og skal til, men vi har først og fremmest samarbejdet om at gøre vores fælles fortælling om København til virkelighed. Jeg vil gerne komme med et eksempel og samtidig rette en tak til Økonomiudvalget.

Det var fantastisk at opleve, at det var helt reelle politiske prioriteringer og ønsker om at skabe gode løsninger for københavnernes, der vandt over strategi og taktik på vores budgetseminar i sidste uge. Det er der ikke noget nyt i, men derfor kan det alligevel være en positiv overraskelse så tæt på et valg, hvor både partier og personer nogle gange har det med at være sig selv nærmest. Det lover godt for budgetforhandlingerne. Måske skyldes det, at alle kan genkende sig selv og se sine fingeraftryk på alt det, vi har nået indtil nu. Lad mig komme med et par eksempler.

Jeg har allerede nævnt, at vi har fået pasningsgaranti inden for 4 km. Her har fire borgmestre fra forskellige partier holdt det ene for øje, at man for pokker da skal kunne få passet sit barn i vores byderomkring, hvor man bor, når man gerne vil tilbage efter endt barselsorlov til arbejde eller skole.

En af dem er oppositionens leder, og jeg vil gerne kvittere for, at borgmester Pia Allerslev ikke faldt for fristelsen til at stikke en kæp i hjulet på noget så vigtigt, blot fordi det blev omtalt og udråbt i medierne som overborgmesterens største valgløfte.

Jeg vil også gerne nævne, at vi har den mindst kriminelle ungdomsårgang i mands minde i vores by. Her har hele Økonomiudvalget og alle forvaltninger stået sammen om et Sikker By-program, der har fået de 400 kriminalpræventive medarbejdere til at trække på samme hammel og fået de 215 mio. kr., vi bruger på området, til at strække længere.

Samtidig har der været bred enighed om at styrke kernerdriften, så børn og unge i vuggestuer, børnehaver, skoler, fritidshjem og klubber får så solid en start på tilværelsen, at de kan stå imod fristelsen til at gå ud i kriminalitet.

Det er også værd at nævne, at vi har holdt hånden under beskæftigelsen i en tid med økonomisk krise. Her har Borgerrepræsentationen vedtaget en lang række anbefalinger fra vores task force, som

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

---

giver erhvervslivet bedre vilkår, samtidig med at beskæftigelsesborgmesteren har haft blikket stift rettet mod Københavns overledighed, men også mod den enkelte ledige. Og gennem vores investeringer, som alle borgmestre og forvaltninger er med til at eksekvere, har vi skabt tusindvis af job i den private sektor.

Jeg kan ikke lade være med at nævne, at mange af de initiativer, som er sat i værk, sker på områder, hvor det er SF'ere, der sidder som borgmestre. På den landspolitiske scene hører man nogle gange de her berømte kommentatorer sige, at SF skal lære det med magt og ansvar. Måske skulle de kommentatorer se lidt mere på København, hvor SF har forvaltet både magt og ansvar dygtigt i mange år.

Sidst, men ikke mindst, har vi igen og igen insisteret på, at København skal være en by, hvor fællesskabet har et ansvar, et ansvar over for hvert enkelt menneske og hver enkelt familie.

Vi har opført 951 almene boliger fra 2010 til 2012. Der er yderligere 1.292 på vej, og der er afsat penge til at sætte 725 nye i gang i år, altså mere end 2.500 nye boliger til helt almindelige mennesker inde i vores by.

Vi har ophævet byggestoppet for almene ungdomsboliger. Vi gør det løbende lettere for private at bygge til unge, og vi har helt udogmatisk taget ældreboliger og plejehjem i brug for at hjælpe de unge studerende.

Vi har knækket kurven, så færre bliver sat på gaden. Vi har åbnet Danmarks første fixerum. Vi har ansat socialrådgivere på skoler og i institutioner, og vi har sendt ekstra penge til de børnehaver, vuggestuer, fritidshjem og klubber, hvor forældregruppen ikke består alene af sygeplejersker, jurister og hjerneforskere.

I, der stopper som borgerrepræsentanter, når året rinder ud, kan være stolte af det, I har nået. Jeg kan ikke lade være med at rette en særlig tak til borgmester Anne Vang. Ud over at få genoprettet økonomien i din forvaltning, tror jeg netop, at de sociale normeringer er noget af det, du med rette er mest stolt af, at du fik nået i din tid som borgmester. Ros og tak for, at du har påtaget dig den store opgave, men nu også finder nye interessante veje i dit liv.

Ros og tak skal også lyde til borgmester Mikkel Warming, der heller ikke vil være at finde her på Rådhuset på sit kontor efter valget, heller ikke her i salen efter 20 år som borgerrepræsentant. Du har været garant for både omsorg og ambitioner på det sociale område i København, og du har vist, at Enhedslisten kan tage ansvar, indgå kompromiser og opnå resultater.

Der er også menige medlemmer af Borgerrepræsentationen, der har gjort en stor indsats for vores by, men valgt at stoppe nu. I skal også have tak.

Men vi, der så er tilbage, der håber på at være her igen, når vi kommer efter 1. januar, har stadig meget at gøre. Vores kommende budget er en del af fortællingen om København i fremdrift og om et moderne, selvsikkert København, der har værdierne i orden og tror på, at vores værdier om lighed, det grønne og fællesskabet også er det, som fører til vækst og udvikling.

Vores første helt centrale og fælles opgave i budgettet for 2014 bliver at sikre en god udmøntning af folkeskolereformen. Den afgangende borgmester har sat rigtig gode pejlemærker for reformen, og nu er det op til den nye borgmester at gøre visionen til virkelighed sammen med vores skoleledere, lærere, børn og forældre.

Med reformen har vi fået rigtig gode rammer til at skabe en helt fantastisk skole, ikke ensbetydende med, at det ikke findes derude, det gør det, men nu har vi fået nogle rammer, hvor vi i højere grad kan sikre, at alle børn får en bedre skole, en skole, hvor det er sjovt at lære, en skole, hvor faglighed kommer i centrum på en helt ny måde, og ikke mindst en skole, hvor hvert enkelt barns potentiale kan blive foldet helt ud, også dem, der næsten ikke kan sidde stille på rumpen på stolen, som lærer bedst ved at bruge hænderne, ja bruge næsten hele kroppen og måske kommer fra familier uden bogreoler og eksamensbeviser.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

Der er en ting, vi hurtigst muligt skal have ordnet, og det er at sikre, at vi ikke i fremtiden må konstatere, at når vi har en klasse med 22 elever, så vil der være 3 elever, der går ud uden at kunne læse, og 4 uden at kunne matematik og naturfag nok til at kunne bruge det til noget, bruge det til at tage en ungdomsuddannelse.

Det er heller ikke i orden, at folkeskolen ikke er forældrenes naturlige førstevalg, og at omtrent 25 pct. af de københavnske elever i dag vælger at gå uden for folkeskolen og vælge privatskoler. Det skal vi også have gjort noget ved, det skal vi have ordnet.

En anden opgave bliver endnu en gang at se på anbefalingerne fra vores erhvervspolitiske task force, som denne gang har set på forholdene for de små og mellemstore virksomheder. De kommunale rammevilkår for virksomhederne er utrolig vigtige for iværksætterne og for de lokale håndværkere, hende den kreative med den gode ide til et nyt design og håndværkeren, der har både kontor og lager bag i sin kassebil. De har ikke en djøf'er eller en dygtig sekretær, der kan hjælpe med at finde vej gennem kommunens mange regler, krav og heldigvis da også de tilbud, vi har på hylderne.

Når de er færdige med at arbejde, så er kommunen lukket, og regnskabet venter derhjemme. For dem skal det være nemmere at drive virksomhed i København, hvis vi skal sikre at skabe nye arbejdspladser. Vi ved, at det er dér, arbejdspladserne først og fremmest kan skabes. Derfor skal vi også se på de 84 anbefalinger, der kom fra vores task force i maj måned, når vi laver vores budget for 2014. Det er også en ting, vi skal have ordnet.

En tredje vigtig opgave i budgettet bliver at bygge boliger. Når vi er enige om, at hver femte bolig skal være almen, skal der være grundkapital på bordet hvert år, ikke mindst i disse år, hvor vi nu heldigvis har fået Folketingets mulighed for at gå ned på et bidrag på 10 i stedet for 14 pct. i grundkapitalindskud, og hvor grundene stadig er så billige, at det overhovedet kan lade sig gøre at bygge i vores by.

Der er absolut en ting, vi skal have ordnet, for København må ikke knække midt over i fattige og rige bydele, som vi kender det fra andre storbyer, London og Paris. Vores by må ikke blive lukket land for buschauffører og butiksassisterter for slet ikke at tale om unge studerende.

En fjerde fælles opgave hænger sammen med netop det. Vores forvaltninger, områdefornyelser, lokaludvalg og mange andre har set på mulighederne i de udsatte byområder. Vi skal tage stilling til udviklingsplaner, der kan få områder på Amager, på Nørrebro og ikke mindst i Sydhavnen på omgangshøjde med resten af byen. Det er også en ting, vi må have ordnet, for der skal ikke være dele af byen, der halter bagefter, lige meget hvilke af vores mange kort og indeks man kigger på.

Så det femte, vi skal i gang med sammen, er, efter at man nu på Christiansborg er vågnet mere op til dåd, at have sat en stopper for social dumping. Vi skal med rette fejre for egen dør først og indføre den nødvendige opfølgning på vores egne kontrakter og kontrol med vores leverandører. Det er en vigtig ting, vi skal have ordnet. Det skal være slut med håndværkere, som går til 55 kr. i timen, noget, man jo ikke kan leve for, i hvert fald ikke på en værdig måde, i vores land, og som er nødt til at sove i de biler, de er kommet kørende herop i, om natten på den anden side af det hegn, der omgiver byggepladsen, og som arbejder med giftige kemikalier, som hverken er tilladt at producere eller bruge i Danmark.

Jeg vil i øvrigt ikke kaste mig ud i nogen længere ideologisk svada i aften, men blot stilfærdigt sige: Socialdemokraterne ser ikke skattelettelser som en del af budgettet for 2014. Vi har store opgaver foran os, jeg har nævnt fem, og I kan sikkert, hvad jeg nok også kommer til at høre ved forhandlingsbordet, men måske allerede her i aften, komme i tanke om endnu flere opgaver, der skal ordnes og ordnes af det stærke fællesskab, flere opgaver, som københavnernes forventer, at vi løser. Så helt ærligt, lad os hellere ordne det.

Skattelettelser er ikke den løsning, der efter min opfattelse er behov for i København. København har en samlet lav skat, også hvis man ser på vores samlede kommunale skatteniveau. Alene på ind-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

---

komstskatten har vi landets niende laveste. Når vi ser på, hvor mange problemer der trænger sig på, når vi ved, hvor mange ting københavnernes med rette forventer af os, at vi får ordnet, så er der ganske enkelt ikke råd til skattelettelse.

Der er nogle, der siger, at skattelettelse er nødvendige, hvis vi skal klare os i den internationale konkurrence. Jeg tror ikke, at de har ret. Skattelettelse kan gøre en forskel, men det er ikke lav skat, der har skabt Københavns succes. Det er derimod de værdier, som kendetegner København, værdier, som hele verden anerkender os for og priser os for flere gange om året.

Det er værdier som vores lighed, at vi i tæt samarbejde med tusindvis af frivillige i sociale organisationer evner at give både øldrikkere, narkomaner og hjemløse en vis portion værdighed, indhold og håb i tilværelsen.

Og det er vores grønne værdier, at vi tænker grønt både lokalt, på parker og pladser, og globalt med den ambitiøse klimaplan.

Og så er det ikke mindst den værdi, der binder byen sammen, vores fællesskab, at det faktisk betyder noget at være københavnere, at det er noget, vi er stolte af, at det er noget, vi er sammen om, at det kræver noget at være københavnere, men at det giver endnu mere tilbage.

Tak for muligheden for at præsentere disse synspunkter. Nu går vi så over til spørgerunden til mig.

(Kort bemærkning).

Borgmester Pia Allerslev: Allerførst vil jeg gerne takke overborgmesteren for de meget pæne ord. Jeg synes også, at det samarbejde, der har været på fast track-området, har været forbilledligt og er noget, som jeg synes, vi skal fortsætte med, vi skal ikke hvile på laurbærene. Så derfor er mit spørgsmål til overborgmesteren: Forestiller overborgmesteren sig, at man kunne lave fast track på andre områder, f.eks. på lokalsagsbehandlingerne i teknik- og miljøforvaltningen, på PPR og visitationsområdet i børne- og ungeforvaltningen eller på mange andre områder?

Og så noterer jeg mig selvfølgelig overborgmesterens holdning til skattelettelse.

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Jeg vil også sige tak for en udmærket tale, måske lidt selvrosende i forhold til de problemer, som egentlig hober sig op for København.

I forhold til skattelettelse er vi selvfølgelig også meget interesseret i at spørge ind til overborgmesterens holdning til det. Jeg vil godt spørge sådan helt konkret, når nu overborgmesteren fremhæver, at vi har den niende laveste kommuneskat i landet, det er jo korrekt: Er overborgmesteren også bekendt med, at vi ligger cirka midt i feltet af danske kommuner, når man tager de samlede afgifter med, altså når vi tager summen af parkeringsafgifter, erhvervsafgifter, boligskatter, som er de højeste i landet, og alle de andre indtægter, som kommunen har, at København så absolut ikke er en lavskattekommune? Det vil jeg godt spørge meget konkret om.

(Kort bemærkning).

Lars Berg Dueholm (I): Jamen det var jo en tale, som man kunne forvente den i et valgår. Startede ligesom en gravtale dybest set, hvor der blev sagt tak til en masse mennesker, der ikke er her mere. Vi kunne selvfølgelig fra den borgerlige opposition så håbe på, at der er flere, vi kan sige farvel til her efter 19. november, men fred nu være med det.

Det, som jeg også vil bide mig fast i, er overborgmesterens disposition i sin tale, hvor der bliver brugt rigtig meget tid på at tale om fællesskab og rigtig meget tid på at tale om ting, der koster penge. Med forbehold for, at jeg jo ikke sidder i Økonomiudvalget, så går jeg ikke ud fra, at vi har en penge-maskine, så jeg kunne rigtig, rigtig godt tænke mig at vide, hvordan overborgmesteren i virkeligheden

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

---

havde tænkt sig at forbedre pengene ind i kommunekassen. Fordi det er jo i virkeligheden sådan, at vi ligger rigtig, rigtig skidt til i forhold til at tiltrække både danske og udenlandske investeringer.

I DI's erhvervsindeks ligger vi nr. 70 ud af 95 kommuner. Er det virkelig tilfredsstillende for overborgmesteren efter at have siddet i stolen i 3½ år? Når man så spørger eksperterne på området og beder dem om at komme med deres bud på, hvad der skal til, erhvervs task force, der er nedsat i flere omgange, så er noget af det, der går igen, at de peger på erhvervslivets skatter og afgifter, herunder grundskyld og dækningsafgift.

Det vil man så ikke kigge på fra overborgmesterens side, og jeg kunne godt tænke mig at høre: Vil man kun lytte til de svar, man selv har bestilt, eller vil man lytte til alle de svar, der kommer ind fra de eksperter, man selv har bedt om det?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Først tak til borgmester Pia Allerslev for kvitteringen for det gode samarbejde. Jeg synes, det er lykkedes os at holde rigtig meget fokus i de her 4 år på, hvad borgerne derude forventer af os, og langt mindre på internt drilleri mellem hinanden her på Rådhuset. Jeg synes, alle har en stor del af æren for, at det er lykkedes.

Til spørgsmålet om fast track på nye områder, f.eks. på lokalplansområdet eller andre, vil jeg sige, at det er klart, at vi skal overholde de lovgivningskrav, der er til os på planområdet, og at vi skal overholde andre regler, som er udstedt fra centralt hold, fra statens side. Men ellers er jeg helt enig i udgangspunktet: Vi skal lave hurtig sagsbehandling. Det har en kæmpe betydning for afklaringen for folk. Det, der betyder noget for investeringer i vores by, er, at vi kan fjerne usikkerheder, og at man kan det, man gerne vil, og det kan vi gøre langt mere effektivt.

Til Rasmus Jarlov: Ja, anerkendelsen for, at vi ligger lavt på indkomstskatten, jeg mener i virkelighedens verden også, at indkomstskatten er meget, meget central for erhvervslivet, fordi det er jo det, at man kan få medarbejdere hertil, og det betyder ganske meget.

Jeg vil sige, at hvis jeg skulle vurdere de forskellige skatter, der indgår i det samlede skattetryk for det at være københavnere, så er indkomstskatten den helt centrale. Der ligger vi som sagt lavt, 23,8. Hvis vi ser på de andre storbyer i Danmark, så ligger de altså væsentligt over hovedstaden, den allerstørste by.

Jeg synes jo bare, at vi må tage æren af, at det er lykkedes os, samtidig med at København er blevet verdens allerbedste by at bo i, nomineret ikke af os selv, men af Monocle, så det er jo ikke selvros at henvise til vores nomineringer af København forud for. Det kan vi jo godt bare lige en kort stund klappe os selv lidt på skulderen af. Men det er altså lykkedes, samtidig med at vi har holdt en skat, endda på et tidspunkt sat vores indkomstskat en lille smule ned, også for at være hjælpsom over for det samlede kommunale skattetryk i Danmark, da den daværende Borgerrepræsentation tilbage i 2009 valgte at gøre det.

Som sagt ser jeg ikke skat som den store udfordring for at fortsætte den succes, København er inde i.

Jeg synes også, det lå direkte i det, som Rasmus Jarlov selv påpegede her, at når man ser på det samlede skattetryk, så ligger København altså ikke i førerfeltet. Vi ligger sådan midt i, og det er vel der, hvor Danmarks hovedstad med en helt ekstraordinær position, og som også dermed påfører os, at vi også skal kunne leve op til placeringen som Danmarks hovedstad, så ligger vi der på, hvad vi har af indtægter ganske fornuftigt.

Det fører mig så direkte over til Lars Berg Dueholm, fordi jeg synes jo, at noget af det, som jeg i hvert fald er stolt af, jeg er selvfølgelig stolt af alt det med Københavns udvikling, den store by, der vokser med 50.000 nye indbyggere på 5 år, er, at vi også skal huske at sige, at det er altså sket, samtidig med at vi har kunnet få holdt vores udgifter i ro. Vi har effektiviseret den kommunale forvaltning over de sidste 5 år for 1,2 mia. kr. Ellers ville vi jo ikke kunne have holdt det udgiftsniveau, vi har.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

Så det er også en stor anerkendelse af vores evne til, når vi indgår budgetforlig, og dem har jeg prøvet at indgå de her 4 år med alle partier her i salen, godt nok med skiftende sammensætning, at effektivisere med et sted mellem 220 mio. og 300 mio. kr. i hvert eneste budget over de sidste fem budgetter.

Vi har holdt aftalerne med staten, vi har overholdt de aftaler, som KL indgår med staten, og samtidig har vi altså kunnet tage imod, endda godt imod, synes jeg, 50.000 nye indbyggere. Men det er fortsat en opgave for os at holde vores omkostninger under stærk observation, så vi har effektiv udnyttelse af hver eneste borgers krone, vi opkræver i skat.

(Kort bemærkning).

Morten Kabell (Ø): Tak til overborgmesteren for en på mange måder meget interessant tale. Blandt de fem elementer, som overborgmesteren nævnte, er der da adskillige elementer, som kunne have været taget ud af en Enhedslistetale, og som sådan var det selvfølgelig spændende at høre. Det vil vi da gerne kvittere for herovre på vores side.

Jeg bemærkede ikke, at overborgmesteren kom med egentlige grønne initiativer, ej heller på hverken trafikområdet eller byudviklingsområdet. Nu er jeg godt klar over, at overborgmesteren og jeg ikke ligefrem i aften formodentlig bliver enige om et spørgsmål som havnetunnel, det kan vi altid tage i en valgkamp. Men jeg kunne da godt tænke mig at høre, om overborgmesteren vil være med til at se på grønne trafikløsninger i en kommende budgetaftale for 2014.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jamen tak for en meget positiv tale. Det var jo nærmest en tale, som om overborgmesteren skulle redegøre for, at alle valgløfterne var blevet opfyldt.

Jeg bed også mærke i, at overborgmesteren nævnte det her omkring kriminaliteten og den her meget massive indsats og de meget store hundredvis af millioner kroner, vi har kastet i at få nedbragt kriminaliteten. Selvfølgelig skal det give en effekt, men er det tilfredsstillende, at man kan se, at vi stort set har fået kontrol over danskernes kriminalitet, men at vi kan se, at antallet af udlændinge, der bliver fremstillet i dommervagten, faktisk er ikke bare overrepræsenteret, men er massivt overrepræsenterede, og det er et klart flertal af udlændinge, der bliver fremstillet i dommervagten. Vi kan også se, at antallet af røverier og overfald, altså gaderøverier, har været kraftigt stigende. Det er jo ikke faldet, tværtimod, det er stigende.

Det er jo ikke godt nok, og derfor synes jeg, det er et meget rosenrødt billede, og mener overborgmesteren, at det bare er et udtryk for, at summen af det hele er, at det går godt. Jeg og Dansk Folkeparti ser i hvert fald, at her er noget, der går rigtig skidt.

(Kort bemærkning).

Lars Berg Dueholm (I): Indledningsvis vil jeg erklære mig fuldstændig enig med Enhedslisten, forstået sådan, at der er rigtig meget i overborgmesterens tale, som kunne komme fra Enhedslisten, og det gør selvfølgelig, at det kommer til at ligge tungt. Men lad os nu se, om vi ikke kan få luget de værste tidsler ud.

Dernæst: Enten kan overborgmesteren ikke svare, eller også vil overborgmesteren ikke svare på, om man kun lytter til de eksperter, man får de – i gåseøjne – rigtige svar fra, eller om man lytter til alle de eksperter, der kommer med bud. For når eksperterne kommer med bud på erhvervsfremmende aktiviteter, som indebærer nedsættelse af dækningsafgiften, som medfører nedsættelse af grundskylden, som medfører nedsættelse af indkomstskatten, er det så ikke noget, vi skal lytte til, eller må vi bare sige, at det ikke er et svar, vi bryder os om, og derfor ignorerer vi det?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

Der vil jeg sådan set også gribe fat i overborgmesterens bemærkninger til Rasmus Jarlov om, at indkomstskatten er noget af det centrale i erhvervsvenligheden. Det tror jeg sådan set ikke, vi nødvendigvis er meget uenige om, og der kunne jeg godt tænke mig at spørge overborgmesteren: Hvilken millionby i verden har det højeste skattetryk, både på indkomstskat og skattetryk? Kan overborgmesteren svare på det?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Først til Morten Kabell, som er glad for at kunne genkende tanker og synspunkter i min tale, som også deles af Enhedslisten. Jeg ser det sådan, at på mange felter har Socialdemokraterne og Enhedslisten fælles syn på den sociale sammenhængskraft i vores samfund, når det drejer sig om empati for de mennesker, som står længst ude i vores samfund, som ikke oplever, at de står først på perronen, når samfundstoget kører derudad.

Derfor har jeg også været særskilt glad for den budgetaftale, som det er lykkedes at få Enhedslisten med på i 2013, hvor der er en samlet milliard kroner i Københavns budget til at gøre en særlig indsats over for netop de grupper, og det også drejer sig om at sørge for, at der bliver bygget boliger, der er til at betale i vores by.

Jeg ved godt, at Enhedslisten nogle gange har det sådan, at man skal passe på ikke at rose for meget, fordi det kan skade imaget uden for dette hus, og jeg skal nok stoppe her, jeg skal nok stoppe her.

Men jeg vil sige i forhold til grønne initiativer, at der er det jo sådan, at vi er fælles om at have nogle meget, meget ambitiøse mål. Klimaplanen står ligesom på toppen af det hele. At vi skal være verdens første CO₂-neutrale hovedstad i 2025, er jo ambitiøst, men jo også realistisk, fordi vi har turdet tage nogle meget, meget afgørende beslutninger.

Jeg tror, de fleste kan huske, om ikke fra sig selv, jeg kan i hvert fald huske det fra mig selv, men nogle, der er yngre end mig, kan måske huske det fra sine bedsteforældre, at de, der boede i brokvartererne, løb op gennem opgangene med sådan nogle 5 liters petroleumsdunke og fyrede med det i petroleumsovne over hele byen. Dem har vi jo ingen tilbage af. Det er jo sket ved, at den her forsamling tidligere har turdet træffe beslutninger for hele byen. 97 pct. af samtlige bygninger i dag har fjernvarme, og halvdelen af vores varmforsyning kommer fra noget så fantastisk som affald. Der hvor det ude i verden er et problem med affald, er det en ressource i Danmark, ja, så langt nu, at vi taler om, at vi skal sortere endnu mere og tage råstoffer ud af vores affald.

Morten Kabell spørger direkte til yderligere initiativer på den grønne dagsorden på trafikområdet, på transportområdet. Det er rigtigt, at vi i Socialdemokratiet har den opfattelse, at vi skal have en transportpolitik, der går på to ben. Vi tror, bilen er kommet for at blive. Vi skal prøve, om vi ikke kan få afviklet køerne i trafikken. De holder og sviner, og vi skal ikke have så mange til at pendle rundt for at finde en parkeringsplads, når de kommer hjem fra arbejde, og alt det der. Men cyklisme, kollektive løsninger er også en del af vores trafikpolitik, og der har vi jo fælles mål med Enhedslisten. Det er også, når det drejer sig om cykelpakke, også i budgettet for 2014.

Så er det Carl Christian Ebbesen, som stiller spørgsmål om ungdomskriminalitet. Det er jo rigtigt, at når vi ser samlet på det, så har vi den mindst kriminelle aktive ungdomsgeneration næsten end nogen sinde, i hvert fald i mands minde. Det er jo godt, og det må man jo godt have lov at glæde sig over, og det skal man også rose dem for. Vores unge er faktisk rigtig dygtige til at holde sig uden for kriminalitet og have sunde interesser.

Men det er jo rigtigt, at man så også kan se, at hos dem, der går ud i kriminalitet, er der en tendens til, at den bliver mere og mere rå, og det er også derfor vores tætte samarbejde med Københavns Politik går efter at målrette de politimæssige ressourcer direkte mod det, som også Carl Christian Ebbesen var inde på, de væbnede røverier i byen. Det er derfor, vi har kørt fælles kampagne med Københavns Politi om at få både knive og våben væk fra gaderne, noget, som også har ført til, at vi har fået mange flere beslag, som det hedder i politisproget, af ulovlige knive og andre våben.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

Til Lars Berg Dueholm: Jeg lytter selvfølgelig til, hvad der bliver sagt. Vi har jo nedsat dækningsafgiften i den her periode, vi har også nedsat en lang række erhvervsgebyrer. Der har Lars Berg Dueholm jo en pointe; der er nogle erhverv, hvor det betyder mere, at de skal betale afgifter for udeservering, de skal betale afgifter for at have blomsterdekorationer stående uden for deres forretning, og de skal gøre det samme for stativer og andet.

Der har det haft en betydning, og ikke mindst har Lars Berg Dueholm været med i budgetaftaler, der også har sat fokus på, at nogle erhverv har været presset, ikke mindst detailhandels- og restaurationsbranchen her under krisen, og vi har kunnet imødekomme dem ved at sætte afgifter og gebyrer ned.

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Jamen tak fordi der også bliver lyttet lidt til borgerlig side. Det ville så være dejligt, hvis der også blev svaret på spørgsmålene. Eksempelvis, om der er andre millionbyer i verden, som har et højere skattetryk, end man har i København. Det blev der spurgt om fra Lars Berg Dueholms side. Jeg kunne også godt tænke mig at få svar på det, når nu man roser sig selv af, at skatterne ikke er så høje igen her i byen.

Overborgmesteren siger meget klart, at der ikke kommer til at være skattelettelser i den budgetaftale, som han går efter. Det synes jeg egentlig er meget skuffende, fordi det er jo ret meget at afvise noget, der er meget centralt for os i den borgerlige lejr. Når vi nu har kæmpestore overskud i København, så undrer det, at man så klart fra start egentlig siger, at man godt vil have en budgetaftale sammen med Enhedslisten og ikke vil have borgerlige med.

Men når overborgmesteren siger, at der ikke er råd til skattelettelser, så vil jeg godt spørge: Er der råd til at bruge 100 mio. kr. på bycykler? Er der råd til modersmålsundervisning? Er der råd til gratis skolemad? Er der råd til at have ansat flere kommunikationsmedarbejdere i Københavns Kommune, end man har på store danske dagblade? Er der råd til alle de her ting, som ikke er kerneydelser, når nu der ikke er råd til, at man afsætter bare nogle af de penge af det budget, som bliver ved med at vokse, til at give tilbage til borgerne?

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jamen jeg vil gerne rose overborgmesteren virkelig for at have viljen til at løse de her kriminalitetsproblemer i den grad. Stor ros for det, og der er fuld opbakning fra Dansk Folkepartis side.

Men det, jeg talte om før, var faktisk i forhold til mange af de herboende udlændinge, som opholder sig i København. Det er jo et tegn, når vi kan se, at der i dommervagten er en massiv overrepræsentation, endda et flertal af unge med udenlandsk baggrund, der bliver fremstillet i dommervagten, der er flere i antal end af danskere, der bliver fremstillet. Det er primært for røveri og overfald, at man ser, at tendensen har været stigende.

Det er jo tegn på, at integrationsindsatsen i København på ingen måder virker tilstrækkelig. Det er jo tegn på, at man bliver ved med at lukke øjnene for, at vi har altså en gruppe af unge mennesker, som ikke formår at finde anden vej igennem det at bo i København end at vælge kriminalitetsvejen. Det er jo fuldstændig urimeligt, at man ikke bringer det emne op som noget, der i den grad er væsentligt at få løst. Jeg synes, det er en udfordring, som så ikke blev løst i den her valgperiode, men som vi forhåbentlig kan tage hul på i de kommende budgetforhandlinger.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Når jeg har svaret, så er svar- og spørgerunden slut i denne omgang.

Først til Rasmus Jarlov. Vi skal nok vende tilbage og få gransket, hvordan det ser ud globalt med millionbyer. Jeg kan bare sige, at det, der er interessant, er, hvordan vi ligger i Danmark, og det er og-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

---

så det, der er indgået i Rasmus Jarlovs spørgsmål et par gange, hvor Rasmus Jarlov har sagt, at vi ligger midt i, når man ser på kommunerne under ét. Nu har jeg lige haft lejlighed til at konsultere mine data. Vi ligger som nr. 34. Og ud af 98 er det jo ikke at ligge midt i, så er det jo sådan set at ligge i den pæne tredjedel af den samlede oversigt. De data kan vi sagtens berige også Rasmus Jarlov med. Det skal jo ikke være sådan, at det er fakta, vi er uenige om. Vi kan så have forskelligt politisk mål om, at vi skulle ligge et andet sted.

Jeg er selvfølgelig også rigtig glad for den udvikling, København har været igennem, og det arbejde, vi har gennemført, ikke mindst med baggrund i Leif Bech Fallesens arbejde med vores erhvervs task force, at vi dér kan se effekten af det. Det er anerkendt af erhvervslivet; vi er også rykket et ganske betragteligt antal pladser på Dansk Industris erhvervsbarometer. Vi ligger ikke tilfredsstillende endnu, det er jeg med på, men altså hør her, det er altså på 3 år, at København fuldstændig har skiftet image i forhold til, at vi både er en bosætningsby, men også en erhvervsby og en erhvervsvenlig by, hvor erhvervslivet gerne vil investere og også føle sig tryk ved deres investeringer. Det skal vi selvfølgelig gøre endnu mere ved, og det var også en del af den budgettale, jeg holdt her i aften. Det tema er bestemt ikke ordnet endnu.

Rasmus Jarlov spurgte til en lang række udgiftsposter, som indgår i de videre budgetforhandlinger. Der ligger en lang række budgetnotater på det. Det tager vi i den rækkefølge, vi nu drøfter de temaer under budgetforhandlingerne. Men det er rigtigt, at der er meldt meget, meget betragtelige udgiftsbeløb ind fra forvaltningerne og fra udvalgene. Det er også det, der gør, at jeg ser ikke for mig, at det er muligt at lave skattelettelser i 2014 med det samlede udgiftspres, som er. Noget kan man så sige, er det nødvendigt, er det "need to have", eller er det "nice to have", og der har Jarlov selv peget på et par eksempler, der måske lidt er mere ovre i kategorien "nice to have" end "need to have".

Så spørger Carl Christian Ebbesen igen om udlændinge og udlændinges kriminalitet. Hvis man kigger på dommervagten, så er det jo rigtigt, at i Københavns dommervagt, som jo altså ikke kun omfatter borgere i Københavns Kommune, det omfatter jo hele hovedstadsområdet, kan man se en overvægt af folk med anden etnisk baggrund, en udenlandsk baggrund. Det hænger jo sammen med, at alle dem, der bliver fremstillet her, som ikke har lovligt ophold her, eller som er turister og andet, bliver fremstillet i Københavns dommervagt.

Om man så kan bruge det konkret til at sige, at der også er en overvægt, når vi går ud og ser på etnicitet blandt vores egne borgere, kan jeg ikke dokumentere, men man kan have en fornemmelse af, at der er nogle unge i nogle af vores kvarterer, som er i en mere socialt udsat position og dermed også løber en større risiko for, at de kommer ud i kriminalitet. Det er jo noget, vi arbejder med, det arbejder vi med i forhold til de udsatte byområder. Men dermed at lave en label og sætte den på folk af anden etnisk oprindelse i vores by, at de er generelt mere kriminelle, bryder jeg mig ganske enkelt ikke om. De er københavnere som alle andre borgere. Vi har et ansvar over for de børn og unge, også for at holde dem ude af kriminalitet. Derfor må jeg bare sige, at den debat synes jeg ikke er klædelig for os i forhold til vores borgere.

Dermed er runden sluttet, og vi går over til næste ordfører. Det er Socialdemokraternes politiske ordfører, Ikram Sarwar, værsgo.

Ikram Sarwar (A): København er sprængfyldt af muligheder, muligheder for at smage på verden i Copenhagen Cooking, se etableret og undergrundens kunst i Copenhagen Art Week, være fri til at være den, man er, i Copenhagen Pride. Sådan var sidste weekend, sådan har det været i denne uge, og sådan fortsætter det, og det er jo bare et lille udpluk af, hvad København generelt byder på. Sådan er København, mulighedernes by, lidt ligesom Amerika står som mulighedernes og drømmenes land.

I København er det ikke kun en drøm. Vi arbejder for, at muligheder for alle er virkelige. Vores arbejde for det gode liv kræver selvfølgelig mere end festivaler for at fylde byen med livsglade og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

---

trygge københavnere, hvor alle har muligheder. Vores budgetforhandlinger for København det næste år drejer sig derfor ikke kun om tal. Det handler om muligheder, muligheder for københavnernes fra nyfødt til livsmæt.

Derfor stiller vi spørgsmålene: Hvilken by vil vi gerne leve i? Hvilken by vil vi gerne have, at vores børn vokser op i? Kort sagt: Hvilken by skal være rammen om vores tro, håb og drømme om et godt liv? Svaret er et solidarisk København, en by, hvor vi alle står sammen i et stærkt fællesskab, hvor vi står sammen om at styrke væksten og ikke mindst byens sunde økonomi, hvor vi er fælles om at hjælpe og løfte de svage, hvor vi bruger pengene ansvarligt. Svaret er mulighedernes by.

Derfor står de borgerliges mantra om skattelettelser ikke i højeste kurs hos os Socialdemokrater. Vi mener absolut ikke, at skattelettelser kan konkurrere med de vigtige investeringer, der ligger foran os, slet ikke, når skatten stadig er en af landets laveste, på niendepladsen, slet ikke, når langt fra alle får mulighed for et godt liv fra fødslen, nogle får det tilfældigt, andre får det aldrig, slet ikke, når der er så meget, vi skal have på plads for alle, fra børn til ældre, hvad enten du er i arbejde eller ledig, fra ressourcestærk familie til socialt udsat; så er det ikke rette tid at investere i skattelettelser. Pengene skal bruges på at investere i muligheder, muligheder for københavnernes liv, muligheder for et værdigt og godt liv. Lad mig bruge mig selv som eksempel:

Jeg er vokset op i en god familie i en socialdemokratisk kommune. Min familie var der, når jeg havde brug for opbakning og hjælp. Skolen, fritiden og vennerne var sjove. Men jeg kunne godt se, at ikke alle havde det sådan. Der var andre toner for dem, der boede bare få gader væk. De havde andre rammer end jeg, manglede opbakning og tryghed hos familien og vennerne. Vores udgangspunkter var forskellige allerede dengang og derfor også vores muligheder.

I dag står jeg her med en uddannelse, i et godt job og en dejlig familie i ryggen. Jeg ved godt, hvorfor jeg står her, mit udgangspunkt gav mig muligheder. Jeg vil rigtig gerne være med til at skabe et København og et samfund, hvor alle har lige muligheder, alle har en chance. Det skal ikke komme an på, hvilket efternavn man har, eller hvilket postnummer du vokser op i. Derfor vil jeg sammen med resten af gruppen på Københavns Rådhus arbejde for, at alle får lige muligheder.

De, der har mulighederne foran sig, kan være unge vokset op i København, eller unge, der kommer til København for at læse. De har mange muligheder for, hvad deres liv kan føre til. Fra politisk hold kan vi være med til at sikre dem en god start ved at sørge for, at de kan finde en bolig, et behov, som vi er fuldt bevidste om, og som vi gør noget ved med de mange nye ungdomsboliger for første gang siden 1995. De ungdomsboliger skal være med til at sikre gode muligheder for de unges boligsituation og en tryk base at leve livet fra.

Andre med mulighederne foran sig er de stærke børnefamilier. Familierne trives med den pasningsgaranti, vi har opfyldt inden for 4 km, og med, at skolerne er nyrenoverede. 25 skoler er klar, resten bliver det, for vi bliver ved, indtil vi er i mål med skolerenoveringen. Ligesom vi også har indført flere timer i dansk, matematik og mere bevægelse for at forbedre læringen. Det er skoler, der kommer til at leve op til den kommende folkeskolereform for at sikre, at alle børn lærer at læse og skrive, så alle har mulighederne foran sig.

Andre, hvor mulighederne er mere usikre, er for de ledige, der måske kan være heldige at få job. Men der er stadig kun job, hvis vi skaber dem via investeringer. Vi skal derfor fortsætte med at investere i ordentlige jobs til alle københavnere, men også ordentlige job for dem, der kommer fra udlandet, hvor vi arbejder imod social dumping. Ingen skal udnyttes og arbejde under kummerlige forhold.

Investeringerne skal også gavne København og den enkelte københavnere. Investeringer i f.eks. metro til Ellebjerg, en investering, der vil give et uvurderligt løft til Sydhavnens udsatte boligområder, samtidig med at infrastrukturen vil gavne byens virksomheder og vækst.

Andre har desværre mere begrænsede muligheder eller ligefrem mulighederne bag sig, hvis man bliver hængt af i skolen, hvis mistrivsel derhjemme eller i skolen ikke bliver opdaget, hvis man ikke

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

---

finder en praktikplads eller fuldfører sin uddannelse og som resultat ikke får et job, hvis man er syg, enten fysisk eller psykisk, eller når alderdommen tager over, og der ikke er mange år igen.

Alle disse københavnere har brug for hjælp og støtte. Det giver vi. Med sundhedsplejersker fra fødslen og socialrådgivere på skolerne, med klausuler om praktikpladser, med ekstra indsats på ungdomsuddannelserne for at holde de unge fast i forløbet, med pleje, hjælp og forebyggelse, når livet er svært på grund af sygdom, for vi vil give alle lige muligheder, alle skal have en chance.

Med budget 2014 vil vi endnu en gang markere, at København er og skal være mulighedernes by. Det gør vi ved at styrke folkeskolen, hvor vi tager kampen op med privatskolernes popularitet. Vi skal ikke læne os tilbage og sige, at sådan er det nok bare i København, fordi udbuddet af skoler er så stort, og forældre og elever kan shoppe rundt mellem beliggenhed, faglighed, hvor går vennerne osv. Vi skal fortsat gøre myterne om en nedslidt folkeskole til skamme i fællesskab ved, at vi samarbejder fra politisk side.

Vi skal være stolte af vores folkeskoler, hvor renovering og udvidelse er reglen frem for undtagelsen, hvor lokalerne lever op til forventninger om tidssvarende indretning og udstyr, bl.a. med smartboards, hvor en ny verden springer ind i lokalerne, frem for de gamle tavler, fordi undervisningsformen skal følge med den tid, vi er i, hvor lærerne er på sommeruniversitet, fordi vi vil rigtig meget på fagligheden, hvor skolesammenlægninger giver små og store elever helt nye læringsuniverser, fordi det er gearret til netop deres alderstrin og læringsniveau, hvor folkeskolereformen, som jeg har nævnt, skal blive til virkelighed i hverdagen og give alle elever, stærke som svage, en stærk folkeskole.

Mulighedernes by udvikler vi også ved at styrke sundheden, sundhed for alle københavnere. Vi arbejder for at have fokus på sundhedspakke og sund vækst. Vi håber, I alle vil være med, vi må skabe mulighederne i fællesskab.

Særligt sundhed for børnene. Det er så vigtigt, at vi giver børnene en god start på livet, så de kan udnytte de mange muligheder, som København rummer og tilbyder. Det gør vi ved en så tidlig indsats som muligt med sundhedsplejerskerne som spydspidser. Vi er allerede i gang, men der skal være meget mere, hvor barnet følges fra fødslen, og familien kan få hjælp, hvis de har det svært i deres hverdag. Hvis de ikke ligefrem magter forældreansvaret, så skal det omkringliggende samfund være til stede.

Men også sundhed for de udsatte københavnere, københavnere på bænken, hvor gennemsnitslevialderen er for lav, fordi øllerne er blevet for mange, misbruget for voldsomt, og livet er barsk, hvor lægen og tandlægen ikke er steder, man færdes. Det er de københavnere, vi skal have fat i, fra de er helt små. Det er de københavnere, der er født ind i en negativ social arv, som vi skal have dem ud af.

Sundhed for ældre er også meget central for os Socialdemokrater. Muligheden for en god alderdom skaber vi f.eks. ved at bevare den billigere ældre og den populære madklippeordning. Sundhed er meget vigtig for de ældre, så de også kan slippe for ensomheden, som desværre også er et meget stort issue for vores ældre i vores by.

Socialdemokraterne glæder sig til at høre alle partiernes ønsker for 2014 og de næste år frem. Jeg må erkende, at vi måske er særligt spændte på, hvad Venstre kommer med af budgetønsker, om partiet stadig mener, at vejen frem er ukonkrete nedskæringer for milliarder, nedsabling af beskæftigelsesindsatsen og massiv udlicitering. Og ikke mindst, om de skattelettelser, som Socialdemokraterne ikke går ind for, stadig vil fylde en del til budgetforhandlingerne fra de borgerlige.

Men vi lytter spændt og glæder os til de kommende forhandlinger.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Der er ikke nogen, der har bedt om ordet. Jeg skal spørge, om der er nogen, der ønsker ordet? Det gør borgmester Pia Allerslev, værsgo.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

(Kort bemærkning).

Borgmester **Pia Allerslev**: Så let slipper Ikram Sarwar ikke.

Ikram Sarwar bliver selvfølgelig nødt til at vente i stor spænding på at høre Venstres budgettale, men jeg kan allerede her bare løfte sløret for de meldinger, Venstre har været ude med, at vi har råd til det hele.

Mit spørgsmål til Ikram Sarwar går på det med skolemaden. Hvordan er det, Socialdemokraterne pludselig kan se en mulighed for at få sneget skolemaden ind i den her skolereform, der er lavet? Hvordan er det, at et projekt, som skulle handle om at optimere de forhold, der skal være på skoleområdet, nu også lige pludselig skal rumme en ekstra udgift for københavnere i form af skolemad, som vi lige har set det præsenteret?

Ikram Sarwar (A): Jamen jeg er kun glad for, at borgmester Pia Allerslev bekræfter det, som jeg siger i talen, at Venstre vil have skattelettelse, men samtidig bruge pengene mere end to gange på andre aktiviteter i København. Det glæder mig, at hun bekræfter den antagelse.

Svaret til borgmesteren om skolemaden: Vi ved jo alle sammen, hvor vigtig skolemaden er for vores børn, og specielt for de børn, der desværre kommer fra hjem, hvor det ikke er helt normalt, at børnene får en madpakke med i skolen. Allerede før folkeskolereformen kom på banen, var vi meget optaget af at give de her elever optimale rammer for indlæring. Det er klart, at når skoledagen bliver længere, så er det jo et ansvar, som vi har som kommune og som ansvarlig for en folkeskole. Derfor vil vi arbejde for, at vi breder vores skolemadordning også til de resterende skoler, som i dag ikke har skolemadordning.

Så en af vore hovedprioriteter i de kommende budgetforhandlinger er at give børnene de rigtige rammer, så de kan få deres indlæring optimeret, og det handler jo igen om, at det ikke kun er visioner, men vi skal også gøre noget konkret, noget praktisk, så de her børn, når de forlader folkeskolen, også er i stand til at gennemføre en ungdomsuddannelse.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak til Ikram Sarwar. Der er ikke flere, der har ønsket ordet. Dermed er forhandlingen slut. Vi går videre i talerrækken, og det er borgmester Ninna Thomsen som SF's budgetordfører, værsgo.

Borgmester **Ninna Thomsen**: Ligesom overborgmester Frank Jensen kan jeg heller ikke lade være med at bruge min tale til også at se lidt tilbage på de sidste 4 år.

På mange måder går det jo faktisk rigtig fint og godt her i København. Det er nemlig blevet populært at bo i byen. De unge flytter hertil for at uddanne sig, børnefamilierne nyder livet i byen, vi cykler på arbejde og til supermarkedet, og selv det grå guld vender tilbage efter årtier i forstæderne. Overalt skyder nye lejligheder op, og vi bygger daginstitutioner og skoler med ekspresfart, vores plejecentre bliver moderniseret, grønne parker, cykelstier og havnebade.

Vi udvikler og gør København til et endnu bedre sted at bo, men vi gør det ikke i blinde. I SF tager vi ansvar og bruger vores indflydelse på at få skabt en solidarisk by med plads til alle, fordi det er nu, mens byen har voksevækst, at vi faktisk også beslutter byens fremtid.

Vil vi give kommunale skattelettelse, så københavnere selv kan købe sig til velfærd, eller vil vi bruge pengene på pædagoger, mad i skolerne og mere tid til de ældre? Vil vi bygge motorveje og kaste 27 mia. kr. efter en havnetunnel og få flere biler i byen, eller vil vi bygge flere cykelstier og få en bedre kollektiv trafik, så luften i byen er fri for røg? Vil vi i det hele taget drive en kommune, som var det en privat virksomhed, eller vil vi bygge velfærden op i et tillidsfuldt og fagligt stærkt samarbejde med både ansatte og borgere?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

Jeg synes, at svaret i høj grad giver sig selv. I SF vil vi i hvert fald et mangfoldigt og solidarisk København med plads til alle og job til alle.

Jeg vil også gerne benytte min budgettale til at sige tak til centrum-venstre-partierne for et godt og tillidsfuldt samarbejde. Det har på alle måder været en fornøjelse.

Som en væsentlig del af det grønne, slash røde, slash magentafarvede rådhusflertal har SF sat markante aftryk på udviklingen i København. Vi har brugt vores indflydelse til at få skabt en by, der sætter fællesskabet og københavnernes hverdagsliv i centrum, en grøn hovedstad, der kan inspirere verden over, en by, hvor der er boliger og job til alle. Og nej, vi er ikke i mål, men det er den vision, der er vores rettesnor i de konkrete beslutninger, og når de store streger skal sættes, og sådan er det også, når budgettet skal lægges i år.

I SF tror vi på København, også når der er krise, og når budgettet er stramt. Vi skal derfor prioritere det nødvendige, kernevelfærden og de grønne løsninger. Det ansvar tager vi selvfølgelig også på vores skuldre i år, ligesom vi har gjort de seneste år.

Den første prioritet, jeg gerne vil nævne, er det gode børneliv. De små københavnere er nemlig helt unikke mennesker, helt nye mennesker, der på alle måder har krav på en tryk og god opvækst, små mennesker, som vi som samfund skal gøre alt for at give lige muligheder for et godt og langt liv.

Igennem de sidste 4 år har vi taget ansvar for en massiv udbygning af antallet af vuggestuer og børnehaver samt en massiv renovering af de københavnske skoler. Vi har været med til at styrke kvaliteten på børneområdet, der er kommet flere pædagoger i institutionerne med de største sociale behov. Og vi har fået socialrådgivere i både skoler og daginstitutioner, så vi kan forebygge og hurtigt hjælpe de børn og de familier, der har det svært.

Og så er der de næste par år. Jamen de kommer i høj grad til at stå i skolereformens tegn, en reform, der vel nærmest må betegnes som en skolerevolution. Det forpligter. Det er vores ansvar som kommunalpolitikere at sikre, at den nye skole får en god, lokal og helhedsorienteret start. Jeg tror, at det er det vigtigste tema for os alle i år at give den reform en god lokal start.

I SF er vi glade for den nye måde at tænke skole på, fordi reformen giver os mulighed for at skabe en endnu bedre og stærkere folkeskole for både de fagligt stærke og de lidt svagere elever. Med reformen skal vi have styrket fagligheden, kreativiteten og bevægelsen. Det er afgørende for os, at der er plads til de tre dele i børnenes liv. Vi skal nemlig finde den gode balance mellem legen og læringen.

Og ja, børnelivet har en værdi i sig selv. Selvfølgelig, vi skal sikre, at poderne udvikler sig til job- og uddannelsesparate unge mennesker, der kan være samfundet til gavn. Men vi skal også give børnene plads til at være børn på deres egne frie og kreative præmisser.

Vi går til budgetforhandlinger med ønsket om, at der i 0. og 1. klasse skal være to voksne, eksempelvis en lærer og en pædagog. Det gør vi af flere grunde. For det første vil to voksne betyde større overskud og tid til den enkelte elev. For det andet vil det betyde, at de mindste elever kan skifte nogle af de lange skoledage ud med mere tid i fritidshjemmet og i KKFO'en. Det tror vi faktisk er godt for de allermindste. Sidst, men ikke mindst, tror vi på, at det vil give de mindste elever en bedre start på skolelivet og højne livskvaliteten.

Og så er der skolemaden, som jeg synes, vi skylder børnene, når får vi får en helhedsskole. Det er utrolig vigtigt, at vi får sat penge af, så der skolemads på alle skoler. Og det er utrolig vigtigt, at vi hjælper med til de familier, der ikke har så mange penge på lommen.

I SF vil vi også en grøn hverdag, en sund by er også en grøn by, og en grøn by er en by med løsninger, som skaber bedre miljø, bedre klima og højere livskvalitet.

Vi har år efter år kæmpet penge hjem til cykelområdet, brede cykelstier, gode cykelforbindelser, trygge cykelveje og bedre parkeringsmuligheder for cykler. I årets budgetforhandlinger vil vi igen kæmpe for cyklisterne, så det er lettere at tage cyklen, så færre bruger bilen, og på den måde skaber vi også en by med renere luft og mindre trængsel.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

Og så er der klimaet, og det er jo her, de store linjer også trænger sig på i den kommunale verden. Klodens klimaforandringer kræver handling, og vi vil gerne gå forrest med at klimatilpasse vores by og ser det som alle tiders mulighed for at tænke nødvendige tilpasninger sammen med en grønnere by, der øger livskvaliteten.

SF vil i årets budgetforhandlinger gøre vores til, at København får flere klimatilpasningsløsninger, som på én gang er nødvendige og giver byen et grønt og blåt løft. Vi ser i det hele taget gerne, at byen hænger rigtig fint sammen, ikke bare når det handler om infrastruktur, men også når det handler om livet, at vi får en blandet by, hvor vi bor på kryds og tværs, uafhængigt af indkomst. Så derfor vil SF også i år kæmpe for, at de udsatte byområder får en bedre sammenhæng med resten af byen.

I det hele taget vil vi gerne i SF give lige muligheder for alle, fordi det er en retting. Alle københavnere skal have mulighed for at leve et godt, sundt og langt liv. Uligheden er synlig i vores by. Den er synlig på tværs af byen, når folk på Nørrebro i gennemsnit lever 7 år kortere end folk på Østerbro. Det vil vi gerne gøre noget ved, fortsætte indsatsen over for de allermest udsatte, f.eks. misbrugere på Vesterbro, bl.a. ved at udvide åbningstiden for byens fixerum, så det har åbent døgnets 24 timer.

Vi vil også gerne sætte ind på alkoholområdet og forhindre, at historien gentager sig for børn, der vokser op i familier med alkoholmisbrug. Derfor går SF også til budgetforhandlingerne med ønsket om at give børn fra alkoholfamilier en decideret behandlingsgaranti.

Vi skal turde gå nye veje og udvikle på sundheden, udvikle nye ideer til, hvordan vi kommer uligheden til livs. Det vil vi gerne i SF gøre i to af de bydele, der har den allerstørste ulighed i sundhed, nemlig Bispebjerg og Nørrebro. Lad os finde ud af, hvad der virker, så vi kan blive sundere og få et bedre liv. Lad os indgå partnerskaber med private virksomheder, universiteter, hospitaler, boligelskaber osv. osv., og lad den sunde vækst gå hånd i hånd med den udfordring, vi har på uligheden i sundhed.

Så er jeg også nødt til at sige, at selv om det går rigtig fint i København, så er vi også en by, der mangler jobs. For SF skal vi ikke bare skabe vækst, vi skal skabe en grøn vækst, en sund vækst, men også en rød vækst. Med rød vækst mener vi en vækst, der sørger for, at der er job til alle typer af københavnere. Der skal ikke kun skabes job til den kreative klasse, men også til den, der har en faglært eller en ufaglært uddannelse. Derfor kan det også være en fin ting, hvis vi f.eks. i forhandlingerne kan få øget antallet af københavnere i jobrotation.

En blandet by handler som sagt også om boliger, boliger som er til at betale for pædagogen, håndværkeren og den studerende. Det er netop på boligområdet, at vi er nødt til, nu hvor byen har vokseværk, at tænke konkret og præcist, tænke i, hvordan vi i de nye byområder også får plads til de almene familieboliger og ungdomsboliger.

Jeg vil til at runde af, og jeg vil gerne runde af med tillidsdagsordenen. Vores medarbejdere er i høj grad kernemedarbejdere, kerneagenter for det København, vi i SF gerne vil have. Vi vil gerne bruge medarbejdernes faglighed, give dem efteruddannelse, så København ikke bare er den bedste by at leve i, men også er den bedste by at arbejde i. Det er medarbejderne, der er vores ressource, det er dem, der ved, hvad borgerne gerne vil, og hvordan vi hjælper dem. Vi skal fortsætte arbejdet med tillidsreformen og sætte endnu mere fart på, så de ansatte bruger tiden med børnene, de socialt udsatte og de ældre. Det er god, rød reformpolitik.

I SF går vi til forhandlingerne med et stærkt ønske om at sikre den rigtige balance mellem at løse de udfordringer, som trænger sig på her og nu, og samtidig turde investere i fremtidens København, et København, som i vores øjne er rigtig godt på vej, men som sagtens kan blive sundere, grønnere og frem for alt rødere med en mere ligelig fordeling af ressourcerne, alt sammen til gavn for københavnere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. august 2013**

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det. Det var lige på slaget, det må jeg indrømme, det var flot.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Pia Allerslev**: Tak for talen. Nu ved vi jo alle sammen i den her sal, at det i meget, meget lang tid har været et stort ønske hos sundhedsborgmesteren at lave ungdomsboliger på Sølund, og at ungdomsboliger i det hele taget har optaget SF rigtig meget, i særdeleshed dem på Sølund, og det glæder mig selvfølgelig, at borgmesteren slet ikke nævnte ungdomsboliger på Sølund i sin tale. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om det sådan er udtryk for, at det, der har med ungdomsboliger at gøre, slet, slet ikke er SF-politik alligevel, nu hvor al æren er høstet i pressen for forslaget.

Borgmester **Ninna Thomsen**: Som jeg ser det, satte vi sådan set på sidste møde i Borgerrepræsentationen et foreløbigt punktum i forhold til Sølundsagen. Vi udskød nemlig den endelige beslutning til efter valget, samtidig med at vi satte en vej frem i forhold til at skabe midlertidige boliger på Sølund til de unge københavnere. Den aftale er vi allerede i gang med, der er en samarbejdsaftale med KAB, og vi regner med, at de unge kan flytte ind på Sølund i løbet af 3 måneder. Jeg regner sådan set ikke med, at Sølund er et punkt, vi skal rejse i budgetforhandlingerne.

Når det er sagt, så går vi sådan set til forhandlingerne med ønsket om at skabe flere ungdomsboliger gennem de almene boligselskaber.

(Kort bemærkning).

Jakob Næsager (C): Jeg har noteret mig, at SF sidste år i budgetforliget kæmpede for at få penge til delvis at lukke Amagerbrogade. Nu er de penge ikke udmøntet endnu, og der skal tilsyneladende sættes endnu flere penge af. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre: Hvad er det egentlig, SF vil med Amagerbrogade? Vi hører lidt om fremkommeligheden for cyklister, men hvorfor laver man ikke noget i parallelgaderne til Amagerbrogade? Jeg tænker en strøggade, hvor der er mange busstoppesteder og mange gående, mange lyskryds, det sætter kun hastigheden ned for cyklister. Er der overhovedet nogen rød tråd i SF's politik?

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg så, tror jeg, borgmester Ninna Thomsen stå nede på Rådhuspladsen ved sidste valgkamp og dele små flyers ud, hvor der stod, at når SF fik en borgmesterpost eller tilstrækkelig indflydelse, så kunne man køre med bussen for 10 kr.

Nu har SF jo ikke bare fået én borgmesterpost, men faktisk to, og har flertal alene sammen med Socialdemokraterne, og så spørger jeg bare: Når vi at få indfriet det valgløfte i den her valgperiode, eller var det bare en and?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til borgmesteren for at svare, værsgo.

Borgmester **Ninna Thomsen**: Så lad mig starte bagfra. Først til Carl Christian Ebbesen fra Dansk Folkeparti. Nej, det når vi ikke. Det er der flere grunde til. Flertallet på Christiansborg var ikke nødvendigvis, som SF gerne så det. Og så er det heller ikke nogen hemmelighed, at en væsentlig forudsætning for, at vi kunne sænke priserne på den kollektive trafik, var, at vi havde en betalingsring rundt omkring København, som kunne være medfinansierende. Det har vi ikke fået, og derfor er vores ønske om at sænke busbilletterne til en tier også indtil videre sat i bero. Det ændrer selvfølgelig ikke ved, at det stadig væk er en langsigtet vision for partiet, og vi har også i Økonomiudvalget stemt sammen med Dansk Folkeparti for denne vision.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

Til Jakob Næsager: Jeg vil sige det sådan, at for Amagerbrogade, men for så vidt også for Nørrebrogade, er der jo store planer om at tænke helt anderledes på de store veje i København. Når vi gerne vil ændre de to vejes udseende og den måde, de ligesom er på i byen, så handler det i høj grad om at give mere plads til cyklister og til fodgængere.

Det er klart, at de to veje ikke står alene, og derfor tror jeg også, at borgmester Ayfer Baykal i sin tale vil komme ind på, hvad det er for nogle muligheder, SF ser i forhold til vejnettet i København, i hvert fald hvad for nogle trafikovervejelser, vi har i byen.

(Kort bemærkning).

Mogens Lønborg (C): Jeg fæstnede mig ved borgmester Ninna Thomsens bemærkninger om, at man ikke ville have skattelettelser. Det skulle ikke være sådan, at folk fik pengene i egen lomme, og så kunne de selv købe velfærdsydelse, det skulle være solidarisk. Nu kan man sige, at sænker man skatten med 0,2 pct., så er det ikke så voldsomt mange penge i givet fald, der kommer ud til borgernes egen disposition, hvis det endelig var.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre, nu hvor det blev sådan kørt meget ideologisk op, og det er ikke, fordi jeg skal komme med gode ideer til SF, det ligger mig fjernt, hvorfor SF ikke vil argumentere på tilsvarende måde for at sætte skatten op. Altså hvorfor er det egentlig, man er tilfreds med 23,8 pct., hvorfor ikke 24,0 eller 24,2? Det kunne være sjovt, hvis nu en anden end måske lige mig gik i haserne på SF for at spørge: Hvorfor sætter man ikke skatten op, hvad er SF's argument for at holde skatten i ro? Man kunne jo få endnu mere offentlig velfærd, som man hører borgmesteren sige, mere tid til de ældre og alt muligt andet. Så et argument for, hvorfor det lige nøjagtig er 23,8 pct.

Borgmester Ninna Thomsen: Jeg tror sådan set ikke, at den københavnske skatteprocent er noget, der er faldet ned med et par religiøse tavler fra himlen. Den ligger på det niveau, den nu engang ligger lige nu.

Når vi ikke lige her og nu vil gå ud og sige, vi skal have en højere skat i København, så er det sådan set også i høj grad, fordi kommunernes økonomi er rigtig stram på det, der hedder serviceområdet, fordi vi ikke umiddelbart kan bruge den højere skat til netop at ansætte flere pædagoger og flere lærere og flere socialrådgivere.

Vi har et kæmpe efterslæb i København på renovering, det er sådan set både på vejnettet, på kloaknettet og på alle vores bygninger, ikke mindst de københavnske skoler. Af den grund synes vi sådan set ikke, at det er lige her og nu, at vi skal kræve skattelettelser.

Jeg skal ikke afvise, at på et tidspunkt ude i fremtiden kan vi have brug for enten højere skatter eller lavere skatter. Den skatteprocent, man nu engang har, er fastlagt ud fra de udfordringer, vi har. Og som vi ser det i SF, så har vi god brug for de lærere, pædagoger og socialrådgivere, vi har, og vi har rigtig, rigtig god brug for frem mod 2025 at investere i vores anlæg.

Overborgmesteren (Frank Jensen): Så er der ikke flere spørgsmål til borgmester Ninna Thomsen. Så går vi videre i ordførerrækkefølgen. Den næste er Enhedslistens budgetordfører, det er borgmester Mikkel Warming, værsgo.

Borgmester Mikkel Warming: Fællesskabet skabte København. For få generationer siden var skolegang kun for de rige, sygdomme dræbte børn, før de blev konfirmeret, almindelige mennesker var stuvet sammen i små spekulationslejligheder. Man gik på arbejde uden rettigheder og til en løn, som kun fabriksejeren kunne leve af.

Men så fandt mennesker hinanden. Arbejderbevægelsen og de socialistiske partier opstod, fordi almindelige mennesker gik sammen for at kæmpe for fælles interesser. Og fællesskab fungerer, for det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

---

var i fællesskab, at vi skabte skoler, sygehuse og byggede ordentlige boliger. Vi spandt et sikkerhedsnet, der samlede folk op, hvis man mistede sit arbejde, blev syg på krop eller sjæl.

Vores sejre, tryghed, velfærd og sundhed lever i København side om side med angst, fattigdom og sygdom. Nedslidte bygninger og osende biler ligger side om side med smukke parker og en havn, der er så ren, at vi kan bade i den.

Københavns historie viser, at mennesker kan forandre, hvis vi gør det i fællesskab. Men det er ikke alle, der har villet fremskridtet. Der har altid været en grundlæggende modsætning mellem de kræfter, de mennesker, der tjener penge på andre og på vores natur, og så alle, der får løn for arbejdet og har gavn af fælles løsninger. Den kamp foregår hver dag, og man skal huske, at alle byens fremskridt igennem generationerne er sket i kamp.

I dag er fællesskabet og sejrene under pres. Stærke kræfter forsøger at bruge krisen til at afvikle den kollektive velfærdsstat. Det er det grundlæggende menneskesyn, det handler om. Har mennesket kun værdi i kraft af sit arbejde, sin deltagelse som soldat i den internationale konkurrence, eller har mennesket værdi i sig selv? Det er diskussionen om det, man kalder konkurrencestaten, det handler om, som fremmes af de samme kræfter, der altid har kæmpet for egen profit og mod de fælles løsninger.

Som en del af den kamp lægger regeringen København og de andre kommuner i en stadig skrapere økonomisk benlås. Sanktionsregimet, hvor kommunerne straffes for at bruge en krone mere end budgetrammen, betyder, at alle børnehaver, skoler og plejehjem over hele landet bruger lidt mindre, end man har mulighed for. Når alle gør det, så ender kommunerne med at bruge 5 mia. mindre, end man kan. Det koster velfærd, det har kostet titusinder af offentlige jobs i de seneste år.

Oven i sanktionerne har man så taget 2 mia. fra kommunerne for at finansiere sænkelse af selskabsskatten. Helt konkret risikerer tusinder af mennesker at miste deres job, for at en række virksomheder kan øge deres overskud. Det er omfordeling fra fællesskabet til de rigeste. Det er alvorligt.

Vi står i en situation, hvor rigtig mange fornuftige initiativer i vores by udløber. Lige fra Sikker By-initiativer, som holder unge ude af bandekonflikten, vigtige lokale organisationer som Sydhavn-kompagniet, anonym stofbehandling og aktiviteter for indvandrerkvinder er i fare.

Enhedslisten vil bruge budgettet for 2014 til at styrke fællesskabet. Derfor er det afgørende, at budgettet betyder et løft af velfærden i byen. Det kan vi kun, hvis vi bruger de nødvendige midler på at opretholde og forbedre servicen i København.

Vi vil bruge budgettet til at skabe arbejdspladser. Vi vil investere i de nødvendige udbygninger på børneområdet. Vi vil bygge boliger, der er til at betale for unge studerende, for udsatte københavnere og for helt almindelige mennesker. Det skaber arbejdspladser her og nu, men det skaber også plads til, at byen fortsat kan rumme andre end de stærke og de velhavende, for det skal et fællesskab kunne, ligesom et fællesskab skal give plads til at udfolde sig på alle tænkelige måder. Derfor vil vi bl.a. og f.eks. undersøge mulighederne for at investere i et nyt kulturcenter i Smedestræde i Valby.

Vi vil skabe bedre rammer for socialøkonomiske virksomheder for at give mennesker, der er langt fra arbejdsmarkedet, mulighed for at bidrage, samtidig med at de kommer tættere på et almindeligt job.

Vi vil bruge budgettet til at give bedre vilkår for det store flertal af københavnere, som går, cykler eller bruger den kollektive trafik. Det vil begrænse luftforurening og støj, og det vil frigøre tusindvis af kvadratmeter, som i dag går til spilde i skyggen under det uendelige antal overflødige biler i byen. Vi vil sætte bilerne bagerst i prioriteringen, og lad os bruge pladsen på bedre cykelstier, flere busser og større og grønnere pladser.

Vi vil bruge budgettet til at skabe bedre forhold for byens børn, flere barselsbesøg til de mest udsatte familier, ikke bare en omfordeling, som andre har foreslået. Den tidlige indsats for børnefamilier

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

---

er vigtig for alle, men der er nogle, der har behov for mere hjælp end andre, og det bør vi som fællesskab give.

Og vi vil kæmpe for at sikre, at den folkeskolereform, som der kan siges rigtig, rigtig meget om, ikke kommer til at ødelægge den fritidspædagogik, vi igennem mange år har udviklet i København. Forskelligheden i den pædagogiske faglighed i skoletiden og i fritiden mener vi er meget vigtig, nærmest afgørende for børnene og deres udvikling.

Vi vil bruge budgettet til at skabe bedre forhold for børn med handicap og deres familier, for at sikre, at man får bedre sagsbehandling og koordinerende sagsbehandlere, at man får bedre rådgivning og hjælp til hele familien, hvis man har et barn med handicap, f.eks. gennem et familiehus.

Vi vil i det hele taget bruge budgettet til at skabe håb, håb hos de mange, som er skuffede og frustrerede over regeringen og dens såkaldt nødvendige politik, håb om, at der findes solidariske og sociale alternativer til skattelettelse og nedskæringer, håb om og tro på, at det nytter at engagere sig, at det gør en forskel at stemme rødt.

Derfor finder vi det også helt naturligt, at det er de partier, der udspringer af arbejderbevægelsen, den bevægelse, der har skabt den by, vi lever i, som også går i spidsen for næste års budget.

Dette er min sidste budgettale for Enhedslisten. Tillad mig at se blot en lille bitte smule tilbage på et København, der har forandret sig rigtig meget i de sidste 20 år, fra reelt at være fallit i 1994 til i dag at strutte af økonomisk sundhed, hvor brokvartererne er blevet fornyet, blevet attraktive og mondæne, og samtidig langt mere ens, end de var før, hvor der er rigdomme, gourmetrestauranter og dyre biler, og hvor vi næsten har vænnet os til, at der bliver skudt i vores gader, hvor der er bygget cykelstier i kilometervis, men hvor bilkøerne samtidig vokser.

I dag hjælper vi familier til at rejse sig meget tidligere end før, og vi undgår at fjerne børn unødvendigt fra deres familier. Vi bygger og fornyr de boliger, som psykisk syge og handicappede bor i, som aldrig før. Men samtidig har vi spundet den sociale indsats og ikke mindst beskæftigelsesindsatsen ind i alt for mange regler, flere end før.

Vi bor i en by, som udnævnes som en af verdens bedste byer, hvor folk ønsker at bo, hvor der bygges nye dyre lejligheder, hvor de fattige og dem, der udfører det almindelige arbejde, som holder byen oppe, får sværere og sværere ved at finde en bolig, de kan betale.

Rådhuset har også forandret sig. Fra en Borgerrepræsentation med ganske mange, vi kunne sige skæve folk og store individualister, til stille og roligt at blive afløst af partimaskiner. Medlemmerne har langt større indflydelse i hverdagen og samarbejder langt mere og bedre i dag, men hvor debatterne før i tiden var mere grundige og mere offentlige, så københavnerne interesserede sig mere for deres bestyrelse.

København er forandret, og vi har nået mange fremskridt. Men byen ligger ikke kun i lys, for der er fattigdom og desperation i skyggerne. Den stigende ulighed er den allerstørste trussel mod byens fremtid, for forskellene bliver større mellem dem, der bor i ejer- og andelslejlighederne, og dem, der bor i de udsatte, almene boligområder, mellem dem, der har job, ressourcer og overskud, og dem, der står uden nogen af delene. Når man ikke kan kende og genkende hinanden, så bliver man vred på og bange for hinanden. Forskellene vokser, og det truer byen som fællesskab.

Den allervigtigste opgave, bestyrelsen skal tage på sig, er at mindske forskellene, bekæmpe uligheden i byen. Konkret handler det om at løfte de udsatte boligområder, ikke kun fysisk, men socialt og kulturelt, i dette budget og de kommende. Det handler om at blande boligområderne, også de steder, hvor ressourcestærke klumper sig sammen, og hvor mangfoldigheden i dag er reduceret til en grønt-handler, der har længe åbent, og som i øvrigt ikke bor i kvarteret længere.

Det kan lykkes, for ulighed er ikke kommet af sig selv. De betingelser, der gør samfundet ulige, er skabt af mennesker, f.eks. salget af de kommunale boliger i 1994, som betød, at de almene boliger blev de eneste, der var tilbage til at løfte det sociale ansvar, kontanthjælps- og dagpengereformer, der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

---

gør mennesker fattige. Betingelser, der er skabt af mennesker, kan også laves om af mennesker, men kun hvis vi gør det i fællesskab her i København.

Vi vil mere end at bevare de sejre, fællesskabet har opnået. Vi vil styrke det for at sætte mennesket frit, frit for alle former for undertrykkelse. Men frihed forudsætter et stærkt fællesskab, hvor alle kan udfolde sig uanset køn, seksualitet, etnicitet eller religion, og hvor man har lige muligheder. Frihed forudsætter et solidarisk fællesskab, som sikrer hvert enkelt menneske mad i munden, tøj på kroppen og mulighed for at forsørge sig selv.

Enhedslisten vil i dette budget, i alt vort arbejde på og uden for Rådhuset styrke fællesskabet, fordi fællesskab fungerer, og fordi uden et stærkt fællesskab så er vi ikke frie.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (O): Jamen det lyder jo smukt, borgmester, fællesskab osv. Jeg kunne godt tænke mig at stille et enkelt spørgsmål om de udviklingshæmmede, om borgmesteren kan konkretisere lidt mere, hvad han vil gøre på det område. Vi ved, der har været nogle rigtig grimme sager om de udviklingshæmmede, jeg vil ikke nævne noget navn, hvor det er henne, men der har virkelig været nogle grimme sager. Der er ingen tvivl om, at Københavns Kommune bliver nødt til at se på det område. Jeg ved ikke, om det var det, borgmesteren nævnte i sin tale, da han nævnte lidt om psykiske bosteder.

Men helt konkret på området med de udviklingshæmmede vil jeg godt høre, hvad borgmesteren mener.

(Kort bemærkning).

Mogens Lønborg (C): Ja, tak til borgmesteren for en rent ideologisk tale, hvor fanen blev holdt så højt, så højt, som man næsten kunne forestille sig.

Jeg bed mærke i en formulering, borgmesteren kom med, der hed de fattige, der holder byen oppe, også noget med, at det var de fattige, som gennem deres arbejde havde skabt byen. Men de fattige, der holder byen oppe. Jeg kunne godt tænke mig, at borgmesteren lige uddybede, hvordan det er at de fattige holder byen oppe.

Jeg kunne også godt tænke mig lige at stille et spørgsmål til borgmester Mikkel Warming, som jo var inde på, at økonomien struttede, og at det vel også et eller andet sted har at gøre med, at der er kommet nogle gode skatteborgere ind i byen, nogle der netop måske ikke er helt så fattige. Det er med til at sikre, at de, der ikke har så meget, kan få af fællesskabet via skattebetaling. Er der ikke den sammenhæng, også selv om man er fra Enhedslisten?

Så vil jeg egentlig også bare til sidst stille det samme spørgsmål til borgmester Ninna Thomsen: Med alt det, der skal være fælles, hvorfor stiller Enhedslisten så ikke til budgetforhandlingerne med et krav om, at skatten skal sættes markant op?

(Kort bemærkning).

Lars Berg Dueholm (I): Jeg vil dog sige i forhold til den ros, som overborgmesteren og Enhedslisten gav hinanden først, at der er dog en forskel på de to taler i forhold til Mikkel Warming. Det kan også være, der er skruet op for retorikken, efter at han hørte overborgmesterens tale selvfølgelig. Nå, spøg til side.

I fortsættelse af Mogens Lønborgs spørgsmål kunne jeg, på samme måde som overborgmesteren var meget kategorisk i at afvise skattelettelser – det var han nu også sidste år, vi fik lidt alligevel – godt tænke mig at høre borgmester Mikkel Warming om Enhedslistens ønsker til samme. Er vi ude i, at vi skal have højere skat, sådan at vi kan få noget mere fællesskab og ikke flere fattige, der holder byen oppe, men måske færre af dem?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

Dernæst kunne jeg også godt tænke mig at høre lidt om definitionen af de her fattige, fordi jeg forstod også på borgmesteren, at der var ligesom en forskellig udvikling for dem, der boede i ejer- og lejerboliger og sådan noget. Men betyder det så, at vi, der har købt boliger på toppen, kan få en hjælpende hånd fra kommunen, fordi de er faldet i pris?

Borgmester Mikkel Warming: Til Birthe Skaarup: For nu at tage det helt kontant, så er forholdene for udviklingshæmmede i København blevet forbedret markant i de sidste 6-7 år. Vi har bygget som aldrig før, vi har gjort op med nogle meget ringe lejligheder, nogle meget ringe boliger, små værelser på 12-15 m² uden eget bad og toilet, til en massiv nybygning og modernisering, som har gjort, at vi i dag, hvilket Landsforeningen LEV har bekræftet utallige gange, tilbyder meget bedre forhold. Vi har meget bedre styr på medicinen, vi har nogle meget bedre forhold.

Jeg ved godt, at Dansk Folkeparti, meget qua deres socialordfører, prøver at sprede den myte, at tingene slet ikke fungerer i København. Det er ikke korrekt, vi er nået langt. Jeg synes, man måske skulle snakke med Landsforeningen LEV i stedet for at lytte til Finn Rudaizky.

Mogens Lønborg: Jeg ved godt, jeg brugte ordene fattigdom og almindelige mennesker, der arbejder, i samme sætning, men det var faktisk de mennesker, der laver det arbejde, der holder byen oppe. Jeg sagde ikke, at de mennesker nødvendigvis var fattige, vil jeg så godt sige i situationen, fordi det er man sjældent, når man går på arbejde. Det er nemlig en ret vigtig definition, og det er vi ikke uenige om.

Den definition, der er på fattigdom i København, kender Mogens Lønborg ganske udmærket, og det gør Lars Dueholm egentlig også, for han er en klog mand, der læser de papirer, der bliver lavet.

Definitionen på fattigdom er lavet i 2006-2007 stykker i Socialudvalget. Den betyder bl.a., at hvis du har under 10.000 kr. om måneden som enlig, så defineres du som fattig i København. Det er et niveau, der i øvrigt ligger ganske voldsomt under det almindelige kontanthjælpsniveau, så det er ikke et niveau, hvor man er defineret som fattig, bare man er på overførselsindkomst.

Det har man gjort op på baggrund af en budgetmetode, hvor man har kigget på, hvad man for så skrabet et budget som overhovedet muligt skal have for at få tingene til at hænge sammen, altså få mad, tøj osv. Ikke noget med ferier og ikke noget med fornøjelser, men sådan nogle basale ting. Under det niveau defineres man som fattig. Det har man lavet nogle meget grundige undersøgelser på, og det holder. Når vi siger, folk er fattige i København, så er de det altså også.

Så er der sammenhængen med skat ikke mindst, som både Mogens Lønborg og Lars Dueholm snakker om. Jeg tror, at begge de herrer godt kan huske, at Enhedslisten tidligere har sagt, og det mener vi også, at med de massive sociale problemer, som vi har, som Indenrigsministeriet f.eks. anerkendte her lige før sommerferien, da man lavede en særlig aftale med København om, at på grund af den særligt store koncentration af fattige, langtidsledige, hjemløse, psykisk syge, mennesker med misbrugsproblemer, så havde København behov for et særtilskud på 100 mio. om året, fordi man havde nogle særlige sociale storbyproblemer og derfor var hårdere ramt end så mange andre kommuner.

Med den baggrund har vi ingen intentioner om, at der er nogen skat, der bør sættes ned. For os er skatteprocenten ikke hellig. Vi gør det op i forhold til, hvad er behovene, vi har, hvad kan vi bruge. Hvis vi har for mange penge, så har vi ikke noget imod at sætte skatteprocenten ned. Hvis vi har behov for flere midler for at løse de udfordringer, vi har, f.eks. når det gælder udsatte, hjemløse, fattige i København eller udbygninger på folkeskoleområdet og børnehavenområdet, jamen så er vi heller ikke blege for at sætte skatten op. Skulle vi vælge i dag, hvis vi måtte for regeringen, om vi syntes, der var behov for en skattesænkning eller en skattestigning, så ville vi mene, der var behov for en skattestigning i København.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

Rasmus Jarlov (C): Det var alligevel en overraskelse, det, der blev sagt til sidst her. Jeg var lige ved at glemme, hvad jeg skulle sige.

Men jeg vil godt spørge om det valgforbund, som jeg læste om i går. Jeg læste på Facebook, at Enhedslisten og SF har indgået et valgforbund med Hampepartiet, Christianialisten, Retsforbundet og tre kommunistiske partier. Jeg vil godt spørge, om det er rigtigt, og i så fald, om det så er fordi der er et værdifællesskab mellem de partier, der indgår i det her forbund.

(Kort bemærkning).

Leslie Arentoft (V): Det, der bringer mig på banen her, er, at socialborgmesteren giver udtryk for, at man har virkelig godt styr på fattigdommen i København. Nu ved jeg godt, vi fik lavet sådan en fattigdomsdefinition og efterfølgende fattigdomskort, der jo klokkeklart viste, at Svanemøllevej var et fattigdomskvarter. Det samme var Kartoffelrækkerne, og det samme var store dele af Frederiksstaden og Indre By. Jeg vil høre, hvilken indsats man har lavet i de her fattigdomsområder. Har man fået installeret suppekøkkener eller noget andet, når man nu har så godt styr på fattigdomsbegrebet her i København?

(Kort bemærkning).

Mogens Lønborg (C): Borgmester Mikkel Warming er jo bekendt med, at der har været en produktivitetskommission, som har arbejdet med produktivitet inden for den offentlige sektor og også er nået frem til, at der er et produktivitetspotentialer i den offentlige sektor, herunder i kommunerne.

Vi har også senest set Dansk Industri komme med et bud på, hvad effektiviseringspotentialet er i Københavns Kommune. Jeg tror, de når frem til, at ved at konkurrenceudsætte en lang række områder og endda ikke særligt mange områder, så vil man kunne spare 300 mio. kr.

Hvordan er det set med Enhedslistens øjne? Har Enhedslisten den tro, at man kan gøre de samme ting for færre ressourcer, kan mennesket effektivisere de ting, mennesket nu udretter? Vi hørte om de her mange, der arbejdede, bar byen oppe osv. Kan man gøre tingene mere effektivt set med Enhedslistens øjne, eller er det sådan, at hvis man får færre ressourcer, så vil det pr. definition betyde en serviceforringelse? Man har hørt i mange, mange, mange år Enhedslisten sige, at sådan var sammenhænge. Har Enhedslisten fået en ny erkendelse, at man godt kan øge produktiviteten?

Borgmester Mikkel Warming: Til Leslie Arentoft: Det er jo noget, vi har diskuteret ganske meget i Socialudvalget, og jeg havde egentlig troet, det var derfor, Mogens Lønborg meldte sig, for det plejer han at tage op, vores fattigdomskort.

Det er rigtigt, der er nogle steder, hvor man siger, det ikke virker logisk. De forklaringer, man også har fået på skrift i Socialudvalget for nogle år siden, da vi diskuterede det sidst, var også meget tydeligt, at en mulighed var, at der ligger forskellige former for ældrebebyggelser og plejehjem, og for ældre, der har opsparinger, vil de opsparinger ikke blive talt med, det er fuldstændig korrekt.

Derfor har man også lavet en særlig kørsel på ældre, som var den gruppe, som formentlig stikker ud på de kort, og fundet ud af, at vel i omegnen af, som jeg husker det, mellem en tredjedel og halvdel af den gruppe ville man nok kunne trække fra de fattige i København, hvilket betyder, at der var mellem 1.000 og 2.000 færre fattige end de tal, der ellers lå i fattigdomsundersøgelsen, hvilket ikke betyder noget dramatisk fald i antallet af fattige, men er en god nuance at få med.

Mogens Lønborg spørger, om man kunne forestille sig tingene blive gjort mere effektivt. Ja da, det er jo det, tillidsreformen bl.a. handler om. Det er at give medarbejderne fri for de regler, vi og staten, ikke mindst staten i øvrigt, har indført for at binde folk. Det tror vi, der kan komme bedre drift ud af, bedre service ud af. Vi tror, der kommer en højere faglighed ud af det. Vi tror, der kommer mere arbejdsglæde ud af det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

Men at kigge på tingene kun og sige, vi kan her og nu øge produktiviteten ved at få folk til at løbe lidt hurtigere, det kan man godt i en periode. Problemet er, at man meget sjældent i produktivitetskommissioner regner nedslidninger, udgifter, som samfundet har til at behandle og hjælpe folk, der ryger ud af arbejdsmarkedet, fordi de bliver slidt ned, til at give folk behandlinger af forskellig art, med. Det tæller man aldrig med f.eks.

Derfor skal produktivitsberegninger af den type, som kommer i øjeblikket, tages med ikke et gran, men ganske mange kilo salt, for man er nødt til at kigge på de samlede samfundsmæssige omkostninger, og så er man også nødt til at kigge på de ting, der ikke kan måles, f.eks. et menneskes værdi som menneske i forhold til at kunne holde hele livet og også have retten til et otium, hvad jeg går ud fra, at vi er enige om.

Men ja, der kan effektiviseres, tingene kan gøres bedre, og det skal man hele tiden være opmærksom på. Den vigtigste ting, vi kan gøre lige nu, er at kigge på, om ikke vi har – eller det ved vi, vi har – lavet for mange regler, der hindrer folk i at udføre deres arbejde på arbejdspladserne.

Rasmus Jarlov spørger, om vi har et værdifællesskab i valgforbundet. Ja, det har vi. Vi har lavet en aftale med en række værdier, en række punkter, vi er enige om, om et grønnere København, et mere solidarisk København, om nogle konkrete ting, vi gerne vil slås for, i forhold til at bevare Christiania som en fristad. Vi er f.eks. meget enige om i valgforbundet, at vi gerne vil afkriminalisere hash, ikke mindst for at bekæmpe banderne.

Det er nogle af de ting, og den aftale kan Rasmus Jarlov meget gerne få at se, så han kan studere den og se, hvad det er for et grumt værdifællesskab, som det valgforbund, vi har haft indgået de sidste 20 år, stadig står for.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (O): Det er på baggrund af det svar, som Mikkel Warming gav mig tidligere. Jeg er da ikke i tvivl om, at socialborgmesteren har været en meget engageret socialborgmester, men der er altså nogle ting, der ikke lige er foregået, som de skulle.

Jeg spørger om de enkelte udviklingshæmmede, der bor på bostederne, om man har tænkt sig at gøre noget i den anledning. Her synes jeg virkelig, der er noget at gøre i fremtiden. Og så svarer borgmesteren blot, at vi har lavet så og så mange pladser til psykisk syge osv. osv. Men der er altså nogle ting, der er overset. Det er det her, det kan også være eksempelvis medicingivningen på enkelte institutioner. Det er noget af det, vi har grebet fat i i Dansk Folkeparti, og det var faktisk det, jeg prøvede på at spørge lidt ind til hos socialborgmesteren.

(Kort bemærkning).

Mogens Lønborg (C): Jamen det er et spørgsmål og kommentarer til socialborgmester Mikkel Warmings svar på det her med effektiviseringspotentialet. Først svarer borgmesteren med, ja, det kan man godt, og det er jo netop det, man skal med tillidsreformen. O.k., men det vil så sige, at så kan man altså få en større produktion med de samme ressourcer. Så får vi alligevel at vide noget med, at man skal lige huske på, så sker der nedslidning, og man skal løbe hurtigere osv. Jamen hvis man skal løbe hurtigere, man skal nedslides, så er det jo ikke en ægte effektiviseringsgevinst, så er det jo bare at presse medarbejderne.

Så tror jeg, borgmester Mikkel Warming har misforstået, hvad der ligger i begrebet effektivisering og produktivitet, for det er jo netop ved at gøre arbejdet smartere, baseret på tillid, fjerne regler, som borgmesteren også var inde på, at man kan få det samme, uden så at sige at få én sveddråbe mere på panden. Det er jo det, der er hele pointen i at øge produktiviteten.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

Rasmus Jarlov (C): Jeg vil godt sige tak for et usædvanlig klart svar på mit spørgsmål. Det tror jeg næsten er første gang, der er kommet så klart var, at der er et værdifællesskab mellem de partier, som har indgået valgforbund på venstrefløjen.

Hvis Mikkel Warming kan få sandet ud af øjnene, så vil jeg spørge, hvor det her valgforbund eventuelt ligger henne, for jeg vil faktisk meget gerne se det. Jeg vil gerne holde borgmester Warming op på, at jeg meget gerne vil se det her valgforbund og de principper, som man er blevet enige om at arbejde for i den kommende samling.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til borgmester Mikkel Warming for at svare.

Borgmester **Mikkel Warming**: – Som er lidt spændt på, hvad det egentlig er Rasmus Jarlov vil bruge det til som sagt. Det her kunne han have spurgt om for 4 år siden og 8 år siden og 12 år siden og 16 år siden og 20 år siden, fordi da stillede vi også op i et valgforbund med en række af de samme partier. Det er faktisk præcis de samme partier.

Hvis Rasmus Jarlov er ude efter at sige, det er også de onde, onde kommunister, Enhedslisten har et værdifællesskab med, må jeg i al stilfærdighed minde om, at Danmarks Kommunistiske Parti er en af stifterne af Enhedslisten. Så det er altså ikke noget chok og nogen nyhed, han kan prøve at lave pres på i valgkampen, men han kan selvfølgelig godt forsøge.

I forhold til Birthe Skaarup vil jeg sige, at konkret medicin er noget, man hele tiden arbejder med. Det gør man også i socialforvaltningen, og det gør man i den grad ude på bostederne. Det, man har gjort efter nogle af de sager, der var for 6-7 år siden, var netop, at man strammede op, men også lagde meget vægt på kompetenceudvikling og efteruddannelse.

Faktisk er det sådan, at vi her i de seneste 2, 3, 4 år har haft en særlig enhed, der har siddet med sundhedsfagligt personale ansat i socialforvaltningen til at gå rundt og hjælpe enhederne, hjælpe lederne med, hvad det er for ting, de skal gøre for at hjælpe deres medarbejdere, hjælpe medarbejderne med, hvad de skal gøre for at sikre, at medicingivningen bliver så god og præcis som overhovedet muligt.

Vi tager det meget alvorligt, og der er store fremskridt på området. Det er også bekræftet af formanden for LEV flere gange, både på de indre linjer, men også offentligt, når hun er blevet spurgt om, hvordan det går på det område.

Det betyder ikke, at man er færdig. Det betyder, at det fokus fortsat skal holdes, men det bliver det også. Det er mere, hvis man efterlyser, at vi skal lave en ny enhed oven i den, vi har i forvejen, og en ny kvalitetsindsats oven i den, vi har i forvejen, så synes jeg måske, man skal passe lidt på. For vi har det fokus og har haft det de seneste år og har særlige folk, der tager rundt og hjælper på bostederne med at få personalet til det.

Der ligger så, lad os bare være ærlige og sige det, også en diskussion her, hvor det ikke altid er entydigt, at det sundhedsfaglige perspektiv er det rigtige. Er det f.eks. rimeligt, at personalet, der som udgangspunkt er i folks hjem, ikke må have øringer på? Det er nogle af de krav, der kommer fra Sundhedsstyrelsen. Man skal jo opføre sig, ligesom man er på et hospital. Man er ikke på et hospital, man er i folks hjem. Det har bare intet med medicingivningen og sikkerheden omkring det at gøre. Men der ligger nogle diskussioner her, som jeg meget gerne vil tage med Birthe Skaarup en anden gang.

I forhold til Mogens Lønborg: Jeg er ikke uenig i, hvad en effektivisering i så fald er. Jeg tror bare, at rigtig mange offentligt ansatte, også kommunalt ansatte i København, med tiden har været udsat for, at ting, som man herinde eller i staten har kaldt effektiviseringer, har været, at de bare skulle løbe hurtigere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så siger vi tak til borgmester Mikkel Warming for denne runde. Så går vi videre til borgmester Anna Mee Allerslev, der er budgetordfører for Det Radikale Venstre, værsgo.

Borgmester **Anna Mee Allerslev**: Vi siger det helst ikke alt for højt, men København har en god økonomi, så god, at vores kære kolleger på Borgen tit kaster misundelige blikke i vores retning. Ja, man fristes næsten til at sige, at det kun er fantasien og regeringens service- og anlægsloft selvfølgelig, der sætter grænser i København.

Alligevel, eller måske netop derfor, skal vi være særligt opmærksomme på, at vi hvert år, når vi sidder ved det store bord, er både ansvarlige, visionære og ambitiøse. Det gælder, både når det handler om økonomien, velfærden og byudviklingen. For de beslutninger, vi tager i de kommende uger, har store konsekvenser for København og københavnere. Både de nulevende og de kommende generationer er afhængige af vores valg og vores prioriteringer.

Det er et stort ansvar, og det må aldrig blive sådan, at vi fråser med pengene i København. Vi skal altid stræbe efter at bruge københavnernes penge bedst muligt, også selv om nogle af os måske tror, at vi har råd til andet.

Heldigvis har vi en god tradition for både at betale af på gælden og effektivisere hvert år i fællesskab. Den tradition skal vi holde i hævd, og vi bør overveje, om vi kan styrke den yderligere i de kommende år.

En grundlæggende og altafgørende forudsætning for, at vi kan fortsætte den positive udvikling i København, er byens vækst og byens beskæftigelse, evnen til at skabe jobs, og evnen til at hjælpe københavnere i job og uddannelse, uanset hvilke forudsætninger de kommer med.

Det er ikke helt forkert at sige, at København er en international metropol med et dynamisk arbejdsmarked. Men det er heller ikke helt rigtigt endnu. Derfor er det en vigtig ambition for os at sikre, at København for alvor bliver en international storby i vækst og udvikling.

Vi vil have mere fokus på, hvordan vi sammen skaber flere jobs og en bæredygtig vækst. Det kræver, at vi kommer op i gear på vækst dagsordenen, for selv om vi elsker København, og selv om vi lige nu soler os i, at vi igen er kåret til verdens bedste by at leve i, må vi ikke forfalde til selvfedme.

Vi må heller ikke kun sammenligne os med Solrød og Svendborg. Vores konkurrenter er jo ikke de andre danske byer, heller ikke selv om vi faktisk kunne lære noget dem, når det kommer til erhvervs- og vækst dagsordenen. Vores konkurrenter er jo Stockholm, Berlin og Hamborg, alle sammen nabobyer, der har vækst og vækst i beskæftigelse, der bør få vores store smil til at blegne en lille smule.

Heldigvis kan vi rette op på det, hvis vi vil, men det kræver altså ambitioner, og det kræver mod. Ambitioner, fordi det er nødvendigt med en ny visionær vækstpolitik med klare, målbare og høje mål, og mod, fordi det langtfra altid, i hvert fald i København, er populært at investere i erhvervslivets og virksomhedernes rammevilkår. Ikke desto mindre mener vi, det er en bunden opgave for os, og vi i Det Radikale Venstre er villige til at investere i at få skabt den nødvendige vækst- og jobudvikling.

Konkret ønsker vi en særlig investeringspulje for hovedstaden, og vi ønsker en forpligtende strategi og handleplan for, hvordan vi udvikler vores erhvervsklynger og tiltrækker flere internationale investeringer til byen.

Men det er ikke kun de etablerede virksomheder, der skal skabe den vækst og de arbejdspladser, vi skal leve af i fremtiden. Iværksætterne i København udlever langtfra deres potentiale i dag, og det er vores mål, at vi bliver Nordeuropas foretrukne iværksætterby. Men det kræver altså nye og bedre iværksætttermiljøer med billigere kvadratmeter og opsøgende og ordentlig rådgivning fra vores side.

Sidst, men ikke mindst, er det vigtigt, at vi også har fokus på den sociale og bæredygtige vækst. København er længe gået foran, når det kommer til socialøkonomiske virksomheder og sociale tiltag

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

---

for at få unge i praktik og få færdiggjort deres uddannelse. Det fokus skal vi fastholde, det skal vi udvikle, og det skal vi udbrede, så vi bliver byen, der fremmer det tredje arbejdsmarked og sikrer, at alle vores virksomheder bidrager og tager et socialt ansvar. Ingen må efterlades udenfor i København.

Når det kommer til byens udvikling, så er det afgørende for os, at vi fortsætter den stolte og gode tradition, vi har i København, for grøn og visionær byudvikling. Der må ikke være nogen tvivl om, at København er Nordens hovedstad, men det kræver også, at vi hanker op i os selv og hæver ambitionerne en gang til. Vi ved godt, at det er svært, især fordi vi i mange år i København har været førende på byudvikling, når det handler lokalt og globalt. Men når vi ser os omkring, må vi konstatere, at nok er vi stadig gode, men der er altså også mange andre byer, der efterhånden har endnu bedre og mere visionær byudvikling end os, og det er ikke godt nok.

Vi vil have en by, der er endnu grønnere, endnu mere levende og i endnu kraftigere udvikling end den, vi kender i dag. Vi vil have flere grønne parker, flere træer, flere grønne tage, og vi vil have nye naturlige samlingssteder i byen, og vi vil have en blandet by, hvor bydelene er forskellige, mangfoldige, men hvor ingen områder er udsatte. Derfor er vi nødt til at investere massivt i vores udsatte bydele, så vi igen skaber den nødvendige trykthed og udvikling i hele København.

Når jeg kigger ud ad mit vindue på Blågårds Plads og ser børn løbe rundt kl. 11 om aftenen uden jakke, nogle gange uden sko, og når jeg handler i Netto og ser kvinder med tørklæder, dækket til mere eller mindre, igen og igen skulle tage deres varer tilbage fra båndet, fordi de ikke har råd til andet end hvidt toastbrød og tomatketchup, så er det ikke godt nok. Når der stadig er for høj kriminalitet i vores udsatte områder, så er det ikke godt nok.

Det kan vi simpelt hen ikke leve med i så rig en by som København. Vi skal løfte de udsatte områder massivt både fysisk og socialt, vi skal have fremskudte indsatser, både job- og uddannelsesindsatser, og vi skal have flere fritidsjob, og vi skal løfte de udsatte områder fysisk, så de igen bliver en ordentlig del af byen, en ligeværdig del af byen. Det kræver et tæt samarbejde med de lokale kræfter, og det kræver vedholdende fokus og prioritering fra Rådhuset. Vi er klar, for ingen områder må efterlades udenfor.

Når det så kommer til fremtidens københavnere, børnene og de unge, så er kun det bedste godt nok i vores verden. Vi mener ikke, vi er i mål, før vi har en tryk hverdag med lige muligheder for alle børn og unge. Der er ingen tvivl om, at børnene er radikalt hjerteblod, og heldigvis deler vi den sag med samtlige partier herinde på Rådhuset; det er i hvert fald vores klare indtryk.

Derfor har vi også den forventning, at årets budget og de kommende budgetter vil prioritere vuggestuer, børnehaver, skoler og klubber. For selv om vi i dag kompenserer krone for krone byens børnevækst, så har vi stadig problemer med at skabe lige muligheder for børn og unge, ikke mindst når det handler om børn og unge med anden etnisk baggrund.

Karaktergabets mellem de et- og tosprogede børn er stadig et problem, og der er stadig for mange, der ikke får gennemført en ungdomsuddannelse. Over 50 pct. af de unge, vi ser i Ungejobcentret uden en uddannelse, kan ikke læse og skrive på et niveau, der svarer til 9. klasse – 9. klasse. Det betyder altså, at de dårligt kan læse nogen af de manualer, de får til alle de forskellige ting, vi køber i dag. Men vi tror på, og vi ved, at vi kan rette op på den skævhed, hvis vi vil.

Det er også en bunden opgave at sørge for fra vores side, at en fjerdedel af de københavnske forældre ikke føler, at der er behov for at vælge folkeskolen fra. Her er det vigtigt, at vi ikke peger fingre ad forældrene, men at vi ser os selv i øjnene og anerkender og erkender, at pilen kun peger én vej, og det er på os.

Vi skal spørge os selv, hvordan vi skaber en skole, som alle forældre har tillid til er det bedste for deres børn. Det kræver, at vi styrker kernerdriften, men det kræver også, at vi tør tænke nyt, at vi tør lave nye innovative løsninger. I Det Radikale Venstre vil vi styrke skolernes kernerdrift ved at priorite-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

---

re flere voksne pr. elev. Vi vil løfte skolernes fysik markant, og vi vil have modersmålsundervisningen hundrede procent tilbage. Ja, I hørte rigtigt.

For de børn, der er klar til flere udfordringer, skal det selvfølgelig også være en selvfølge, at der er faglige udfordringer til dem. Vi vil gerne have flere sprog, og vi vil gerne have flere udfordringer til de stærke elever.

Men som jeg sagde før, vil vi også gerne være med til at investere yderligere. Derfor er det en ambition fra vores side, at vi får flere profilskoler. Vi vil gerne gå foran og vise, hvordan man kan implementere skolereformen på en visionær måde, der både løfter fagligt, pædagogisk og socialt.

Den bedste start på livet for alle byens børn, en visionær og ambitiøs byudvikling og en meningsfuld og aktiv erhvervs- og jobindsats er alle grundstenene i enhver ansvarlig storby med ambitioner og visioner, når det kommer til Det Radikale Venstre.

(Kort bemærkning).

Signe Færch (Ø): Jeg vil spørge borgmester Anna Mee Allerslev i forhold til ønsket om skattelettelse. Sidste år var De Radikale jo ude sammen med en række andre borgerlige partier og tale for skattelettelse. Nu kan jeg høre, at borgmesteren taler meget om erhvervslivets rammevilkår. Det plejer jo at være sådan en borgerlig kode for erhvervsskattelettelse. Så derfor vil jeg bare opklare, om det er et ønske, De Radikale igen går til budgetforhandlinger med, ønsket om at sænke skatten på enten person- eller erhvervsskatter.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg kunne godt tænke mig at høre den radikale borgmester omkring hele integrationsområdet, som jo borgmester Anna Mee Allerslev har ansvaret for.

Jeg kunne også godt tænke mig at høre om diskussionen om det her med, at der er børn, som ikke længere må få svinekød, fordi man imødekommer et religiøst mindretal, om Anna Mee Allerslev synes, det er rimeligt, at det er danskerne, der skal tilpasse sig indvandrerne, og ikke indvandrerne, der skal tilpasse sig det danske samfund. Om Anna Mee Allerslev synes, at den integrationspolitik, som borgmesteren har stået for, har været en succes.

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Der var rigtig mange ting, som vi er uenige i, i borgmester Anna Mee Allerslevs tale om værdipolitik, integration, modersmålsundervisning og alle de utroligt mange penge, som borgmesteren gerne vil bruge på massive investeringer i bydele osv.

Der var også gode elementer, og det vil jeg hæfte mig ved. Det var bl.a., at borgmesteren talte om, at hun gerne vil investere i rammevilkårene for virksomhederne. Det er jo også noget af det, som optager os meget. Så vil jeg bare sige, at det jo ikke er nok at tale om det og bare have det som en politik. Det er noget, man bliver nødt til at holde fast i, når vi kommer til de kommende budgetforhandlinger.

Jeg vil godt vide mere konkret, hvor meget det her betyder, hvad det er man vægter, fordi der blev nævnt utroligt mange ønsker i budgettalen her. Betyder det noget at få sat skatten ned, eller betyder det noget at bruge flere penge på modersmålsundervisning? Hvad er det helt konkret, der er toptreprioriteter fra radikal side?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til borgmesteren for at svare.

Borgmester **Anna Mee Allerslev**: Jeg kan starte med det sidste. Jeg tror ikke nødvendigvis, der er en diskrepans mellem, hvad erhvervslivet ønsker, og det, som vi ønsker. Jeg har været rundt og tale

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

---

med over 15 forskellige virksomheder, jeg har snakket med deres brancheorganisationer, og der er faktisk ikke nogen af dem, der nævner personskatten som noget af det, der er afgørende for dem, heller ikke virksomhedsskatten, som Rasmus Jarlov jo ved rent faktisk er forholdsvis lav i Danmark.

Det, de nævner, er, at de gerne vil have mere internationalisering, de vil gerne have en åben og inkluderende storby, de vil gerne have en storby, hvor deres internationale talenter kan komme til, kan trives, kan bo, kan leve sammen med deres familie. Det er faktisk de ting, de nævner. Jeg tror ikke, der er nogen af dem, der har noget imod, at vi både giver modersmålsundervisning og tilbud om flere sprog i skolerne.

I forhold til Signe Færchs spørgsmål om, hvor vigtige skattelettelser er for Det Radikale Venstre, og om det er vigtigt for os, at skattelettelser bliver en del af forbedringerne i rammevilkårene for erhvervslivet, så vil jeg sige, at det er en klar politik fra Det Radikale Venstres side, at hvis vi har råd til det, og det mener vi, vi har, så vil vi gerne have skattelettelser på personskatten. Det kan vi se, at der ikke er et flertal for, og derfor mener vi, der er mange andre ting, vi kan bidrage med.

I forhold til virksomhedsskattelettelser vil mit svar være det samme som til Rasmus Jarlov. Det er ikke noget af det, som virksomhederne over for os peger på. Til gengæld er vi kommet med et forslag om, at den dækningsafgift, vi indkræver i Københavns Kommune, og som vi jo ikke er forpligtet til at indkræve, kunne man fortsat indkræve på samme niveau, men man kunne øremærke 50 pct. til investeringer i infrastruktur, der forbedrer erhvervslivets vilkår. For infrastruktur er en af de andre ting, som samtlige af de virksomheder, jeg har talt med, peger på er nødvendige for deres vækst og udvikling.

I forhold til Carl Christian Ebbesen fra Dansk Folkepartis spørgsmål, om jeg synes, at integrationspolitikken i København har fejlet, fordi der er nogle børn, der ikke kan få svinekød, så må jeg sige, at det mener jeg ikke er en parameter, man kan måle på, om Københavns integrationspolitik har fejlet eller har været en succes.

Jeg nævnte en hel del ting i min tale, som vi mener, vi skal gøre noget ved. Det er karaktergabet. Det er, at alt for mange, især med anden etnisk baggrund, ikke gennemfører en ungdomsuddannelse. Det er, at alt for mange unge i Ungejobcentret ikke har de basale færdigheder, som man kræver ved en 9. klasses afgangseksamen, og her rammer det også skævt. Det er, at alt for mange unge i København, bl.a. og især med anden etnisk baggrund, og især, hvis de kommer fra nogle af de udsatte områder, ikke kan få en praktikplads.

Det mener vi er ægte integration, ikke hvorvidt børnene kan få svinekød i daginstitutionerne, hvilket i parentes bemærket i øvrigt er en lokal beslutning, i hvert fald hvis det står til os.

(Kort bemærkning).

Heidi Wang (I): Apropos den der med svinekød vil jeg gerne sige en ting. Lige meget om det er oksekød eller svinekød, spiser vi kinesere det, så der er ikke noget problem der, bare vi får lov til at spise med pinde i folkeskolen.

Nr. 1. Nu har jeg hørt fire udgiftsborgmestre, og jeg mener, det er den socialdemokratiske overborgmester og SF og Enhedslisten. I vil alle sammen gerne bruge penge, men bare ikke på de handicappede. Borgmesteren har heller ikke nævnt sin handicappolitik. Er det sådan, at det er et meget underprioriteret område?

Nr. 2. Det er et spørgsmål fra mig selv. Som iværksætter er jeg glad for at høre borgmesteren nævne det der med, at I vil kigge på kvadratmeterprisen for erhvervslokaler. Jeg vil gerne vide helt præcis, hvordan I tænker jer at gøre det, fordi jeg leder faktisk efter erhvervslokaler, og det er meget dyrt.

Nr. 3. Borgmesteren har nævnt det der med sprog, at I ønsker flere sprog. Jeg kan godt tænke mig, at kinesisk også bliver et sprog, der udbydes i folkeskolen, og så vil jeg gøre borgmesteren opmærksom på ...

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. august 2013**

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi går videre til Rikke Lauritzen, værsgo.

(Kort bemærkning).

Rikke Lauritzen (Ø): – Som kan berolige Liberal Alliance med, at i hvert fald Enhedslisten har helt klart handicappede som en prioritet i budgettet, specielt børnene.

Nå, men i forhold til den radikale budgetordførertale var der lige noget, som jeg syntes var en lille smule uklart. Der blev remset en masse dejlige ting op på skoleområdet, som jeg tror, at Enhedslisten også sagtens kan sige god for. Men det, som borgmesteren sagde, var, at man gerne ville have en visionær implementering af folkeskolereformen.

Så skal jeg bare høre, om det "vi", som borgmesteren nævnte, var vi som De Radikale eller vi her på Rådhuset, og om man bakker op om det, der ligger fra udvalget og er lagt op til budgetbordet, eller om man har andre ideer til, hvordan man kan implementere folkeskolereformen, fordi så vil det være meget rart at have dem i god tid, så man kan forberede sig lidt på det.

(Kort bemærkning).

Mogens Lønborg (C): Først lige en konstatering eller observation, som jeg gerne vil have, at borgmesteren kommenterer. Nu har Anna Mee Allerslev været borgmester i ca. 3 år, og det er slående, når vi nu har siddet og lyttet til den her tale, hvilken markant venstredrejning Det Radikale Venstre har taget i den tid, Anna Mee Allerslev har været i spidsen for Det Radikale Venstre.

Jeg husker endnu, at da Anna Mee Allerslev kom til som borgmester, var vi meget sådan på linje med Det Radikale Venstre. Det var helt klart, at vi nu havde fået en meget borgerligt sindet, tænkende borgmester for Det Radikale Venstre, og så er der lige så langsomt sket en ret kraftig venstredrejning. Det synes jeg gerne, jeg vil have en kommentar til fra Anna Mee Allerslevs side.

Så hørte vi den her rørende historie om den her med sløret og damen, der stod og ikke kunne betale og måtte tage sine ... nej, nu synes jeg, det er en lille smule naivt bare sådan, fordi man ikke lige kan betale sine varer, så begynde at lave en stor generalisering om dem der med slør; det er nærmest en stigmatisering, synes jeg, jeg hørte lidt i det.

Men jeg kunne godt tænke mig at vide, nu hvor vi snakker budget, hvad Anna Mee Allerslev og Det Radikale Venstre vil gøre for, at denne slør... dame ikke skal samle sine varer sammen igen. Hvad kan vi gøre herfor i denne her sal?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så er det borgmesteren for at svare, værsgo.

Borgmester **Anna Mee Allerslev**: Ja, jeg starter med Heidi Wang, og så prøve at komme igennem alle de gode spørgsmål.

I forhold til, hvad Det Radikale Venstre vil gøre for handicappede, så vil jeg sige to ting. Den ene er, at vi i det første budget, da jeg ikke var borgmester, men jeg var en del af gruppen selvfølgelig, var med til og kæmpede for at investere massivt i handicapområdet netop i København. København er faktisk også kendt for at have et højt niveau i forhold til den ydelse, vi yder til handicappede. Det er en helt anden diskussion, som vi har haft mange gange i salen her, om selve administrationen osv. Men jeg høster meget ros på Socialudvalgets vegne i forhold til det niveau, som vi lægger på handicapområdet.

Derudover har vi lige haft møde med Handicaprådet i Økonomiudvalget, og en af de ting, som de ønskede, og som vi alle sammen var enige om ikke var godt nok endnu, var byens tilgængelighed. Så det er en af de ting, som vi også synes er vigtige.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

I forhold til iværksætteri og hvad vi konkret vil gøre for billige kvadratmeter, så er der flere forskellige muligheder. Vi arbejder på nu, og jeg mener også, vi skal gøre det i fremtiden, at lave strategiske samarbejder med de private bygherrer, der udvikler byen, både den udsatte del, som vi forhåbentlig i de kommende år kommer til at investere massivt i, men også i fremtidens byområder. Der kunne man formentlig med fordel lave nogle aftaler om, at de stiller billigere kvadratmeter til rådighed, også selv om vi ikke har fået resultater af det endnu, men jeg synes, vi skal blive ved.

Men fra kommunens side er der eksempler på, at man godt kan gøre mere, end vi gør i København. F.eks. har de i Ålborg investeret sammen med regionen og EU i et iværksætterhus, hvor de stiller rådgivning og billige kvadratmeter til rådighed. Det må være inden for kommunalfuldmagten, tænker jeg, siden det kan lade sig gøre i Ålborg, og det er en af de ting, der er vigtig for os i det kommende budget.

I forhold til, om kinesisk også vil være en mulighed i forhold til de sprog, jeg taler om, jamen det kan det bestemte. Kinesisk er bestemt et af de sprog, som vi synes kunne være nyttigt for de unge at lære i København, ja, i hele Danmark, og det er også en af de ting, vi ser blive prioriteret både i folkeskole og i gymnasier i hele landet efterhånden.

Rikke Lauritzen fra Enhedslisten spørger, hvordan vi vil implementere folkeskolereformen i København, og om vi støtter op om de ting, der er kommet fra forvaltningens side. Vi støtter fuldt og helt op omkring de investeringsønsker, der er kommet, for at opkvalificere skolerne fysisk til at kunne rumme de nye krav, som folkeskolereformen sætter både til eleverne og til lærerne. Vi vil endda gerne gøre mere end minimummet. Så vidt jeg husker, i hvert fald i forhold til de foreløbige tal, så var det ca. 80 mio., det som minimum krævede. Vi vil gerne være med til at afsætte flere penge til det fysiske løft.

Jeg forstår ikke rigtig forskellen mellem profilskoler og det, som udvalget har drøftet. Jeg mener, profilskoler kan være en overbygning, der samler nogle af de visioner, der er i folkeskolen, folkeskolereformen fra lovgivers side og også fra udvalgets side. Men jeg kender ikke helt ned i detaljen. I har jo lige haft budgetseminar, så vidt jeg er orienteret, så jeg kender ikke udvalgets prioriteringer helt ned i detaljen endnu.

(Kort bemærkning).

Jakob Hougaard (A): Jeg vil gerne stille et spørgsmål til integrationsborgmesteren i forhold til bemærkningerne om det radikale ønske om massive investeringer i de udsatte boligområder. Kan borgmesteren fremhæve nogle initiativer i den eksisterende indsats, som her særligt skal styrkes, eller hvordan er den her massive indsats tænkt udfoldet?

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Jeg synes fortsat, det er meget uklart, hvad der er de radikale prioriteter. Jeg spurgte før efter at få en toptre over, hvad man vil prioritere i budgetforhandlingerne, og fik ikke noget svar.

Borgmesteren sagde, at hun på forhånd giver op over for personskatten. Selv om hun egentlig gerne vil have den sænket, erkender hun, at det kan hun ikke få.

Så kunne jeg godt tænke mig at høre i forhold til grundskylden, om borgmesteren kunne forestille sig, at vi lod være med at lade grundskylden stige i de kommende år, sådan som det ellers kommer til at ske, hvis ikke der bliver truffet en beslutning om det modsatte, om borgmesteren er med på at redde boligejerne fra meget store ekstraregninger, der kan komme her i de kommende år.

Så vil jeg godt minde De Radikale om, at de faktisk har en meget, meget stærk forhandlingsposition herinde. Det er ikke sådan, at man bare behøver at lægge sig ned og sige ja til alt, der kommer fra Socialdemokraterne og Enhedslisten. Overborgmesteren vil strække sig meget langt for at få De Radi-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

---

kale med, fordi det vil se meget dårligt ud, hvis ikke Radikale går med, og man fører en politik, der kun er med Enhedslisten.

Tag nu en pris for det. Lad være med at lade jer køre over af Socialdemokraterne gang på gang, sådan som det skete bl.a. sidste år, hvor man gik med til nogle uhørt store stigninger i det offentlige forbrug, på 4 mia. kr. Det kan simpelt hen ikke være rigtigt, at det er radikal politik.

(Kort bemærkning).

Heidi Wang (I): Jeg synes, det stadig væk er meget ukonkret, hvad angår erhvervslokaler. Mit firma ligger faktisk i Iværksætterhuset, som borgmesteren har nævnt, men den husleje er meget dyr. Jeg vil bare spørge borgmesteren, om sænkning af grundskyld er en effektiv måde til at sænke også prisen på erhvervslokaler på.

Det andet er, at der er blevet brugt meget tid på de store sproggrupper som de muslimske i årevis. Man bruger meget tid på at tale om svinekød og tørklæder. Men jeg vil gøre borgmesteren opmærksom på, at der blev lavet en trivselsundersøgelse i Københavns Kommune, og de sproggrupper, der har den dårligste og værste trivsel i Københavns Kommune, faktisk er de små sproggrupper og minoritetsgrupper.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Borgmesteren for at svare.

Borgmester **Anna Mee Allerslev**: Jeg tillader mig lige at starte med Mogens Lønborg, fordi jeg ikke nåede det før. Mogens Lønborg synes, at vi er blevet meget venstredrejede, og jeg tror, det er første gang, jeg har hørt det herinde på Københavns Rådhus. Enhedslisten og nogle gange andre plejer at beskyldte os for at være meget blå. Jeg tror, vi ligger rigtig fint der, hvor vi ligger, når nu De Konservative synes, vi er for røde, og Enhedslisten synes, vi er for blå, så den balance har jeg ikke tænkt mig at ændre på.

Fattigdomsbekæmpelse, Mogens Lønborg. Jamen jeg tror, vi er meget enige, det plejer vi i hvert fald at være i udvalget, om, at den måde, man bedst bekæmper fattigdom på, er at sikre uddannelse og job til flest mulige mennesker. Det synes jeg, jeg har givet et svar på i talen, og jeg vil også gøre det senere, for der er flere, der har spurgt om det, bl.a. Jakob Hougaard. Det er den måde, vi mener, at man skal løfte de udsatte boligområder på.

Jakob Hougaard fra Socialdemokraterne spurgte, hvad vi konkret vil gøre i forhold til de udsatte områder. Vi er jo kommet med flere forskellige planer for de udsatte områder, og vi kommer også til at gå mere i dybden i de kommende uger. Men noget af det, som vi mener konkret, vi skal gøre, er at styrke vores gadeplansarbejde. Vi synes, der bliver gjort et rigtig godt arbejde lige nu, men vi tror også, vi kan gøre det endnu bedre, hvis vi samtænker indsatserne og får noget mere videndeling på området og måske også prøver noget nyt i nogle projekter.

I forhold til, hvad der ellers skal gøres, så er vi meget optaget af at få vores exitprogrammer til at virke bedre. Vi er også optaget af at få vores indsats bag murene til at virke for dem, der er over 30, investere i den indsats, den er jo bestemt ikke gratis.

Så er vi optaget af, som jeg sagde konkret i talen, at få flere fremskudte indsatser. Vi har fremskudt jobindsats, men vi vil gerne have flere, vi vil gerne have en større volumen, og vi vil også gerne have det for de unge. Vi vil gerne have flere fritidsjobbere, det er ikke særlig dyrt. Og sidst, men ikke mindst, så tror vi også på, at et fysisk løft kan være med til at ændre hele kvarterets sammensætning, men også den måde, som de sociale forhold er på.

I forhold til Rasmus Jarlovs krav om en toptre må Rasmus Jarlov meget undskyldte, men jeg hørte ikke, at der var et konkret krav fra Rasmus Jarlov om en toptre. Men uanset om det var der før eller ej,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

---

så tror jeg, at det saglige og mest seriøse svar, jeg kan give, er, at vi ikke rangordner vores ønsker på den måde. Vi vil kæmpe for alt det, som vi mener er radikal politik.

Det er jo meget naturligt, at vi ikke er enige med Rasmus Jarlov om, hvad der er det vigtigste for byen. Men vi er ikke sådan nogle, der siger, at hvis ikke vi får dit, dut og dat, så vil vi ikke være med. Det synes vi i virkeligheden er rigtig ærgerligt, fordi der, som Rasmus Jarlov også kvitterede for, jo er flere ting, som Konservative og Radikale er enige om. Så hvis ikke Rasmus Jarlov var så kategorisk i forhold til skat og nogle gange også parkering, så kunne det være, at vi kunne få et endnu bedre budget sammen.

Til gengæld vil jeg love Rasmus Jarlov, at vi ikke gør, ligesom De Konservative gjorde i 2009, hvor man gav køb på den obligatoriske 200 millioners gældsafdragelse, som vi ellers gør hvert år, fordi det er valgår. Det vil være noget nært ultimativt for os, at vi også afdrager det obligatoriske beløb på gælden, selv om det er valgår.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så er det sidste spørgerunde, vi tager. Der er to spørgere, det er Signe Færch og Rikke Lauritzen. Derefter svarer borgmesteren, og så er den runde slut.

(Kort bemærkning).

Signe Færch (Ø): Først vil jeg takke borgmesteren for det meget klare svar, at i det kommunale spørgsmål, hvor man lægger sig i forhold til velfærd eller skattelettelse, lægger Radikale sig på skattelettelse. Så er det rigtig heldigt, der ikke er et politisk flertal for det her.

Der var jo ikke nogen tvivl om, at det her var en meget pro erhvervsliv- og meget vækst-tale. Jeg var alligevel glad for, at borgmesteren sneg en lille bitte smule ind om det sociale område, og det synes jeg giver rigtig god mening, fordi borgmesteren jo er ansvarlig for et område, hvor der lige nu er tusinder på vej ud af et dagpengesystem, og hvor borgmester Anna Mee Allerslevs drøm om en konthjælpsreform, som sænker ydelserne for de unge, og som indfører forsørgerpligt, så en masse mennesker mister deres forsørgelse, bliver gennemført.

Borgmesteren pegede på socialøkonomiske virksomheder. Jeg vil spørge: Kan vi blive enige om, at de ikke kan løfte den opgave alene, og vil De Radikale være med til at prioritere sociale indsatser for de tusinder, som lige nu bliver ramt af regeringens reformer?

(Kort bemærkning).

Rikke Lauritzen (Ø): Adjektiver er altid noget, jeg bider meget mærke i, når man hører politiker-tale. Og i forhold til folkeskolereformen var det sådan set ordet visionær, som jeg bed mærke i, at borgmesteren havde i sin tale. Som jeg forstod svaret i sidste runde, så var det visionære i De Radikales ide om at implementere folkeskolereformen flere penge til anlæg. Og så vil jeg høre, om borgmesteren kan konkretisere lidt på det i forhold til det, som ligger nede fra udvalget. Hvad er det præcis for nogle anlægsinvesteringer, man gerne vil have fra radikal side?

Borgmester **Anna Mee Allerslev**: Signe Færch fra Enhedslisten er jo rigtig dygtig, bl.a. til at manipulere med de ord, som jeg siger. Det, som har været vores mantra hele vejen igennem, og som vi stadig mener er rigtigt, er, at man ikke kan gøre det op på den meget forsimplede måde, men vælger, hvad skal man sige, en tilpasset udgave, når nogle af de røde partier siger, at det enten er skattelettelse eller velfærd. Jeg troede faktisk, at tiden var løbet fra den retorik.

Vi har ofte fra den her talerstol og også i de andre diskussioner gjort det klart, at vi mener ikke, det er enten-eller, vi mener, det er både-og. Der er også andre måder at skabe vækst og udvikling på, og derfor er vi kommet med et visionært – ja, tak for den, Signe Færch – og meget grundigt oplæg til, hvordan vi kan skabe vækst uden nødvendigvis at give skattelettelse. For os er skattelettelse ikke en

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

---

ideologisk ting. For os er det et redskab til at skabe mere vækst, og så handler det selvfølgelig også om, at vi mener, at vi ikke skal have flere penge i kommunen, end vi har brug for.

I forhold til, hvordan jeg ser på sociale indsatser, og hvad jeg gerne vil gøre for de socialt udsatte, så tror jeg ikke, der er nogen tvivl om, at jeg brænder lige så meget for at hjælpe de socialt udsatte som Signe Færch og Enhedslisten. Vi har bare forskellige tilgange til, hvordan det gøres bedst. Jeg synes ikke, at det er særlig godt for hverken diskussioner eller resultater, hvis man tager patent på, hvad der er det gode og det socialt retfærdige. For os er det gode og det socialt bedste for folk at få et job og få en uddannelse, det er at blive en del af fællesskabet.

Jeg tror, vi alle sammen, i hvert fald vi, der sidder i Beskæftigelses- og Integrationsudvalget, husker den overlæge med mange års erfaring i, hvordan vi hjælper socialt udsatte på arbejdsmarkedet, rigtig godt for at sammenligne mennesket med zebraen, nemlig at den måde, man bedst dræber en zebra på og faktisk også mennesker, er at udstøde den fra fællesskabet. Derfor er det socialt rigtigt for os ikke at have folk i passiv forsørgelse, men det er at få dem tilbage på arbejdsmarkedet.

I forhold til Rikke Lauritzens spørgsmål om, hvad vi mener med visionær folkeskole, så er jeg glad for, at Rikke Lauritzen bed mærke i, at vi brugte ordet visionær, fordi vi mener, at der skal mere til ved den københavnske folkeskole, hvis en fjerdedel af forældrene ikke skal vælge skolen fra i fremtiden. Det er noget, som ligger os meget på sinde.

Med visionær udvikling af folkeskolen mener vi, at vi både vil styrke kernerdriften og investere i yderligere tiltag. Med hensyn til kernerdriften kom vi med nogle meget konkrete bud. Vi vil gerne være med til at sikre flere voksne pr. elev. Vi vil gerne være med til at investere i de fysiske rammer.

Og så spørger Rikke Lauritzen præcis, hvad vi mener med det. Jamen for os handler det om at sørge for, at lærerne kan forberede sig ordentligt på skolerne. Det handler om, at skolerne kan rumme de visioner, der er bag folkeskoleudspillet fra Christiansborg, nemlig at man har en mangfoldig skoledag, at der er plads til andre ting end den traditionelle tavleundervisning.

Og så handler det også om for os at gøre noget mere, og der mener vi altså, at profilskoler, som vi har set med bl.a. Bellahøj og Sankt Annæ, er gode, visionære bud på, hvordan man kan udvikle folkeskolen, så den for alvor er en rigtig konkurrent til privatskolerne.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så siger vi tak til borgmesteren for denne runde, og så går vi videre til borgmester Pia Allerslev, som er budgetordfører for Venstre, værsgo.

Borgmester **Pia Allerslev**: Jeg er et håbefuldt menneske, og derfor forventer jeg også altid det bedste af mine medmennesker, også fra mine politiske modstandere her i salen. Derfor vil jeg begynde min tale med stilfærdigt at minde om to citater fra de seneste dage. Det første er: "Jeg tror på konkurrencestaten som den moderne velfærdsstat". Og det andet er: "Gamle dages diskussioner og slagsmål i Socialdemokraterne om, hvem der skulle forestå ejerskabet af forskellige ting, er egentlig ikke så interessante for os".

Jeg er sikker på, at i hvert fald Socialdemokraterne her i salen og deres allierede ved, hvem jeg citerer, og jeg regner da også med, at det er personer og politikere, man respekterer, og hvis synspunkter man tillægger stor væsentlighed. Hvis alle ikke skulle vide, hvem det var, så er det selveste finansministeren og erhvervs- og vækstministeren i regeringen, der har udtalt sig så varmt til fordel for konkurrencestaten og til fordel for mere udlicitering.

Derfor indledte jeg også med at sige, at jeg er håbeful, for jeg håber og forventer selvfølgelig, at de to centrale ministres udsagn vil præge synspunkterne hos partifællerne og det røde flertal her i huset i retning af en mere fordomsfri og pragmatisk tilgang til både at konkurrenceudsætte langt flere opgaver og til i det hele taget at øge vores effektivitet og produktivitet i København, så vi i langt højere grad tilpasser os virkeligheden og driver vores store kommune som en moderne virksomhed.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

I kultur- og fritidsforvaltningen har vi set resultaterne af vores udlicitering af rengøringen i institutionerne. I rene tal har vi sparet 72,6 mio. kr. over 4 år. Det er penge, der er gået direkte tilbage til institutionerne og dermed til københavnernes. Og samtidig kan institutionerne bruge deres kræfter på kerneopgaven, nemlig at levere god service til borgerne.

Det er med andre ord konkurrencestaten i fri udfoldelse, som de socialdemokratiske ministre taler så varmt for, og resultatet er til alles bedste: Øget effektivitet og produktivitet og dermed mere velfærd for de samme penge. Jeg er så håbefuld, at jeg tror, at vi alle, stort set alle, her i salen kan se det fornuftige i det regnestykke.

Nok tager vi snart for alvor hul på valgkampen, men alligevel vil jeg også gerne her udtrykke mit store håb om, at budgetforhandlingerne vil vise en ansvarlig Borgerrepræsentation, der frem for populistisk enegang og politiske markeringer vil lade fornuften råde og søge bredt samarbejde til fordel for vores by, københavnernes og ikke mindst vores erhvervsliv. I hvert fald kan jeg understrege, at vi i Venstre er klar til at indgå i reelle forhandlinger uden på forhånd at møde op med ultimative krav.

Men lad mig alligevel indskyde en lille, stille appel: Kære borgerrepræsentanter. Skulle vi ikke prøve at droppe al den her naive og fjollede snak om, at vi i kommunen skal til at sælge hash. Det er spild af vigtig tid, det er naivt og bygger på uvidenhed om konsekvenserne af hashafhængighed. Så lad os nu bruge tiden fornuftigt på væsentlige udfordringer i København, det skylder vi københavnernes.

Det går jo på mange måder rigtig godt i København, men vi skal have skabt mere vækst. Her spiller erhvervslivet hovedrollen, og det er uhyre vigtigt, at en budgetaftale forbedrer og ikke forringer erhvervslivets vilkår i København. For helt ærligt, selv om vi er rykket et par pladser op ad listen, så kan vi jo ikke være bekendt, at København, landets hovedstad, ligger helt nede som nr. 70 på Dansk Industri indeks over erhvervsvenlige kommuner.

Vi er jo stadig skrankepaver, som ikke ser københavnernes som kunder, for slet ikke at tale om erhvervslivet, som gang på gang støder på bureaukrati og langsommelighed og lange sagsgange. Vi skulle i stedet for være meget begejstrede, når folk vælger at placere deres virksomhed her i kommunen, og vi burde møde dem med velvilje, fleksibilitet og hurtig sagsbehandling. Her er behov for en langt mere effektiv og målrettet indsats, som jeg håber, partierne vil være med på.

Derfor var vi i Venstre også kede af, at et flertal her i salen, under kraftig påvirkning af fagforbundene, valgte at gå den forkerte vej, da man indførte en kaskade af nye bureaukratiske krav og en ny kommunal kontrolinstans for at komme social dumping livs.

Misforstå mig ikke, i Venstre er vi selvfølgelig også imod social dumping, men vi går også ind for tillid, og modsat det røde flertal mener vi ikke, at vi hverken kan eller skal kontrollere os ud af alting. Det her er jo fuldstændig ude af proportioner med problemernes omfang i virkeligheden, og det eneste reelle resultat bliver, at vi gør livet sværere for virksomhederne og gør byggerierne dyre.

Desværre lider både erhvervslivet og byens borgere i det hele taget under et bystyre, der tilsyneladende har udset sig bilisterne og biltrafikken som hovedfjende nummer 1. Godt nok er betalingsringen droppet, men tankegodset bag den lever desværre videre i bedste velgående, især hos SF.

Teknik- og miljøborgmesteren flirter med tanken om at gøre det dyrere for københavnernes at parkere deres egne biler derhjemme, alt imens borgmesteren allerede er i fuld gang med at overføre de katastrofale fejltrin fra kvælningen af Nørrebrogade til Amagerbrogade. Det er en bevidst nedprioritering af ikke bare bilisterne, men også af det erhvervsliv, som byen har så hårdt brug for. En positiv udvikling af vores by inkluderer alle trafikformer. Det er ikke et spørgsmål om enten-eller. København kan altså ikke leve af cykelmotorveje, caféer og shawarmabarar.

I det hele taget er der et stort behov for at se på udviklingen af København i et andet og større perspektiv. Vi er nødt til at se på, hvordan byen fungerer og hænger sammen med infrastruktur, parkeringspladser, vejarbejder og byplanlægning. I dag virker det nærmest, som om vi har en teknik- og miljøborgmester, der fuldstændig har glemt, at kommunen rent faktisk er til for borgernes og erhvervs-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

---

livets skyld. Vi kan ikke leve af at drøne rundt på Christianicykler og servere caffè latte – undskyld, De Radikale – for hinanden.

Den samme naivitet præger et andet meget omtalt projekt, som vil få store følger for infrastrukturen i København, nemlig genåbning af Ladegårds Å og etablering af en tunnel under Åboulevard. Måske skulle vi begynde at bruge kræfterne på de reelle udfordringer, byen har, i stedet for at kaste os ud i naive og lysegrønne luftkasteller, der ikke har meget med virkelighedens verden at gøre. Lad os i stedet for bruge energien på den havnetunnel, som københavnernes efterhånden så desperat har brug for, og på de stærkt tiltrængte renoveringer, som byens ejendomme og infrastruktur har desperat behov for.

Jeg siger det hvert år i min budgettale, og jeg vil gerne gentage det igen i år: Vi har et skrigende stort efterslæb på renovering, og derfor gentager jeg behovet for at sætte 600 mio. kr. af til formålet hvert år i de næste 12 år. Specifikt vil jeg gerne igen nævne Hovedbiblioteket, som vi er i gang med at renovere, men vi mangler altså stadig væk 60-70-80 mio. kr. for at komme i hus med det.

I det hele taget er det vigtigt, at vi i budgetforhandlingerne ikke glemmer kulturen og idrætten. Vi får hver eneste dag nye borgere, og vi har travlt med at bygge nye skoler og daginstitutioner til dem. Men lad os nu ikke begå fortidens synder om og om igen. Der skal afsættes flere midler til kulturen og idrætten, og især skal vi fokusere på flere nye idrætsanlæg i de nye byområder. Hvis vi forsømmer det, har vi simpelthen intet lært af historien her i byen.

Jeg bliver selvfølgelig også lige nødt til at komme ind på skatten. Ja, vi har i Venstre fremsat forslag om at nedsætte både skat, grundskyld og dækningsafgift. Jeg har set alle de automatpilotreaktioner, der er kommet, i særdeleshed fra Socialdemokraterne, om, at det ikke kan lade sig gøre, og så er vi imod velfærd og alle mulige ting. Det bliver stillet op, som om det er et spørgsmål om enten-eller.

Pointen er, at vi har råd til begge dele. Lad borgerne beholde lidt flere af deres penge. Vi opkræver mere i skat, end vi har behov for som kommune. Vi har så mange penge i kassen, at vi sagtens kan forbedre og bygge det nye, der skal bygges. Og så er vi jo netop tilbage ved den konkurrencestat, som finansministeren ser som den moderne velfærdsstat, hvor man fokuserer på effektivitet og produktivitet og trimmer velfærden i stedet for bare blindt at øge den. Der er så mange gevinster at hente, og borgerne og erhvervslivet her i byen har fortjent, at det er dér, vi gør vores yderste for at drive vores hovedstad så effektivt som overhovedet muligt.

Jeg håber, at de kommende budgetforhandlinger vil vise, at der over hele linjen er en bred interesse for reelle forhandlinger uden skinmanøvrer, der på forhånd udelukker særlige aktører eller særlige partier. Det tjener demokratiet og borgerne bedst. I Venstre er vi som sagt klar til at gå ind i de forhandlinger. Vi har vores synspunkter, men vi er også fordomsfrie, åbne og til at snakke med.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så går vi over til spørgerunden, og den første er Ikram Sarwar, værsgo.

(Kort bemærkning).

Ikram Sarwar (A): Der er jo et tydeligt mismatch mellem det, borgmesteren siger, og det, borgmesteren ønsker. Jeg vil bare stille et konkret spørgsmål:

Borgmesteren ønsker jo rigtig, rigtig meget for rigtig, rigtig mange millioner og ligefrem milliarder af kroner. Samtidig vil Venstre gerne have skattelettelse, og der er mismatch i det regnestykke. Jeg vil blot høre: Er det stadig væk beskæftigelsesområdet, der skal stå for skud, hvis man både skal have skattelettelse og nogle af de ønsker, som Venstre har med her?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Sisse Marie Welling, værsgo.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. august 2013**

(Kort bemærkning).

Sisse Marie Welling (F): – Som blot gerne vil høre borgmester Pia Allerslev, hvad vi skal gøre, hvis vi ikke skal legalisere hash. Det er sådan, så vi har en stor bandekonflikt i København med forskellige bander, der lever fedt af et stort marked med hash i København. Jeg tror personligt ikke selv på, at folk stopper med at ryge hash, eftersom det er ulovligt i dag, og folk stadig væk gør det. Så jeg vil gerne høre, hvad borgmester Pia Allerslev har tænkt sig at gøre for at komme banderne til livs i København, hvis vi ikke skal legalisere hashen og tage deres pengegrundlag fra dem.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Anna Mee Allerslev:** Jeg vil også gerne sige tak til borgmester Pia Allerslev for meget konkrete bud på, hvordan vi kan skabe vækst, mindre bureaukrati og bedre rammer for erhvervslivet, alt sammen vigtigt, hvis vi gerne vil udvikle vores velfærd.

Men i den forbindelse kunne jeg godt tænke mig at høre borgmester Pia Allerslev, hvad Venstre og borgmesteren vil gøre for at udvikle Københavns velfærd, Københavns kernevelfærd, når det kommer til vuggestuer, børnehaver, skoler, beskæftigelse, alt sammen noget af det, der er kernen i vores velfærdssamfund. Hvad er Venstres visioner og konkrete bud der?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Borgmester Pia Allerslev for besvarelse, værsgo.

Borgmester **Pia Allerslev:** Nu er det blevet så populært i denne her sal at sige, at man lige sender noget, efter at man har talt, så jeg vil, når jeg kommer ned på min plads igen, sende Ikram Sarwar det oplæg, som Venstre kom ud med, hvor vi beviser, at der er råd til begge dele, hvor man kan se, at der er 9 mia. i kommunekassen, hvor man kan se, at der er 40 mia. i kommunekassen, når man kommer 10 år frem i tiden. Vi er nødt til at give pengene tilbage til erhvervslivet, vi er nødt til at give pengene tilbage til københavnere, ikke opkræve mere end det, vi har brug for.

Jeg lover, at jeg sender det i det sekund, jeg sætter mig ned på min plads, og så håber jeg, at Ikram Sarwar og jeg kan få en god snak om, hvordan vi får råd til begge dele.

I forhold til Sisse Marie Wellings spørgsmål om hash: Diskussionen har jo været taget rigtig, rigtig mange gange. Et af de helt konkrete svar fra Venstre er, at så må vi opnormere politiets indsats i forhold til det her. Bare fordi noget ikke kan kontrolleres, bare fordi nogle bander har overtaget der her, så er det altså ikke det samme som, at man læner sig tilbage og gør noget, som vi ved er skadeligt, til en kommunal forretning. Vi har lukket solarier ude i de enkelte idrætsanlæg, fordi vi ved, det er kræftfremkaldende. Skulle vi så nu til at sælge hash rundt omkring for at tilgodese nogle, der tror, at det så fjerner bandernes magt og indflydelse i byen? Det eneste svar, det korte svar her vil være: Vi er nødt til at sætte mere politi ind.

I forhold til borgmester Anna Mees spørgsmål om væksten og om, hvad vi vil gøre på velfærdsområderne, så tror jeg, at der er rigtig, rigtig meget at hente i forhold til konkurrenceudsættelse. Jeg tror, der er rigtig meget i forhold til den business case, som kultur- og fritidsforvaltningen har lavet alene på rengøringsområdet, at man kigger på, hvad det er for nogle kerneopgaver, kommunen forholde sig til, hvad det er for nogle kerneopgaver, børn- og ungeforvaltningen har, hvor ville man kunne gå ind og reducere de store driftsomkostninger, vi har i Københavns Kommune, sammenlignet med de kommuner, vi i øvrigt sådan sammenligner os med.

Jeg er helt sikker på, at der vil være gode summer at holde fast i der til at øge driften. I Venstre vil vi også gerne have opnormeret på vuggestuerne. I Venstre vil vi også gerne have større fokus på en bedre folkeskole med bedre ledelse. De ting er ikke gratis, det ved vi godt, men vi tror faktisk også på, at der er et fedtlag, at der er nogle steder, hvor man kan gå ind og se på det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. august 2013**

Jeg synes, historien fra kultur- og fritidsforvaltningen i virkeligheden taler sit klare sprog, at man med ret få greb, med ret få indsatser kan få sendt 70 mio. kr. tilbage til institutionerne, uden at det skaber ringere velfærd ude hos den enkelte borger, tværtimod.

(Kort bemærkning).

Allan Ahmad (Ø): Når vi er til udvalgmøde i Kultur- og Fritidsudvalget, og når vi er ude og snakke med institutionerne, når vi er ude og snakke med Københavns Ejendomme, så er vi alle sammen, udvalget og særligt borgmesteren, enige om, at der er en kæmpe stor vedligeholdelsesgæld at betale tilbage. Altså vores bygninger er ikke blevet renoveret osv. Hvornår vil Venstre, hvornår vil den ansvarlige borgmester på området tage ansvar for vedligeholdelsesgælden?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi giver ordet til Sisse Marie Welling.

(Kort bemærkning).

Sisse Marie Welling (F): – Som vil fortsætte lidt i det spor og høre borgmester Pia Allerslev, hvad hun har af tanker i forhold til skolereformen mere konkret. Hvad er det for nogle ønsker, Venstre har i forhold til skolereformen, hvad er jeres vision i forhold til, hvordan man implementerer en skole-reform i København, hvad er jeres vision i forhold til socialområdet i København, hvad har I af konkrete ønsker i forhold til ældreområdet? Ønsker I en metro i København, f.eks. til Sydhavnen, som der har været snak om? Det koster jo alt sammen penge, og borgmester Pia Allerslev står jo heroppe på talerstolen og siger, at hun også gerne vil have skattelettelser.

Det er ganske rigtigt, at det ser ud, som vi har nogle penge i kommunekassen ude i fremtiden, men de penge skulle jo gerne bruges til nogle af de her investeringer, bl.a. til vores bygningsefterslæb, til en metro osv. Så hvad er det, borgmester Pia Allerslev ikke ønsker, at vi skal bruge pengene på?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så er det Ikram Sarwar, den sidste.

(Kort bemærkning).

Ikram Sarwar (A): Nu nævner borgmester Pia Allerslev, at der er 9 mia. kr. årligt. Det er, som om det er frie midler. Hvor vil borgmesteren tage de her penge? Er det børnefamilierne, er det ligefrem de ældre, eller er det skolemaden og sådan nogle ting, som virkelig er afgørende for vores børn i vores by for at trives rigtigt? Jeg vil bare høre, hvor man tager de her 9 mia., for det er ikke frie midler, eller er tanken eller intentionen hos Venstre, at det ligefrem er vores medarbejdere, der er dovne og ikke gør arbejdet ordentligt?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Borgmesteren for at svare, værsgo.

Borgmester Pia Allerslev: Til Allan Ahmad kan jeg gøre det meget, meget kort. Side 5 i min budgettale: 600 mio. kr. afsættes over de næste 12 år. Det er det, der skal til, for at vi indhenter det vedligeholdelseefterslæb, vi har ... (*Afbrydelse*). Jeg beklager, hvis Allan Ahmad ikke tror på tallene, men det er desværre det, der er den pure sandhed. Det er det vedligeholdelseefterslæb, vi har i Københavns Kommune. Jeg håber, at Enhedslisten også vil være med til ... ja 600 mio. over de næste 12 år om året. Den vil jeg også gerne sende en beregning på, hvis Allan Ahmad har brug for det.

I forhold til skolereformen: Noget af det, som Venstre har meget fokus på, og noget af det, som vores ordfører, Cecilia Lonning-Skovgaard, vil komme ind på på mandag, er, at det her kræver faglighed, det kræver ledelse. Når man går i gang med en skolereform, så kræver det, at man har fokus på de helt centrale ting i folkeskolen, at man har fokus på det, der gør, at vi har 25 pct. af vores elever, der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

---

forlader 9. klasse uden at kunne læse og skrive tilstrækkeligt til at kunne tage en ungdomsuddannelse. Det er noget af det, Venstre vil have fokus på, og Venstre vil hellere bruge penge på fokus på ledelse, end vi vil bruge penge på skolemad. Så nemt er det.

Og ja, vi vil gerne styrke ældreområdet, vi vil rigtig gerne have metro, og vi vil rigtig gerne rigtig mange andre ting, men jeg kan også godt huske, at Sisse Marie Welling har været med til et par budgetforhandlinger efterhånden og ved efterhånden forhåbentlig, at man ikke kan få alt, hvad man ønsker sig, ligesom SF ikke fik deres ønske opfyldt om busbilletter til en tier.

Det handler om forhandlinger, det her, og jeg indledte min tale, og jeg afsluttede min tale med at sige, at vi ikke har ultimative krav. Vi har masser af ønsker, vi har masser af synspunkter, vi har masser af ting, hvor vi kan se, at København kunne blive en bedre by, men når vi sidder og forhandler, og vi forhåbentlig får lov til at være med lidt længere, end vi var sidste gang, så er det jo i sidste ende en forhandling. Derfor ved vi jo også godt, at vi ikke kan få alt det, vi gerne vil have.

Men nu har SF og resten af salen hørt, hvad Venstres ønsker er. Jeg håber, Sisse Marie Welling har noteret dem, og så kan vi jo diskutere videre i forhandlingslokalet.

I forhold til Ikram Sarwar: Det er altså sådan, at vi kræver flere penge ind, end vi har brug for. Vores kommunekasse vokser. Når de andre kommuner kigger på os, når indenrigsministeren, finansministeren og alle de andre gode mennesker på det store rådhus, på Christiansborg, kigger på os, så sidder de jo og tænker: Hvordan er det, at de kan blive ved med at have så mange penge i kassen, hvordan er det, de kan blive ved med at få flere og flere penge?

Jeg synes, vi bør give dem tilbage, som minimum da, til det erhvervsliv, som har så meget brug for også at få vækst og få skabt ordentlig gang i hjulene. Der giver det bare for mig ikke nogen mening, at vi kræver flere penge ind, f.eks. i dækningsafgifter, end vi reelt har brug for i det samlede regnestykke.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det; så går vi til Ikram Sarwar.

(Kort bemærkning).

Ikram Sarwar (A): Jeg vil starte med at sige, at den gode økonomi skyldes jo netop, at vi har haft et parti, som har haft overborgmesterposten i rigtig, rigtig mange år i København. Bare til orientering, Pia Allerslev.

En anden ting er simpelt hen, lad mig spørge direkte: Har Venstre intention om at komme til forhandlinger med reelle hensigter, fordi så er I velkomne hele vejen, fordi vi vil gerne have et bredt samarbejde på Rådhuset? Så svar ærligt, ja eller nej.

(Kort bemærkning).

Allan Ahmad (Ø): Jeg vil være helt sikker. Altså er det Venstres prioritering til budgetforhandlingerne i år at dukke op med et krav om 600 mio. til vedligehold og renovering, og hvordan hænger det sammen med 9 mia. i skattelettelser og 6 mia. i vedligehold de næste 10 år? Hvordan hænger regnestykket sammen? Jeg har ikke helt forstået det.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til borgmesteren for at svare, værsgo.

Borgmester **Pia Allerslev**: Jeg vil gerne invitere både Ikram Sarwar og Allan Ahmad til et lille intensivt kursus i at forstå både, hvad jeg siger, men også hvad det er for nogle plancher, jeg taler ud fra. Vi kan tage den inde ved siden af senere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

Ja, det er Venstres ønske, at vi bruger væsentligt flere penge på vedligehold, end vi gør i dag. Hvis vi skal gøre det inden for en overskuelig årrække, 12 år – der er nok nogle af os, der ikke sidder her til den tid – så er 600 mio. det tal, der skal bruges.

Men igen vil jeg henvise til svaret til Sisse Marie Welling. Nej, det er jo ikke sikkert, at vi får alle 600, men det er faktisk det, der er brug for, hvis vi skal komme i mål med den renovering, der mangler rundt omkring på vores institutioner, kulturhuse, døgninstitutioner, skoler, daginstitutioner. Jeg har mange lange lister, og jeg skal sørge for også at sende dem til Allan Ahmad, så Enhedslisten også ved, hvad det er der er udfordringerne i vores by i forhold til vores bygningers forfald.

Jeg ved jo godt, at Ikram Sarwar og Socialdemokraterne havde håbet på, at strukturændringerne i styreformen og alle de her ting havde gjort, at overborgmesteren ville blive enerådende. Men det er altså sådan, at overborgmesteren kun har én stemme, og det er sådan, at hver eneste skal sidde og forhandle, og så vidt jeg husker, så er det i hvert fald mange, mange år siden, Socialdemokraterne, hvis nogen sinde, har haft fuldstændigt flertal herinde. Og lad os også håbe på, at det ikke sker.

Det her handler igen om forhandlinger, det her handler om, at der sidder ikke et parti og bestemmer alting. Jeg har en lille forestilling om, at noget af den fornuftige politik, der er blevet ført i hvert fald de 6 år, jeg har siddet som borgmester, bl.a. hænger sammen med, at vi har kunnet råbe op i Økonomiudvalget, til budgetforhandlinger herinde i salen og gøre opmærksom på, når vi synes, pengene kunne blive brugt mere fornuftigt.

Må jeg ikke bare minde om, at selv om Socialdemokraterne selvfølgelig var med til at stemme igennem, at vi fik lavet udliciteringen på rengøringsområdet i kultur- og fritidsforvaltningen, så kom forslaget altså fra mig. Jeg er glad for støtten fra Socialdemokraterne, det var dejligt, men der er altså andre, der kan få gode ideer, der er andre, der kan komme med gode intentioner her.

Og ja, i Venstre har vi altid reelle hensigter; det kan vi også tale om senere.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så går vi over i en ny spørgerunde, og det er Bjarne P. Nielsen, værsgo.

(Kort bemærkning).

Bjarne P. Nielsen (F): Vil borgmester Pia Allerslev fortælle mig, hvor meget grundskylden skal ned, og i forbindelse med den grundskyld, som Venstre ønsker skal ned, hvor skal man finde det indtægtstab andre steder for, at vi stadig væk skal have en god kultur i København og vores skoler osv. osv.?

Er det rigtigt, at borgmesteren synes, det er korrekt, at boligejere, som har en friværdi, når de sælger deres hus, på 2, 3 og 4 mio. kr., oven i købet skal have en gevinst ved, at grundskylden bliver sat ned?

(Kort bemærkning).

Allan Ahmad (Ø): Jeg synes, overborgmesteren kraftigt burde overveje, om man kunne bruge Venstre som god partner i budgettet, fordi der er både plads til, jeg ved ikke hvor meget, i skattelettelser, 70 mio. til Hovedbiblioteket og 600 mio. om året til vedligehold osv. Altså hvor er det egentlig, Venstre vil hen, hvad er prioriteringerne? Vil Venstre dukke op til budgetforhandlingerne med krav om renovering, som Venstre har snakket om i hvert fald de sidste 4 år, jeg har kendt kulturborgmesteren?

(Kort bemærkning).

Borgmester **Ninna Thomsen**: Jeg har to spørgsmål. Jeg vil også gerne ligesom Allan Ahmad fra Enhedslisten vide, hvad det er vi ikke har råd til, som den ene del.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

Som den anden del er jeg sådan set interesseret i at vide, når nu borgmester Pia Allerslev er så glad for udlicitering, hvilke store velfærdsområder forestiller man sig derudover, at man kan udlicitere i København og få de her store gevinster?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Borgmester Pia Allerslev for at svare, værsgo.

Borgmester **Pia Allerslev**: Jeg tror meget, at det her handler om ideologi, og undskyld mig, de tre spørgere, at jeg sådan tager jeres svar lidt samlet.

Det her handler om ideologi. Jeg mener faktisk ikke, at vi som hovedstad skal ligge i top, når det handler om grundskyld. Vi er den kommune, hvor man betaler allerallermest i grundskyld. Det kan godt være, at SF har svært ved, at de folk, der ejer en bolig, bare skal betale mere i skat, men overborgmesteren sidder og bryster sig af, at vi har den niendelaveste skatteprocent. Så er det jo ærgerligt, at vi ryger ned på en 34. plads, bl.a. fordi vores grundskyld er så høj. Jeg ville rigtig gerne have, at vi på alle parametre lå på en 9. plads. Det ville jeg synes var det rigtige signal at sende, det ville jeg synes var det helt rigtige at gøre.

Jeg kan ikke lige en procentsats på hvordan, men jeg synes i hvert fald, at vi burde have en topplacering i grundskyld i stedet for en bundplacering.

Og det her handler om prioriteringer. Og ja, borgmester Ninna Thomsen, det her handler også om, at der er masser af steder, garanteret også på sundhedsområdet, garanteret også på børne- og ungeområdet og garanteret på rigtig mange andre områder, hvor man med fordel ville kunne udlicitere, konkurrenceudsætte.

Og nej, konkurrenceudsættelse handler ikke om, at vi skal udlicitere for enhver pris. Det handler om, at vi skal se på, om vi kunne gøre tingene bedre og billigere på samme tid, og om der er steder også i borgmesterens egen forvaltning, hvor det ikke er en kommunal kerneopgave, der bliver drevet, men hvor man stille og roligt bare har taget opgaverne ind, men hvor der måske var nogle private, der med fordel kunne gøre det bedre og billigere. Er det ikke tilfældet, så mener Venstre ikke, at vi skal udlicitere, men vi skal konkurrenceudsætte, fordi det gør, at vi bliver tvunget til at se på, hvordan vi bruger skatteborgernes kroner. Det er trods alt den primære grund til, håber jeg, at vi alle sammen sidder i denne her forsamling, at vi sørger for, at pengene bliver brugt på den bedst mulige måde.

Det handler i sidste ende om prioriteringer. Jeg har nævnt nogle af de ting, som Venstre synes er allermest vigtige, men hvis Allan Ahmad er interesseret, så skal jeg gerne aflevere den meget lange liste over meget relevante ting, som Venstre også synes, vi skal diskutere, når vi sidder til budgetforhandlingerne. Men det handler om prioriteringer, det handler om, hvor overborgmesteren og økonomiforvaltningen vælger at lægge snittet. Og ud fra det vil Venstre sidde med med alle de bedste, reelle hensigter og forsøge at få så meget god, fornuftig politik ind til glæde for københavnerne.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så går vi til næste spørgerunde. Det er nok den sidste, som jeg kan se det. Rasmus Jarlov som den første.

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Jeg vil egentlig gerne lige korrigere borgmester Pia Allerslev. Det er faktisk egentlig overborgmesteren, jeg gerne vil korrigere. Det er angående det her, hvor vi ligger på ranglisten over kommuner.

Vi fik et svar fra Indenrigsministeriet den 4. februar i år, og København ligger nr. 47, når man kigger på fra toppen af, hvilke kommuner der har de største indtægter pr. indbygger. Vi har indtægter på 78.179 kr. pr. borger, og det gør altså, at vi ligger nr. 47 blandt de kommuner, der har de største indtægter. Det håber jeg er det tal, man vil bruge fremover, i stedet for at opfinde sine egne tal, og især

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

---

i stedet for hele tiden at fremhæve, at vi har den niendelaveste kommuneskat, for det er fuldstændig irrelevant, når vi har landets højeste boligskatter, kæmpestore parkeringsindtægter osv.

Det er det samlede billede, hvor mange penge vi opkræver fra borgerne, som er relevant, når man skal bryste sig af, om man er en sparsommelig kommune eller ikke, og vi ligger altså i den halvdel af kommuner i Danmark, som har de største skatteindtægter. Bare lige så det er på plads.

(Kort bemærkning).

Lars Weiss (A): Det handler om prioriteringer, siger borgmester Pia Allerslev. Det gør det jo, det er det, politik går ud på. Samtidig siger borgmester Pia Allerslev, at hun vil sænke skatten markant, særligt grundskylden. Og så sidder jeg og lytter efter sådan under hele den ganske udmærkede budgettale og de svar, du har givet, hvad det var for nogle områder, Venstre ikke ville være med til, som det såkaldte røde styre har sat i værk. Jeg kunne tælle to ting: Den ene ny Amagerbrogade og den anden en kontrolindsats imod social dumping. Hvor meget forestiller borgmester Pia Allerslev sig, at man kan sænke grundskylden, hvis man dropper de her to initiativer, eller er der andet, der også skal skæres væk?

(Kort bemærkning).

Allan Ahmad (Ø): Om et års tid eller lad os sige om 6 måneder går vi ud sammen igen. Det kommer an på, hvor borgerlig borgmesteren er, det handler om, hvor borgerlig Det Radikale Venstre er på det tidspunkt, og hvilken borgmesterpost Pia Allerslev får. Men i det tilfælde, hvor nogle spørger, hvorfor prioriterer I ikke Hovedbiblioteket, hvorfor prioriterer I ikke renoveringen, kommer borgmester Pia Allerslev og siger, at det røde flertal valgte ikke at prioritere det her, eller de valgte ikke at indgå skattelettelser med os. Altså hvor ligger jeres prioritering? Er skattelettelser det højeste eller alle de andre ting, I render rundt i byen og lover, som renovering og som Hovedbiblioteket osv.? Hvor er jeres prioriteringer, Venstre?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Borgmester Pia Allerslev for at svare, og det er det sidste.

Borgmester **Pia Allerslev**: Allerførst tak til min gode kollega Rasmus Jarlov for at korrigere tallet. Jeg tillod mig at tage overborgmesterens svar for gode varer, måske var jeg opildnet af den meget store imødekommenhed og venlighed, der var i overborgmesterens budgetførertale.

I forhold til Lars Weiss: Ja, det er prioriteringer det her, hvis der var noget. Der har jo været noget galt med side 5 i min budgettale, tror jeg, for der er ingen, der har hørt den. Der står bl.a. hele Ladegårds Å-projektet, som både er dyrt og voldsomt og omfattende. Jeg har også tidligere, ikke i min budgettale, men dog alligevel, nævnt, at det var måske på tide, at vi fjernede lidt fokus fra alle de cykelstier, vi bygger rundt omkring, og prøvede at sætte fokus på trafikafviklingen i byen i stedet for. Der var også nogle millioner at spare der.

Og så er der rigtig mange andre områder, udlicitering, konkurrenceudsættelse, som jo er noget af det, der er rigtig dyrt, for det er driftskronerne, hvor vi jo altså kan få mere ved at tænke klogere på den måde, vi gør.

Og så prøver jeg igen at sige noget, der stod ikke på side 5, men både på side 1 og på side måske noget andet, sidste side: Venstre har ingen ultimative krav, Allan Ahmad. Vi går til de her forhandlinger med de mest reelle hensigter, vi nogen sinde har haft, ever. Og vi vil gerne forhandle med alle, der vil forhandle med os, og så lad os få de bedste forhandlinger ud af det her budgetforlig, tak.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak til borgmesteren med denne salut som afslutning. Så går vi videre til Dansk Folkepartis budgetordfører, og det er Carl Christian Ebbesen, værsgo.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

Carl Christian Ebbesen (O): Jamen tak, kære overborgmester.

Tolv gange, tolv gange har jeg deltaget i arbejdet omkring det at lave et budget for Københavns Kommune. Flere gange har Dansk Folkeparti faktisk været med i et budgetforlig. Andre gange er vi gået sammen med oppositionen og vist et alternativ til det budgetflertal, som er lavet. Jeg tror faktisk også, at jeg en enkelt gang har prøvet at lave mit eget budget. Det var ikke så sjovt.

Som politiker er det jo sjovest at være med i beslutningerne, det er sjovest at kunne trække tingen i ens partis retning. Men det er jo også det, der i virkeligheden er målet, det er jo at lave et bredt forlig, hvor alle de deltagende partier kan genkende sig selv i forliget.

Vi deltager selvfølgelig derfor konstruktivt i de forhandlinger, vi går til budgetforhandlingerne med åbne arme, med åbent sind. Men specielt i år ønsker jeg faktisk overborgmesteren held og lykke med forhandlingerne, fordi i de 12 år, hvor jeg har været i Borgerrepræsentationen, har jeg aldrig nogen sinde oplevet en ramme, der har været så snæver som den, vi står overfor i år. Det er jo på grund af det her totalt tåbelige anlægsloft, som er altødelæggende for en vækstkommune som København, så det bliver virkelig, virkelig hårde forhandlinger, som overborgmesteren går i møde.

Skal vi nå en aftale, så er det nødvendigt at prioritere de varme hænder til gavn for borgerne. Ældreplejen er presset, skolerne skal have flere lærere, i takt med at børnetallet stiger, og børnepasning kræver også flere varme hænder.

Når nu rammerne er så stramme, så er der kun én vej for overborgmesteren; det er at prioritere og prioritere rigtigt, herunder også at reducere administrationsomkostningerne.

Der har været store diskussioner om, hvordan vi sikrer mindre bureaukrati og mere velfærd i København. Dansk Folkeparti vil gerne bidrage til fortsat at lette administrationen, så vi kan frigøre ansatte til pleje, pasning af børn og en bedre folkeskole.

Vi synes faktisk, det er o.k., at man går ind og kigger på mere digitalisering. Det er blot vigtigt, at man tager hensyn til de borgere, som ikke har mulighed for at bruge en computer, herunder specielt den ældregruppe, som jo måske aldrig nogen sinde er hoppet med på vognen.

Dansk Folkeparti mener også, at Sviggruppen den skal styrkes. Det er ikke rimeligt, at der er borgere, som snyder med sociale ydelser. Ja, i dag kunne vi faktisk se, at vi er så gavmilde, at kommunen faktisk udbetaler kontanthjælp til folk, der er døde, og at det faktisk har taget 9 år at opdage fejlen. Jeg kan jo ikke lade være med at blive en anelse usikker på, om kommunen nu har helt styr på sine udbetalinger, når sådan en sag som den her kommer frem.

Jeg synes også, det er klogt at se på, om kommunen kan foretage flere udbud, så vi sikrer, at skattepengene bruges bedst muligt. Det er ikke altid sikkert, at de private kan levere den bedste service til borgerne, men det er utrolig vigtigt, at vi kender prisen, så vi kan forholde os til, om de penge kunne bruges bedre, eksempelvis på bedre botilbud til psykisk syge eller bedre ældrepleje eller til at sikre vores børn bedre pasning og uddannelse.

Jeg kan heller ikke lade være med at tage min kæphest frem, og det er lokaludvalgene. Det er, fordi de mange udgifter til lokaludvalg så Dansk Folkeparti altså gerne blev brugt på bedre service for Københavns borgere. Lokaludvalgene er alt for administrativt tunge, vi bruger mere end 30 mio. kr. på administration og lønninger, og lønningerne er alt for høje. De penge er langt bedre brugt på flere lokale kulturarrangementer, styrkelse af foreningslivet, udbygning og etablering af flere idrætshaller, fodboldbaner, gymnastiksale på skolerne, kunstgræsbaner m.v. Det handler om at prioritere, og det handler om at prioritere rigtigt.

I Dansk Folkeparti har vi en ambition om, at København skal være en effektiv og veldrevet kommune, hvor medarbejderne har lyst til at yde deres bedste. Det betyder, at vi bliver nødt til at tænke nyt og skabe endnu flere attraktive, udviklende og rummelige arbejdspladser i kommunen. Visionen er arbejdspladser, hvor alle trives, også dem, der skiller sig ud. Vi ønsker regelforenkling, hvor den enkelte

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

---

medarbejders faglige viden respekteres. Sådanne arbejdspladser kan fastholde medarbejdere, f.eks. personer, der overvejer, om de skal trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet.

Vi ved, at sygefraværet enkelte steder er for højt i kommunen. Bare én dags reduktion i sygefraværet kan frigøre 100 mio. kr. til bedre service. Jeg er sikker på, at sygefraværet vil falde, hvis vi iværksætter tiltag, som stoler på medarbejdernes faglige viden, og det vil også være lettere at tiltrække ny arbejdskraft, f.eks. nogle af de mere individualistiske unge, som kan komme med ny inspiration til kommunen.

Jeg vil gøre min tale kort, og derfor vil jeg egentlig bare slutte med at opfordre til, at vi finder sammen om et budget for København, som kommer til at virke til gavn for beskæftigelsen, til gavn for de ældre, til gavn for børnene, ja, i det hele taget til gavn for borgerne. Det er jo dem, vi er her for.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så går vi over til spørgerunden. Den første er borgmester Mikkel Warming, værsgo.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: Tak for det. Jeg bed mærke i, at Carl Christian Ebbesen var meget, skal vi sige, kritisk over for de meget snævre rammer, der er for kommunernes økonomi, og i særdeleshed det anlægsloft, som jo så ikke er et loft, eftersom der ikke er nogen sanktioner i den pågældende aftale.

Men så begyndte han at sige, hvordan det vil koste varme hænder, men det er jo altså den alt for snævre serviceramme, som koster varme hænder, for det er servicerammen, der ligesom forhindrer os i at bruge penge på løn, som er det, folk får, når de arbejder med de varme hænder i ældreplejen osv. Den snævre serviceramme har Dansk Folkeparti jo lige præcis støttet i Folketinget gennem at støtte budgetloven.

Hvis det her skulle stilles som et spørgsmål, er det: Hvis man er uenig i den snævre serviceramme, hvorfor har man så støttet budgetloven i Folketinget, som har skabt den? Det var det ene spørgsmål.

Det andet var, Carl Christian Ebbesen sagde også, at man skulle vise tillid til medarbejderne, så de kunne bruge deres faglighed, og det ville osv. osv. Det er jeg ganske enig i. Den eneste sag, vi har haft i Borgerrepræsentationen omkring tillid, var på sidste møde, hvor Dansk Folkeparti stemte imod at vise medarbejderne i socialforvaltningen tillid nok til, at de kunne bestemme, hvilken form for rapportering omkring medicingivning, man skulle have. Det er det eneste eksempel, vi har haft i denne sal omkring tillid, og der svigtede Dansk Folkeparti. Hvordan hænger det sammen?

(Kort bemærkning).

Borgmester **Anna Mee Allerslev**: Jeg bed mærke i, at Carl Christian Ebbesen lagde vægt på, at han havde været med til budgetforhandlinger 12 gange. Nogle kunne jo fristes til at sige, det var 12 gange for meget, men ikke os, det kunne vi selvfølgelig aldrig finde på at sige. Vi er nemlig glade for alle, der bidrager.

Derfor er jeg også ked af, at Dansk Folkeparti og Carl Christian Ebbesen ikke kom med nogen meget konkrete bud på, hvordan vi får inkluderet alle borgerne i samfundet, og her tænker jeg selvfølgelig på borgerne med anden etnisk baggrund, som jeg jo ved, det ligger Dansk Folkeparti og Carl Christian Ebbesen meget på sinde enten at integrere og/eller, eller måske helst smed ud af landet hurtigst muligt. Derfor vil jeg gerne høre, hvordan Carl Christian Ebbesen og Dansk Folkeparti konkret vil styrke integrationen i København.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver jeg ordet til svar for Carl Christian Ebbesen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. august 2013**

Carl Christian Ebbesen (O): I forhold til borgmester Mikkel Warming omkring det her med service og anlægsloftet tror jeg, at vi to partier gentagne gange har stået sammen om grundlæggende at synes, at der har været alt for snævre økonomiske rammer i forhold til kommunerne.

Jeg tror også, at vi har været enige om at presse på for at sige, at de penge, som kommunerne lægger i kommunekassen ... altså det er jo det her med, at det er fuldstændig absurd, at i år har vi 2,2 mia. kr., som vi kræver op i skat, som vi ikke må bruge. Vi må ikke bruge dem til næste år, fordi vi allerede har planlagt anlægsudgifter, der er langt over vores andel af det, og vores serviceramme har vi også til fulde brugt op.

Så spørgsmålet, som jeg hørte, i forhold til budgetloven. Jeg har aldrig på noget tidspunkt hørt Dansk Folkeparti tale for et anlægsloft, jeg har aldrig nogen sinde hørt Dansk Folkeparti tale for et anlægsloft, hverken herinde eller på Christiansborg. Det har vi vedtaget én gang, og jeg tror, alle ved, at dengang vi gjorde det, var det en fejl. At den her regering så vælger at gentage fejlen, er direkte tåbeligt.

Så ved jeg godt, at Mikkel Warming også henviser til serviceloftet. Det er fair nok. Der siger vi bare herinde, at det er derfor, det er nødvendigt at lave de rigtige prioriteringer. Jeg kom med en række eksempler på, hvor man kan skære ned på administration for at kunne flytte det over på varme hænder, over på bedre tilbud til psykisk syge, på børnene, på skolerne, fordi det er en benhård nødvendig prioritering. Nu gav jeg bare et eksempel med lokaludvalgene. Det er jo fair nok, at der er nogle, der synes, at det er værd at bruge penge på det. Dansk Folkeparti prioriterer børnene, prioriterer skolerne, vi prioriterer idrætslivet, kulturlivet, som vi kan få rigtig meget for for de her penge.

I forhold til tilliden til medarbejderne er det nemlig fuldstændig rigtigt, at når det handler om, at vi har et system og nogle medarbejdere, der enten ikke er uddannet eller klædt på af borgmester Mikkel Warmings forvaltning til at sikre, at den rigtige medicin kommer ind i den rigtige mund og i de rigtige mængder og i den rigtige behandling, så er vi jo nødt til at tage sagen op her, så er vi jo nødt til at sige, at borgmester Mikkel Warming må få styr på den her sag, nu er vi nødt til at gribe ind, og det er det, der har været eksemplet her. Der synes jeg faktisk, at Enhedslisten i den grad har svigtet i forhold til medicinering.

Den radikale Anna Mee Allerslev spørger om, hvordan vi vil inkludere alle borgerne, herunder udlændinge, kan jeg forstå. Der er det fuldstændig rigtigt, jeg har intet tilovers for islamister, der ønsker at afskaffe demokratiet eller bygge store moskeer, hvor de kan få lov til at prædike had mod Vesten. Jeg så helst, at de forsvandt langt ud af København og helst helt ud af landet...

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ja tak, tiden er gået. Så tager vi en ny runde, og det er borgmester Mikkel Warming som den første.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: – Som vil starte med at konstatere, at Carl Christian Ebbesen ikke læste sagen, vi havde på ved sidste møde, for så ville han ikke have sagt det vås, han sagde nu. Den sag handlede nemlig ikke om, hvilke regler der er for medicingivning; de er nemlig de samme hele vejen igennem. Det handler om, hvorvidt man skal registrere, at tingene er gjort i overensstemmelse med de regler, eller om man må vælge, som man kan i dag, at nøjes med at registrere det, hvis man afviger fra de regler, der er omkring medicingivning. Det rodede Dansk Folkeparti også rundt i under debatten, det skal jeg dog sige. Men her var en chance for at erklære sin tillid; den missede man, fordi den ønskede man ikke at vise.

I forhold til serviceloftet vil jeg bare sige, at det var en meget elegant snakken udenom, men pointen er, at når Carl Christian Ebbesen siger, at der forsvinder varme hænder, så er det, fordi der er et

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. august 2013**

---

serviceloft, der forhindrer os i at bruge de penge, vi har i kommunen, på løn til de varme hænder. Hvorfor støtter Dansk Folkeparti serviceloftet, hvis man beklager, at vi ikke må bruge pengene på service?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til borgmester Anna Mee Allerslev, værsgo.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Anna Mee Allerslev**: – Der faktisk eksplicit spurgte til, hvordan Dansk Folkeparti og Carl Christian Ebbesen ville integrere borgere, københavnere med anden etnisk baggrund, ikke til den meget lille gruppe, som Carl Christian Ebbesen for lidt siden tog udgangspunkt i.

Men skal jeg forstå Carl Christian Ebbesens svar, som om Dansk Folkeparti og Carl Christian Ebbesen sætter lighedstegn mellem alle københavnere med anden etnisk baggrund, og hvad var det for en benævnelse, Carl Christian Ebbesen brugte, islamister og folk, der ikke vil demokratiet?

Nu fik Carl Christian Ebbesen jo ikke lejlighed til at gøre det færdigt, så jeg håber bestemt, at jeg har misforstået det, og at Carl Christian Ebbesen vil komme ind på, hvordan Dansk Folkeparti konkret vil integrere københavnere med anden etnisk baggrund i samfundet.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til Carl Christian Ebbesen for at svare.

Carl Christian Ebbesen (O): Jamen til socialborgmester Mikkel Warming omkring medicinen: Vi ved, at der sker så meget fejlmedicinering i den her kommune. Det gør der i socialborgmesterens forvaltning, det gør der også i Sundhed & Omsorg, det viser den ene rapport efter den anden. Vi er bare nødt til at udstikke nogle retningslinjer, det er Dansk Folkepartis holdning, vi er nødt til at sørge for, at borgmesteren sikrer sig, at der kommer styr på det her område.

Og når man har lavet sit forarbejde, når medarbejderne ved præcis, hvordan det her skal gøres, så er det fint at give tingene fri, det har vi fuld tillid til, fordi det er den vej, vi skal gå, hvis vi skal have nedbragt sygefraværet. Man kan ikke lege kispus, man kan ikke lege med folks liv, men fejlmedicinering kan slå folk ihjel.

Hvorfor går vi ind for serviceloftet i Dansk Folkeparti? Det gør vi grundlæggende, fordi det nogle gange, eller ikke nogle gange, det er nødvendigt at prioritere økonomi. Det er nødvendigt, at vi tager diskussioner om, at hvis man ønsker noget, er der så noget andet, man ikke ønsker. Det er utrolig vigtigt, at man har fokus på, at vi hele tiden gør tingene bedst og billigst, og ikke bare skruer skatteprocenterne op.

De prioriteringer, også i forhold til anlæg, i forhold til renoveringer, i forhold til skoler, serviceloftet har i den grad frigivet midler til den her kommune til at sikre, at vi kan udbygge vores skoler, at vi kan renovere. Det har været sundt, det har været rigtig godt for Københavns Kommune, det har været rigtig godt for det politiske miljø, at det har været nødvendigt at foretage de her prioriteringer. Så det står jeg fuldt og fast ved.

Jeg er lidt ked af, at det er blevet så stramt, at man overhovedet ikke den her gang kan røre noget som helst. Men det kan jeg jo kun klandre den siddende regering for, ligesom flertallet af den danske befolkning også gør for øjeblikket.

Jeg er rigtig glad for det spørgsmål, jeg fik af beskæftigelsesborgmester Anna Mee Allerslev, for jeg fik lige præcis ikke lov til at svare på, hvad Dansk Folkeparti faktisk ønsker at gøre for integrationen. Nu sagde jeg før, at islamisterne kunne forlade landet for min skyld, fordi jeg synes ikke, de bidrager med noget som helst godt. Men heldigvis har det store flertal af de mange udlændinge, der bor i Danmark, faktisk et sandt hjerte, et oprigtigt ønske om at blive en del af det danske samfund.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

Mange af dem bliver holdt isoleret i parallelsamfund i de boligkvarterer, hvor vi nu har plantet dem. Jeg synes, vi er alt for dårlige til at sikre, at de kommer ud, kommer i beskæftigelse, lærer sproget, bliver en del af samfundet, blander sig med danskerne. Der skal vi presse langt bedre på.

Og så er min kongstanke altid, når det handler om integration: For at kunne blive en del af det her samfund, for at kunne begå sig, for at kunne forstå, hvad det er der foregår, for at kunne forholde sig til, hvad Anna Mee Allerslev siger, og hvad jeg siger fra Dansk Folkeparti, så er det nødvendigt, at man kan det danske sprog. Det er betingelsen for at kunne følge med, det er også det vigtigste skridt for at kunne komme ud på arbejdsmarkedet og blive en del af det. Derfor har Dansk Folkeparti altid foreslået flere penge til danskundervisning.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak til Carl Christian Ebbesen. Der er ikke flere, der har ønsket ordet i denne debatrunde. Så går vi over til ordføreren for Det Konservative Folkeparti, og det er Rasmus Jarlov, værsgo.

Rasmus Jarlov (C): Sidste år ved denne her tid besluttede Københavns Kommune at bruge omkring 4 mia. kr. mere, end der i forvejen var planlagt. Det blev besluttet af Socialdemokraterne, af SF, Enhedslisten, Radikale og Liberal Alliance i budgetforliget, der blev indgået sidste år ved denne tid. Og de samme partier besluttede at bruge rub og stub af kommunens overskud fra 2012 for ca. et halvt års tid siden.

Spørgsmålet er nu, om der også her i Borgerrepræsentationen på et eller andet tidspunkt opstår en erkendelse af, at det offentlige ikke kan blive ved med at udvide sit forbrug.

Det forlyder, at kommunen igen i år har et rekordstort overskud. Det har vi her i København, fordi vi kommer sovende til en masse penge fra ressourcestærke mennesker, som flytter til hovedstaden, og fordi vi ikke har særligt mange ældre her i kommunen i forhold til mange andre kommuner.

Vil de samme partier som sidste år så igen gennemtvinge at bruge hele overskuddet på projekter, som politikerne bestemmer, eller vil de gå sammen med os om i det mindste at give en betydelig del af pengene tilbage til borgerne? Det bliver spændende.

Det er oplagt i et valgår, at de røde partier selvfølgelig vil dele gaver ud. Man vil skrive rundt til baglandet her i det kommende stykke tid, til lokalrådene for at spørge, om ikke de har nogle idéer til, hvordan pengene kan bruges. Og der vil komme hundredvis af forslag til små, lokale kæpheste, som kan købe 10 stemmer her og 10 stemmer der. Der vil også komme langt større og meget, meget dyre forslag til generelle forøgelse af budgetterne rundt omkring i kommunen. Fagforeningerne vil juble og give deres støtte i en valgkamp, og skatteyderne vil se apatisk til.

Det vil være stik imod alle ædru økonomiske anbefalinger om at holde igen med det offentlige forbrug. Forbrugsfesten vil fortsætte og nå nye højder til skade for væksten og økonomien i København.

På venstrefløjten roser man sig selv af, at det går godt i København. Vi har hørt den ene tale efter den anden her til aften, værst fra overborgmesterens selvros selvfølgelig, men lad os lige opsummere og få lidt fakta ind i debatten.

For nylig kom der en opgørelse over væksten i 300 førende storbyer. København lå nr. 280 ud af de her 300 storbyer. Sandheden er altså desværre, at det næsten ikke kan gå dårligere med væksten i København. Man skal til Sydeuropa for at finde storbyer, hvor økonomien kører lige så langsomt, som den gør i Danmarks hovedstad. Steder som Athen og Spanien er selvfølgelig i endnu værre stand, end København er, men alle vores naboer overhaler os, alle. På samme liste lå Stockholm 150 pladser bedre end København, og Oslo lå mere end 200 pladser bedre end København.

Desværre er det ikke noget, der optager medlemmerne af Borgerrepræsentationen. Ofte er Borgerrepræsentationen mere optaget af ting, som overhovedet ikke er noget, som ligger under Borgerre-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

---

præsentationen. Jeg er ret sikker på, at vi i den snart forgangne samling her har brugt mere tid på at diskutere, hvorvidt Borgerrepræsentationen skal opfordre Folketinget til at ændre narkolovgivningen, end på at diskutere, hvad vi kan gøre for at sætte gang i økonomien i København.

Når der for en meget sjælden gangs skyld er blevet diskuteret direkte erhvervs- og vækstpolitiske emner i København her i salen, så har det handlet om, hvordan man kunne indføre mere regulering, mere kontrol og mere bureaukrati.

Sidst, vi bare sådan for nogenlunde alvor diskuterede erhvervs politik her i salen, var, da overborgmesteren og resten af venstrefløjen indførte regler om, at virksomheder skal afrapportere mere CSR til kommunen, at alle skal bære ID på byggepladserne, og at der skal være flere kontrolbesøg. Det er som regel den vej, det går. Det sker meget sjældent, at der bliver afskaffet regler, og at det bliver nemmere at drive virksomhed og passe sit arbejde, også for borgerne, ikke kun for virksomhederne her i vores hovedstad.

Fra konservativ side meget optaget af, at vi får rettet op på den dårlige økonomi i København. Alle skal derfor vide, at vi ønsker et budget, hvor det kommer i fokus. De skal også vide, at vi er klar, hvis der er andre, der ønsker det samme. Vi er optaget af, at vi bruger pengene på kernedriften, og at vi ikke hele tiden opfinder mærkelige ting at bruge flere kommunale skattekrone på.

Selv om vi ønsker et lidt lavere kommunalt budget, så ønsker vi altså også, at de opgaver, som kommunen tager sig af, skal løses ordentligt. Man kommer ikke til at se os spare på folkeskolen, daginstitutionerne, plejehjemmene, vejene eller idrætsanlæggene. Til gengæld er vi meget villige til at spare på bycykler, ungdomshuse, modersmålsundervisning, integrationskonsulenter, beskæftigelsesområdet, gratis skolemad. Vi synes heller ikke nødvendigvis, der behøver at være fodstøtter til cyklisterne på H.C. Andersens Boulevard. Vi synes heller ikke, der behøver at være flere kommunikationsmedarbejdere her på Rådhuset, end der er journalister på større danske dagblade. Vi er stærkt kritiske over for især, at der bliver brugt så mange penge på beskæftigelsesområdet og på integrationsområdet.

Vi er meget optaget af at styrke kulturen i København. Det er vi økonomisk, men også i den værdipolitik, som udspringer her fra Rådhuset. Vi mener, at vi som bystyre har en forpligtelse til at stå vagt om værdierne i vores hovedstad. København er hovedstad i et land med en meget lang historie, og den skal vi passe godt på. Vi skal værne om vores kulturarv, og vi skal vise, at vi har værdier her i Danmark.

Vi er et land, der bygger på en tusindårig kristen kulturarv. Vi skal stå ved vores traditioner, vi skal ikke lave om på, hvilke fridage vi eksempelvis holder i folkeskolen, bortset fra at man selvfølgelig godt måtte sløjfe 1. maj her i København. Men vi vil heller ikke acceptere, at skolegårde gøres til kamplads for mellemøstlige konflikter, så jødiske børn bliver mobbet ud af folkeskolen. Vores værdier og traditioner er ikke til forhandling, heller ikke i bydele, hvor der eventuelt måtte være et flertal af nytilkomne. Så er der stadig væk nogle værdier og nogle traditioner, som skal overholdes i København. Vi går ind for en kommune, hvor vi værner om de her ting, i stedet for at opdne til parallelsamfund og til, at man gør tingene vidt forskelligt i forskellige bydele.

Fra konservativ side har vi gjort meget for at sætte kulturen og værdierne på dagsordenen i København. Vi rejste debatten om de jødiske børn, fordi vi var forargede over, at de ansvarlige borgmestre ikke stillede sig på mobbeofrenes side, men tillod etnisk diskrimination i vores folkeskole.

Vi har også sikret, at København her til oktober mindes, at det er 70 år siden, at det danske samfund stod sammen mod jødeforfølgelser, og smuglede de danske jøder til Sverige. Det var en heroisk gerning i en af Danmarks ellers allersværeste stunder.

Jeg driver selv et lille sightseeingselskab, og for 2 måneder siden var en af mine gæster en ældre amerikansk jøde, som ikke havde været i Danmark siden krigen. Han kom tilbage, fordi det var en af

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

---

de vigtigste begivenheder i hans liv, og fordi han ville gense det Øresund, som havde reddet hans og hans families liv. Det er selvfølgelig noget, som vi skal mindes her i København.

Konservative har også kæmpet indædt for, at København huskede byens største søn, Søren Kierkegaards 200-års fødselsdag her i foråret, og at der blev sat mindeplader op. Det manglede også bare, den mest kendte københavner nogen sinde.

Tidligere har vi også fået vedtaget, at vi her i byen fejrer og hylder vores danske soldater, når de kommer hjem fra udsendelse. Det er den slags, som vi synes er vigtigt.

Trafikpolitik er også vigtig for os, det ved alle herinde. Alle ved, at vi står for en trafikpolitik, hvor vi ikke bekæmper nogen trafikanter, men altid går efter at give bedre muligheder for at komme rundt. Trafik skal ikke bekæmpes, den skal glide, og det skal den både for de cyklister, som vi altid er klar til at hjælpe, hvis der er behov for flere cykelstier, og for de mennesker, som er nødt til at bruge en bil, fordi de eksempelvis er handicappede, har en masse værktøj, som ikke kan komme rundt på en cykel, eller bare måske ikke er så heldige som de borgerrepræsentanter, der bor og arbejder steder, hvor de nemt kan komme imellem på cykel.

Hetzen herindefra mod den private transport er nødt til at stoppe. Det er intolerance af værste skuffe, når folk, der er så heldige at kunne klare sig med en cykel, forpuster hverdagen for mennesker, der ikke er lige så heldige. Det kan vi, eller rettere I, ikke være bekendt.

Vi ønsker også at styrke idrætten i København.

Og så vil jeg nævne, at det vigtigste for os overhovedet i de kommende budgetforhandlinger er at få stoppet den stigning i grundskylden, som er planlagt. Hvis ikke vi træffer en beslutning, så vil den gennemsnitlige københavnske boligejer komme til at betale 14.000 kr. mere om året i boligskat. Det er det meste af en månedsløn. Det er en meget, meget voldsom ekstra regning at sende til helt almindelige mennesker.

Der er ikke tale om, at det her er forkælelse af nogle rige mennesker. Der er tale om helt almindelige mennesker, der bor i Vanløse, Husum, Valby, andre steder i København, og der er også tale om, at det vil gå ud over lejerne, hvis man hæver boligskatte.

Jeg vil godt med det samme være ærlig omkring vores forhandlingsposition og sige, at vi kender godt styrkeforholdene her i København. Vi ved godt, at vi ikke kan få det hele med vores meget beskudne mandatantal. Så vi ved godt, at vi nok ikke får mange, mange tusinde parkeringspladser samtidig med store skattelettelser, en klarere kulturpolitik og integrationspolitik.

I skal vide, at grundskylden er meget vigtig for os, og I skal vide, at vi er klar til at forhandle og tage ansvar. Hvis Socialdemokrater og Radikale ønsker det, så er vi klar til at forhandle. Det kræver selvfølgelig, at vi i får noget for det. Men vi ser meget frem til seriøse forhandlinger i stedet for at blive smidt ud hurtigt, som vi blev sidste år.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Taletiden skal overholdes, også af partier, der ikke har så mange mandater. Så går vi over til spørgerunden, og det er Trine Schaltz som den første.

(Kort bemærkning).

Trine Schaltz (F): Der er noget, jeg bliver forvirret over, i det, som Rasmus Jarlov siger, og derfor har jeg lyst til at spørge.

Hvordan hænger det sammen, at Rasmus Jarlov ønsker at rette op på Københavns dårlige økonomi og samtidig mener, at der er alt for mange penge i kassen, som derfor skal gives tilbage til borgerne?

Et andet spørgsmål er: Så vidt jeg er orienteret om økonomien i år, så er det rigtig begrænset, hvor meget man kan bruge på drift. Vi omstiller, og vi bruger faktisk færre penge, end vi plejer eller

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. august 2013**

---

har mulighed for i år. Hvordan hænger det sammen med, at vi bruger og lader udgifterne til de offentligt ansatte vokse voldsomt? Hvordan hænger disse ting sammen?

(Kort bemærkning).

Susan Hedlund (A): Det er muligt, jeg ikke sådan hørte rigtig godt efter, men så vil jeg da gerne have genopfrisket det. Sådan som jeg hørte ordførerens tale, er det noget med, at De Konservative gerne vil lette grundskylden, man vil sætte mindeplader op, og man vil fejre soldater, der kommer hjem, og at man også havde noget i forhold til Anden verdenskrig. Og det skal finansieres af noget med, at vi også skal spare på de aktiviteter, vi laver for de ledige. Det var sådan set det, jeg fik ud af talen til sidst. Jeg vil bare lige have konstateret, om det er korrekt.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Anna Mee Allerslev:** Tak til Rasmus Jarlov for at være enig med Det Radikale Venstre i, at erhvervslivet og vækst er vigtig for byen. Men jeg må også indrømme, at jeg savner konkrete visioner og konkrete initiativer fra Rasmus Jarlov og De Konservative på, hvad det så er vi konkret skal gøre for at skabe vækst, for at skabe bedre rammer. Jeg har jo set, at Rasmus Jarlov har sagt det flere gange i medierne, men heller ikke der har jeg kunnet få svar på, hvad det er De Konservative konkret vil gøre, andet end selvfølgelig de famøse skattelettelser.

Det andet, som jeg også kunne tænke mig, at Rasmus Jarlov kom nærmere ind på, var den velfærd, som Rasmus Jarlov ynder at kritisere både i medierne og her i salen, som Københavns Kommune jo ikke gør godt nok ifølge De Konservative. Hvad er det visionen er dér ud over at spare, hvordan skal vores vuggestuer konkret blive bedre, hvordan skal vores børnehaver konkret blive bedre, hvordan skal vores skoler konkret blive bedre? Hvordan skal beskæftigelsesindsatsen blive bedre, medmindre den helt skal afskaffes, og det går jeg ikke ud fra, at Konservative og Rasmus Jarlov mener? Og hvordan skal vores integration konkret blive bedre?

Sidst, men ikke mindst, så er jeg meget nysgerrig efter de værdier, som Rasmus Jarlov brænder for. Hvad er det for nogle konkrete danske værdier, Rasmus Jarlov taler om? Det er jeg meget nysgerrig efter.

Rasmus Jarlov (C): Altså jeg har nok ikke mulighed for på 3 minutter at redegøre for vores skole-, daginstitutions-, integrations-, værdi-, skatte- og erhvervspolitik, så jeg tror, jeg er nødt til at begrænse mig lidt i forhold til borgmester Anna Mee Allerslevs spørgsmål. Det vil jeg gøre ved at svare på det mest konkrete, som var, hvad vi vil gøre for erhvervslivet.

Der har vi altså et fokus, som er, at vi mener, vi skal holde skatter, afgifter, bureaukrati og kontrol nede. Vi er jo egentlig ikke særligt ambitiøse, fordi vi kunne jo bare godt tænke os, at det holdt op med at stige, med alle de her utroligt mange krav, man hele tiden pålægger virksomhederne. Vi kunne godt tænke os, at man også begyndte at lytte til de arbejdsgrupper, som overborgmesteren selv har nedsat.

Når man ligger nr. 70 ud af 98 kommuner i erhvervsklima ifølge erhvervslivet selv, så gør man det ikke godt nok. Så må man lytte til de ting, der bliver foreslået, som bl.a. er, at man bliver nødt til at holde op med at forfølge privat transport, således at folk kan passe deres arbejde i København. Man er nødt til at forsøge at få sænket afgifterne, som samlet set ligger ganske højt i København. Og man er nødt til også at få sænket personskatterne, fordi vi er den millionby i verden, som har de højeste personskatter.

Så kan der derudover være nogle konkrete forslag på enkelte områder. Bl.a. på turisme er der muligheder for, at det offentlige går ind og spiller en positiv rolle, hvad man også har gjort en gang imellem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

For at springe lidt videre til nogle af de andre spørgsmål, så blev jeg spurgt af Susan Hedlund, om det var korrekt, at vi vil have mindeplader for Søren Kierkegaard, at vi vil have en højtideligholdelse af jødernes redning til Sverige. Det er ikke korrekt, fordi det er ting, vi allerede har fået gennemført, så det er sådan set ret forkert forstået. Det var en række konservative resultater, som jeg ridsede op, som vi havde opnået her i løbet af perioden.

Trine Scholtz spurgte, om det var rigtigt, at vi ville rette op på økonomien i København, om det virkelig kunne passe, at udgifterne blev ved med at stige. Jamen det gør de jo. Altså vi kan jo se, at budgettet vokser år for år. Hvert år, når vi sidder til budgetforhandlinger, så har man et eller andet antal milliarder, som man har mulighed for at bruge, og så vælger flertallet herinde hvert år at bruge det hele.

Sidste år havde man samlet set, hvis man tager overførselssagen med, altså overskuddet fra 2012, som også blev forhandlet af budgetpartierne, omkring 4 mia., som ikke var planlagt at bruge. Fordi man havde så god økonomi i København på grund af de mange rige tilflyttere, så kunne man vælge at bruge alle de her penge. Man kunne jo også have valgt at betale nogle af dem tilbage til borgerne. Man valgte så ud af de 4 mia. at betale 0,08 mia. tilbage til skatteyderne, og så valgte man at bruge de 3,92 mia. på øget offentligt forbrug.

Det synes vi altså er en meget, meget skæv prioritering. Vi synes også, at det på ingen måde udgør et kompromis mellem sådan sund, fornuftig borgerlig politik, som bl.a. Radikale og Liberal Alliance burde stå for, og så det, som resten af budgetpartierne står for, nemlig uhæmmet offentligt forbrug.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Anna Mee Allerslev**: Rasmus Jarlov ved forhåbentlig, at jeg har respekt for Rasmus Jarlovs politik og ofte også hans udmeldinger. Ofte sætter Rasmus Jarlov jo fingeren på noget af det, som er rigtigt.

Men jeg savner altså, at Rasmus Jarlov på samme måde, som kritikken kommer som skidt fra en spædekalv, også kan sige, hvad det er Rasmus Jarlov konkret vil gøre for at styrke velfærden i byen. Rasmus Jarlov har trods alt siddet i Børne- og Ungdomsudvalget i 4 år og forhåbentlig deltaget aktivt der, så der må da være en lille ting, jeg kan få at vide om, hvad Rasmus Jarlov vil gøre for at styrke børnehaverne, vuggestuerne eller skolerne. Bare én lille ting er det eneste, jeg beder om, og det skulle Rasmus Jarlov nok kunne nå inden for tiden.

Så må jeg altså også spørge Rasmus Jarlov igen: Er det virkelig det mest visionære, Konservative kan komme med, deres allerhøjeste, bedste mærkesag, at skatter og afgifter skal ned, flere parkeringspladser, bedre transport? Er der ikke andet, Rasmus Jarlov og De Konservative vil på erhvervsområdet?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Borgmester Ninna Thomsen, værsgo.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Ninna Thomsen**: – Som blot vil kvittere for en meget fin valgtale, som Rasmus Jarlov fik holdt fra talerstolen. Der er desværre ikke så mange konkrete initiativer i forhold til, hvordan vi gør København til en bedre by at bo i, men nu vil jeg prøve at spørge sådan lidt konkret til Rasmus Jarlov i forhold til børneområdet, hvor du har siddet i udvalget i 4 år. Hvad ønsker De Konservative sådan helt konkret, der skal ske i forbindelse med skolereformen, som er en af de store udfordringer, som vi står overfor her det næste års tid?

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. august 2013**

Susan Hedlund (A): Jeg bliver nødt til også at forfølge borgmester Anna Mees spor i forhold til visionerne. Hvad er det for en by, De Konservative ønsker, at vi skal have?

Og det næste er: Hvad er det for nogle visioner, som Rasmus Jarlov ønsker i forhold til beskæftigelsesindsatsen? Jeg ved, at vi får mulighed for at samarbejde i Beskæftigelsesudvalget på et tidspunkt. Hvad er det for nogle visioner, man har for beskæftigelsesindsatsen i denne her by?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Rasmus Jarlov for at svare.

Rasmus Jarlov (C): Jeg vil starte med at sige, at det faktisk er en ret central vision for os, at vi lader folk være i fred, og det vil sige, at for os er det ikke sådan, at det er mangel på handlekraft, når vi foreslår eksempelvis et regelstop, når vi foreslår, at man holder op med at lave nye regler for erhvervs-livet og egentlig også for borgerne i København. Det synes vi faktisk er en vigtig vision.

Jeg ved godt, det er svært at forstå herinde, hvor man mener, at alt godt udgår fra politikere, og hvis ikke man konkret foreslår at bruge nogle kroner herindefra på et eller andet bestemt, så er det, fordi man ikke har nogen visioner for, hvad der skal ske i byen.

Det er jo rigtigt nok. På den måde kan man sige, at der er vi jo i en lidt defensiv position som borgerlige, fordi vi meget ofte bare skal holde igen på alle de dårlige forslag, der kommer herindefra, til ting, som vi ikke synes, man skal bruge penge på.

Men selvfølgelig har vi da også en gang imellem nogle ting, hvor vi synes, at det offentlige og kommunen her skal gøre en forskel, i særdeleshed på folkeskolen, som der netop bliver spurgt til. Der har vi jo også fået indført gode ting, bl.a. har vi fået indført resultatlønsordning for skolelederne her i den snart forgangne samling, et resultat, som vi er meget stolte af, især også efter, at det nu rent faktisk er blevet sådan, at skolelederne ikke får den samme resultatlønsordning alle sammen, men at den faktisk bliver fordelt skævt.

Vi vil godt fortsætte ad den vej, vi vil godt have flere incitamentter til ledere og til skolelærere til at skabe nogle gode resultater i folkeskolen. Vi vil også gerne prioritere nogle bestemte områder inden for skolepolitikken. Det er klart, at med vores kultur- og værdipolitik prioriterer vi bl.a. historieundervisningen og samfundsfagsundervisningen meget højt, som vi mener er en meget central del af integrationen af nye borgere og også det at værne om værdierne i vores samfund.

Vi vil godt have mere differentieret undervisning. Det har været en hjørnesteen for os hele vejen igennem, at vi godt vil have mere niveaudelt undervisning, således at de børn, som er dygtige til engelsk, sidder sammen, i stedet for at de sådan taler forbi hinanden og ikke alle sammen får noget ud af undervisningen.

På børneområdet kunne vi godt tænke os, at der kom flere private institutioner. Igen kunne vi godt tænke os øget konkurrence, det mener vi vil være godt for børnene, at der blev opstillet nogle alternativer. Det giver forældrene en værdighed, at de kan vælge det offentlige fra, hvis de ikke synes, det er effektivt nok.

Blot for lige at nævne sådan nogle hovedlinjer i vores politik.

(Kort bemærkning).

Lars Berg Dueholm (I): Jamen jeg kunne da godt tænke mig at spørge Rasmus Jarlov, som talte om budgetforlig 2013, det er der blevet talt rigtig meget om her i salen, også af Rasmus og jeg, og i andre medier, tror jeg. Men fred være med det. Jeg kunne godt tænke mig at spørge, om Rasmus Jarlov kan be- eller afkræfte, at budget 2012, som De Konservative indgik i, samlet set havde et større budget end budget 2013.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. august 2013**

Peter Thiele (F): Det ville være rart, hvis Rasmus Jarlov ville forholde sig til nogle af de undersøgelser, som han henviste til i ordførertalen.

Vi hørte bl.a., at København lå rigtig dårligt i forhold til andre storbyer rundt om i verden. Det er desværre sådan, så i den undersøgelse, Rasmus Jarlov henviser til, ligger København i midten, meget fint i forhold til andre storbyer, når man sammenligner i forhold til den nationale vækst. Det er jo klart, at det spiller ind, hvad for en national vækst der er, og at der ikke i Danmark har været en særlig stor national vækst de sidste par år, fordi vi har haft en rigtig hård finanskrise, bl.a. på grund af, at Rasmus Jarlovs parti har siddet i regering.

En del af de storbyer, som ligger over Danmark i den her undersøgelse, har været langt hårdere i forhold til at regulere trafikken, end man har gjort i København. Så hvis Rasmus Jarlov vil forholde sig til, hvordan det kan være, at Singapore, Stockholm og andre byer, som ligger helt i top, har betalingsring og har indført andre trafikbegrænsende foranstaltninger.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Anna Mee Allerslev:** Resultatløn og privatisering. Jeg må sige Rasmus Jarlov, at jeg er skuffet, og jeg tror også, at de mange forældre, som ønsker bedre vuggestuer, bedre børnehaver, bedre skoler, som Rasmus Jarlov tit og ofte er ude og påpege, er en lille smule skuffede. En del af dem bruger også de offentlige institutioner og stemmer formentlig også konservativt. Der er jo nogle tilbage.

Men jeg må bare konstatere, at sådan er det jo, og jeg håber, at Rasmus Jarlov og De Konservative kommer op med nogle mere progressive, mere visionære, mere konkrete bud på, hvad vi kan gøre for velfærden i København, i de næste måneder, for vi har brug for en god debat om området.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Rasmus Jarlov ordet for at svare, værsgo.

Rasmus Jarlov (C): Jamen jeg synes da det er ærgerligt, hvis De Radikale ikke vil være med til bl.a. at lave mere undervisningsdifferentiering i vores folkeskole. Det synes vi faktisk er en ret vigtig ting, og det troede vi egentlig også, at De Radikale var med på.

Men selvfølgelig er der meget, der skal rettes op på i den københavnske folkeskole. Altså det er den 18. dårligste folkeskole, når man kigger på, hvor meget man er i stand til at hæve eleverne i forhold til deres sociale udgangspunkt. Så det er da klart, at den er blevet mishandlet i mange år, og vi har da brug for, at der kommer nogen ind og vil noget mere.

Det har i den her periode været ganske vanskeligt, fordi alt har været clearet af med SF på forhånd, Socialdemokraterne og SF har clearet det hele af på forhånd i udvalget, og derfor er det klart, at vi kun har fået nogle ganske små ting igennem. En af de ting er som sagt, at vi har fået indført resultatløn for skolelederne, det synes jeg er et ret vigtigt fremskridt. Det er sådan nogle ting, som vi presser på for at sikre, at vi får mere ud af ressourcerne både på vores skoler og overalt i kommunen i øvrigt.

Hvis vi skal snakke mere om skoler, så er det klart, at vi har en vigtig opgave i den kommende skolereform, og det er jo velkendt, at vi selvfølgelig har været imod de her heldagsskoler, som nu bliver presset ned over det hele. Det er vi, fordi de har slået fejl i København. De heldagsskoler, der har været i København, er blevet meget dårligt evalueret, der har ikke været nogen resultater overhovedet hverken fagligt, socialt, trivselsmæssigt eller på nogen anden måde. Derfor gør vi jo, hvad vi kan for at sikre, at der stadig er en frihed til børnene.

Det bliver også vigtigt for os i de kommende budgetforhandlinger, at vi sikrer, at de her heldagsskoler får den størst mulige grad af frihed inden for de snævre rammer, der nu er, fordi det er vedtaget, at der sådan set skal være heldagsskoler over det hele. Der vil vi godt give noget valgfrihed til børnene, vi vil godt sikre, at de tilbud, der er til børnene, bliver så differentierede som muligt, så vi ikke

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. august 2013**

---

presser alle ind i den samme skabelon om eftermiddagen. Det er en af de vigtigste ting for os på skoleområdet.

Så spurgte Lars Dueholm, om budgettet for 2012 var større end budgettet for 2013. De tal har jeg ikke med mig. Det, jeg kan huske, er, at i budgettet for 2013 udvidede man det offentlige forbrug med omkring 4 mia., som ikke var planlagt i forvejen. Jeg har lidt svært ved at få det til at hænge sammen, men Lars Dueholm må selvfølgelig gerne følge op eller vise mig tallene, så kan vi selvfølgelig tage diskussionen. Jeg har ikke tallene med, og derfor kan jeg ikke gå ind i en substansdiskussion om forskellen på budget 2012 og 2013. Jeg synes i øvrigt også måske, at den diskussion netop har kørt længe nok mellem Konservative og Liberal Alliance, det må jeg sige helt ærligt.

Peter Thiele spurgte, hvordan København klarer sig i forhold til den nationale vækst. Det er jo helt rigtigt, at Danmark generelt har en meget dårlig vækst i øjeblikket. Men derfor synes vi jo stadig væk, det er bekymrende, at man ikke tager det alvorligt herinde. Altså jeg nævnte i min tale, at vi har brugt mere tid på at diskutere legalisering af hash, som overhovedet ikke er noget, der vedrører Borgerrepræsentationen, det er ene og alene en folketingsbeslutning. Det har vi brugt mere tid på, end vi har på at diskutere erhvervspolitik i den forløbne samling. Jeg synes, man skulle tage det meget mere seriøst herinde.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så er det Trine Schaltz i spørgerunden. Og det er den sidste.

(Kort bemærkning).

Trine Schaltz (F): Rasmus Jarlov beskylder budgetpartierne for at bruge alt, alt for mange penge, mange milliarder for meget. Mange af de penge bliver brugt på bygning af skoler, daginstitutioner, renovering af samme, vedligeholdelse af veje og cykelstier osv. Personligt tænker jeg i hvert fald, at vi kunne bruge mange, mange flere penge på netop de ting. Hvad er det af store beløb, Rasmus Jarlov mener, vi ikke skal gøre? Jeg tænker ikke på sådan noget til et par millioner til en bæk eller noget, men hvad er det for nogle store beløb, som Rasmus Jarlov tænker, at vi bruger helt uforholdsmæssigt meget?

(Kort bemærkning).

Susan Hedlund (A): Det bliver måske mere en konstatering, end det er et spørgsmål, fordi jeg tror, jeg har spurgt ordføreren i forhold til beskæftigelsesindsatsen, og jeg har ikke hørt noget bud på, hvad det er for nogle visioner, De Konservative har i forhold til beskæftigelsesindsatsen, i forhold til dem, som er langt fra arbejdsmarkedet, i forhold til dem, der måske er for syge til at gå på arbejde. Hvad vil man gøre for dem? Så jeg kan bare konstatere, at der har man sådan set ingen visioner.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Den sidste i spørgerunden.

(Kort bemærkning).

Peter Thiele (F): Jeg vil spørge ordføreren, om han er klar over, at det, der er kronen, højjuvelen i den konservative resultatliste her i Borgerrepræsentationen, mindepladerne for ... jo, Søren Kierkegaard, altså ikke blev til nogen mindeplader, men blev til en tekst, der blev lagt ned i Kongens Nytorv. Bare sådan så inden man blærer sig alt for meget med den præstation, at Rasmus Jarlov er klar over det. Og også noget, som De Konservative i den grad støttede i Kultur- og Fritidsudvalget.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. august 2013**

Rasmus Jarlov (C): Jeg synes, det eneste seriøse spørgsmål, der var, kom egentlig fra Trine Schaltz i starten, som spurgte, hvad det var for nogle store områder, hvor vi mener, at der kan spares. Det synes jeg er et helt fair spørgsmål, mens det andet er sådan noget pjattet drilleri.

Men tillykke til Peter Thiele med, at I fik gjort fejringen af Søren Kierkegaard – som ordføreren havde lidt svært ved at huske navnet på – lidt mindre, end vi havde ønsket. Vi havde selvfølgelig gerne set, at der var kommet flere mindeplader op.

Trine Schaltz, vi mener, der er ret mange enkeltposter rundtomkring, som kan spares, eksempelvis 100 mio. kr. på bicykler, som er en af de ting, der er i spil her i budgetforhandlingerne, et temmelig stort beløb, som der faktisk godt kan give nogle ret store skattelettelser eller afgiftslettelser til erhvervslivet i stedet for.

Vi mener, der er enormt meget at hente på beskæftigelsesområdet, vi mener, der er enormt meget at hente på integrationsområdet, hvor vi mener, der er alt for mange, der arbejder professionelt med en masse projekter, som vi ikke kan dokumentere, at vi får noget som helst for. Vi mener, at modersmålsundervisningen kunne afskaffes. Vi mener, der kunne udliciteres langt mere, og vi mener sådan set også, at man godt kunne lave en større grad af grønthøster på mange af kommunens områder, lægge det ud decentralt og lade folk selv prioritere, hvordan de vil bruge deres midler, men lad være med at forøge midlerne hver gang.

Men der, hvor der er rigtig meget at hente, ikke ved at skære ned, for nu har jeg nævnt nogle konkrete ting, man kan skære ned, men der hvor der er mest at hente, det er simpelt hen bare ved at lade være med at forøge budgetterne. Altså nu står vi her igen i nogle budgetforhandlinger, hvor vi har milliardbeløb til rådighed, kommunen kører i forvejen. Man har stået fra venstrefløjens side og blæret sig med, hvor godt man synes det kører her i København. Hvorfor skal vi så bruge milliarder ekstra igen? Hvorfor skal det være sådan hvert år, at når vi har nogle milliarder til rådighed ekstra, så bruger vi rub og stub og fordeler det ud igen til kommunen?

Det er der, vi kunne hente enormt meget, og hvis vi havde gjort det sidste år, 4 mia. kr. blev der altså lagt oven i budgetterne, og nu tror jeg nok i år, at det ender med noget med 2 mia. eller noget i den stil, uden at vi har set tallene præcist i år, så må man sige, at så kunne der altså laves utroligt store skattelettelser.

Jeg lover, at vi fremlægger et fuldt finansieret budgetforslag, ligesom vi også gjorde sidste år, hvor man kan se præcis, hvordan vi prioriterer, og der vil være plads både til skattelettelser, både til renoveringer, både til idrætsanlæg og de andre ting, som vi lover. Det hele hænger sammen, det skal jeg nok love.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi siger tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste er Lars Berg Dueholm, som er ordfører for Liberal Alliance, værsgo.

Lars Berg Dueholm (I): Historien gentager sig selv, siger man, og det kan der i hvert fald i huset her være noget om. Lige før sommerferien kunne vi læse, at det amerikanske trendmagasin Monocle igen havde kåret København til verdens bedste by. Der er jo stort set ikke noget år, der forløber, uden at mindst et livsstilsmagasin hylder vores hygge, vores frisind eller vores cykler. Så alt er altså godt i København. Fremtiden tegner lys og lykkelig for landets hovedstad, og så er det vel bare at fortsætte i samme spor med 100 års socialdemokratisk styre fremover.

Så nemt er det jo desværre ikke. København er en fantastisk by, ingen tvivl om det, men de udenlandske journalister på gennemrejse får selvfølgelig ikke hele historien med, og København er altså andet og mere end cykler og caffè latte. For med til hele historien hører jo den lille detalje, at København kun kan leve det lækre liv på lånt tid. Og hvorfor så det? Jo, fordi velfærd og råd til verdens så-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

---

kaldte bedste by kommer jo ikke ud af ingenting. Det kommer kun af vækst og kommer kun af, at København kan matche omverdenen.

For et par år siden påviste OECD, at vi halter håbløst efter, når det kommer til vækst. Alvoren af det kan ikke overdrives, for manglende vækst har betydning for hele Danmark. 100 jobs i København giver 20 ekstra jobs i resten af landet.

Derfor har det konsekvenser for alle danskere, når vi sakker bagud, når vi ikke her på Københavns Rådhus gør vores arbejde ordentligt. Og det gør vi netop ikke, vi gør ikke vores arbejde ordentligt, for ligesom med de udenlandske kåringer af København, ja, så gentager historien sig desværre også, når det kommer til vores evne, eller manglende evne, til at skabe vækst og arbejdspladser.

Dansk Industri har netop her i august offentliggjort deres seneste rangliste over, hvor erhvervsvenlige danske kommuner er, og en 70. plads er altså alt, hvad København kan drive det til. Her er det desværre også historien om igen, og det er pinligt, at vi ikke tager det mere seriøst, og at vi ikke tager det mere seriøst, at der skal være nogle, der skal tjene pengene hjem til cykelstierne, til hyggen og til caffè latten. Konsekvenserne af ikke at tage det seriøst kan altså ikke overdrives, og de kan ikke overdrives hverken for København eller for resten af landet.

Så kan det godt være, sådan nogle tørre tal er mere kedelige end Monocles hyldest, men de er altså i vores bog langt vigtigere. Hvis vi gerne vil være metropol, og det vil vi jo, i skåltalerne i hvert fald, hvis vi skal være vækstmotor for resten af landet, ja, så må vi altså smøge ærmerne op og tage skeen i den anden hånd.

Hvis vi skal konkurrere med bare Stockholm, Hamborg og Berlin, ja, så skal man altså ikke ligge nr. 70 i Danmark på en liste over erhvervsvenlige kommuner. For når man ligger som København, ja, så ligger byen, som vi i Borgerrepræsentationen har redt, og så kan det ikke undre, at vi kommer til kort, når vi skal konkurrere med de andre hovedstæder og få en del af den store samfundskage på verdensplan.

Dansk Industris rangliste viser desværre med al tydelighed, at det politiske flertal i Borgerrepræsentationen ikke tager opgaven alvorligt, når det kommer til en af de mest centrale kommunale kerneydelser: At skabe et reelt erhvervsvenligt klima, som jo altså er grundlaget for al kommunal velfærd, skoler, sundhed, ældrepleje og alt andet.

I Liberal Alliance tager vi den opgave alvorligt, vi har hørt OECD's advarsler, og vi har set, at København igen i år ligger i bunden af erhvervsvenlighedsskalaen, og vi er klar til at foretage de nødvendige prioriteringer, og vi er klar til at tage ansvar for de nødvendige beslutninger, der skal til, for, at København kommer op på sporet. Vores prioriteter i årets budgetforhandlinger står derfor også som de senere år knivskarpt, det er fokus på erhvervslivet og på væksten, skatten skal sættes ned, og så skal vi sikre en ordentlig uddannelse for vores børn og unge.

Vejen til vækst i København går over en erhvervs politik, der reelt prioriterer erhvervslivet, og det gør den ikke i dag. Vejen til vækst går over lavere skat, og det har vi råd til i dag, og vejen til vækst går over en styrkelse af skolerne i København, og det er en nødvendighed, hvis nye og gamle københavnere skal kunne få et familie- og arbejdsliv til at fungere.

Angående erhvervs politikken, ja, så er det nødvendigt, at vi for en gangs skyld prioriterer det reelle erhvervsliv og ikke kun i ord, men i handling. Denne gang skal det også kunne ses i det endelige resultat, og langt vigtigere: Man skal kunne mærke det ude i de enkelte og konkrete virksomheder. Vi skal gøre det nemmere at være virksomhed i København. OECD påviste det for få år siden. Noget er sket, men reelt har vi dybest set ikke rykket os. Det viser Dansk Industris rangliste fra for nylig.

Virksomhederne i København er presset af skatter, afgifter og et stigende bureaukrati, og det er vilkår, der begrænser væksten og skubber arbejdspladserne ud af byen. Det skal vi gøre noget ved. Liberal Alliance har allerede som led i budgetforlig 2013 fjernet kommunale skatter og afgifter for næsten 100 mio. kr., og vi skal fortsætte ad samme spor. Konkret foreslår vi derfor for det første, at byg-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

---

gesagsgebyrerne og sagsbehandlingstiden som minimum halveres, at virksomhederne varigt skal have fjernet afgiften for at have vareudstillinger, og at håndværkere og andre entreprenører skal have fjernet deres afgift på at opstille containere.

Jeg har de sidste år truet med, at Liberal Alliance vil holde overborgmesteren fast på de gode anbefalinger fra Copenhagen Business Task Force, og det har vi gjort i de sidste års budgetforhandlinger, og det vil vi fortsat gøre. Som metropol, der vil spise kirsebær med de store, og som skal være Danmarks vækstmotor, ja, så skal København være landets mest erhvervsvenlige kommune og altså ikke nr. 70.

På skattesiden: Ja, ligesom virksomhedsskatter og mærkelige afgifter er kilde til at kvæle vækst, velstand og initiativ, så er personskatten også den kilde. Og med overborgmesterens ord i dag jamen så må det så være socialdemokratisk kernepolitik, at personskatten er den meste skadelige skat. Venstre og Konservative ville i deres regeringstid ikke gøre noget ved det. Socialdemokraterne, SF og Radikale vil ikke gøre noget ved det. Men hvad man ikke kan gøre på landsplan, ja, det har vi altså mulighed for og råd til at gøre i København.

Vi i Liberal Alliance lancerede helt tilbage i 2011 en fuldt finansieret skatteplan for København. Her giver man over 5 år skattelettelser på i alt 1,1 procentpoint, så vi kommer ned på 22,7 pct., og det er Danmarks billigste personskat. For at nå det, ja, så skal vi sådan set ikke ud og finde på nye initiativer, vi skal ikke gå ud og plukke penge af et pengetræ, nej, vi skal i København bare være lige så effektive, som en gennemsnitskommune i Danmark er. For hvorfor skal vi her i byen være så meget dyrere i administration end andre?

Med 23,8 pct. i skattetryk i dag er København, med en lille stikpille til Jarlov tidligere, altså verdens dyreste millionby, verdens dyreste millionby, mine damer og herrer. Og igen er der ikke noget at sige til, at vi så ligger på en 70. plads på DI's erhvervsbarometer, og at vi skubber international vækst og beskæftigelse ud af landet.

Så derfor vil vi også helt konkret stille forslaget i vores budgetforhandlinger om at sænke kommuneskatten, finansieret ved at effektivisere administrationen. Og der skal være årstal på. København skal om 5 år være Danmarks billigste skattekommune. Vi har tillid til, at folk kan administrere deres penge selv, og de kan i hvert fald helt sikkert gøre det bedre, end det gøres her på Rådhuset. Vi har råd, og vi har dybest set heller ikke råd til at lade være.

Sluttelig skal vi også have en fortsat udbygning på børne- og skoleområdet. Her må vi også kigge på Københavns skoler med et kritisk øje. Sidste års aftale sikrede plads til alle vore børn og unge i daginstitutioner og skoler, både de københavnere, som allerede er i byen, og dem, der flytter til, og i næste års budget skal vi så sikre, at de rent faktisk også lærer noget.

I dag går 25 pct. af eleverne ud af skolerne i København som funktionelle analfabeter. Et højt tal, og det har desværre været fast de sidste mange år. Det kan vi altså som landets hovedstad og en kommune, som vi herinde har ansvaret for, ikke være bekendt. Det skal vi gøre noget ved, vi skal rette op på venstrefløjens fejlslagne skolepolitik i København. Konkret vil vi foreslå, at der lægges langt større beføjelser og langt mere ansvar ud til de enkelte lærere og de enkelte skoleledere. Det skal sikre en bedre undervisning og mere frihed i skolerne.

Når det så er sagt, så kan folkeskolen ikke gøre det alene. Det ser vi allerede i dag, hvor stadig flere vælger den fra, og hvis det ikke var for fri- og privatskolerne, så tør jeg slet ikke tænke på, hvordan det så ud for de københavnske børn og unge. I Liberal Alliance mener vi, at privat- og friskoler spiller en central rolle i København, og vi vil derfor helt konkret foreslå, at de fritages for den ejendomsskat, de i dag pålægges, så pengene kan gå til undervisning i stedet for kommunkassen.

Så altså fokus på erhvervslivets vilkår, lavere skat og en skole, der gør en forskel. Det er omdrejningspunktet for Liberal Alliances arbejde de kommende 14 dage. Vi går til forhandlingsbordet indstillet på at søge indflydelse, hvor den findes. Det har vi gjort de tidligere år, og det gør vi igen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

Vi vil heller ikke i år bare lade stå til og stå passivt på sidelinjen og råbe. Uanset det er valgår, så går vi til det med en konstruktiv mine. Vi er vores ansvar som borgerrepræsentanter bevidst, og vi vil kæmpe for alle de liberale fingeraftryk, vi kan få, og vi vil samarbejde med alle dem, der gør det muligt. Vi vil også gerne være med til at træffe de beslutninger, som er nødvendige i København.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så går vi over til spørgerunden. Den første er Jakob Næsager, værsgo.

(Kort bemærkning).

Jakob Næsager (C): Liberal Alliances ordfører nævner mange gange Business Task Force's og DI's rangliste for erhvervsklima. Fælles for dem alle sammen er, at de anbefaler bedre fremkommelighed. Kan ordføreren så ikke forklare, hvorfor Liberal Alliance var med til at stemme for forslaget om ændring af Amagerbrogade, der netop går ud på, at man skal begrænse trafikken?

(Kort bemærkning).

Borgmester **Anna Mee Allerslev**: Tak for en fin ordførertale.

Men jeg er altså nødt til at spørge Liberal Alliance om det samme, som jeg spurgte Konservative om før. Ud over alt det, der er galt med Københavns Kommune, hvad er det så, man konkret vil gøre for at styrke skolerne, børnehaverne, vuggestuerne?

Derudover er jeg også nødt til at spørge Liberal Alliance: Hvad er forskellen på Liberal Alliance og Konservative, altså ud over skænderiet om størrelsen på budgettet? Hvad er den konkrete forskel?

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (O): Jeg skal lige høre Lars Dueholm om OPP-projekter. Vi har jo eksempelvis et svømmebad, hvor vi har indgået den slags kontrakt. Hvad mener Lars Dueholm om børneinstitutioner og folkeskoler; kunne man tænkes efter et liberalt synspunkt, at det var steder, man også kunne gå ind?

Lars Berg Dueholm (I): Først til Jakob Næsager, spørgsmålet om Amagerbrogade. Jeg kan jo trøste Jakob Næsager med, at Liberal Alliance sikrede, at der fortsat, i al fremtid, evigheder, tusindårsriget, vil være gennemkørende biltrafik på Amagerbrogade. Grunden til, at Jakob Næsager, som sidder i Teknik- og Miljøudvalget, endnu ikke er blevet præsenteret for et forslag, er, at Liberal Alliance har konkret indflydelse på, hvordan det kommer til at se ud, i modsætning til de partier, der ikke er med i budgetforliget.

Så bliver der spurgt, hvordan skolerne mere konkret skal være bedre. Der vil jeg sige, vi går til valg på, at der skal være mere frihed på den enkelte skole til at løse sine opgaver bedre. Generelt er det jo sådan, at langt de fleste fri- og privatskoler klarer sig bedre end langt de fleste kommuneskoler, og det er de erfaringer, den selvforvaltning, som vi gerne vil have med ud i kommuneskolerne.

Så bliver der også spurgt, hvad forskellen mellem Konservative og Liberal Alliance er, ud over størrelsen, som jeg kan forstå, at borgmesteren går meget op i. Ja, det må man næsten lade andre bedømme, men jeg vil sige, at sådan mindeplader for Søren Kierkegaard og den slags måske ikke er det, der står allerøverst på vores kulturprogram.

Herudover er der også sådan noget som flaglovgivning og andet, som visse konservative borgerrepræsentanter har haft mulighed for at ytre en holdning til, uanset at den slags også bestemmes uden for huset her.

Så bliver der spurgt til OPP-projekter af Birthe Skaarup. Dem er vi meget interesseret i, det er helt sikkert. Svømmebadet er et godt eksempel, hvor der er noget brug i løbet af dagen, som er kommunalt,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

---

skolebrug og andet, mens der er andet brug aften-weekend, som helt sikkert er privat, og i stedet for at have to svømmebade har man ét og får det bedste ud af det fra begge verdener og får en klar besparelse ud af det. Det er sådan noget, som vi synes er rigtig, rigtig fornuftigt.

Herudover har vi ikke noget imod private driftsoperatører, vi har ikke noget imod at privatisere, altså gå endnu længere dybest set, rigtig, rigtig mange funktioner i en kommune som København, også det, som man traditionelt kalder bløde områder, det være sig plejehjem eller andet. Vi har intet problem med private plejehjem eksempelvis i København.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så går vi over til en ny spørgerunde. Den første er Henrik Appel Esbensen.

(Kort bemærkning).

Henrik Appel Esbensen (A): Jeg skal høre, om Liberal Alliance har nogen konkrete socialpolitiske tiltag og ønsker for budget 2014, eller om I har en konkret socialpolitik.

(Kort bemærkning).

Kasper Johansen (B): Jeg er fortsat interesseret i lige at høre nogle uddybninger omkring skolepolitikken. Jeg kan forstå, at Liberal Alliance ønsker at øge det offentlige tilskud til privatskolerne, som jo allerede er på ca. 80 pct., for dermed at øge kvaliteten. Er det muligt, at Liberal Alliance også i en tid med en skolereform vil arbejde for, at de kommunale skoler, som vi jo som kommunalpolitikere vel først og fremmest har ansvaret for at skabe høj kvalitet i, også får en passende finansiering for at kunne gennemføre den skolereform, der er planlagt?

(Kort bemærkning).

Jakob Næsager (C): Jeg kan konstatere, at Liberal Alliances ordfører kan både blæse og have mel i munden. De her business task force's og DI's anbefalinger siger, at det ville være godt med bedre fremkommelighed. Liberal Alliance har stemt for en budgetaftale, hvori der står, at der skal være mindre fremkommelighed på Amagerbrogade. Hvordan hænger de to ting sammen? Ordføreren siger, at der fortsat skal være gennemkørende trafik, ja, men i betydeligt mindre omfang. Hvordan hænger det sammen med de der business task forces, som ordføreren roser så voldsomt? Det hænger ikke sammen.

Lars Berg Dueholm (I): Lad mig tage det sidste først. Det var for vores vedkommende en sag, som udelukkende gik ud på damage control. Havde vi ikke været en del af det budgetforlig, så er det min klare opfattelse, at vi havde fået en ny Nørrebrogade etableret på Amager, og det ønskede vi at forhindre.

Nu skal vi jo lige se, hvordan det kommer til at se ud, men vi får en løsning, som giver nogle klare fordele, vi får nogle fine byrum, og vi får en klar opgradering af Amagerbrogade. Der er nogle ting i den plan, som vi er imod, reduceret biltrafik osv., men det er for vores vedkommende med 2 små mandater – der er vi tilbage ved størrelsen – altså damage control.

I forhold til Kasper Johansens spørgsmål om øget tilskud til de private skoler og de kommunale skoler, vil jeg sige, at vi går ikke ind for nødvendigvis øget tilskud til de private skoler, det er heller ikke huset her, der bestemmer det. Vi ønsker bare, at der skal være en lavere beskatning af de private skoler, her konkret på ejendomsskatten, en skat, som Københavns Kommune efter de regler, der findes i lovgivningen i dag, har mulighed for at fritage skolerne for, hvis man ønsker det. Visse skatter skal vi opkræve, og visse skatter har vi mulighed for at differentiere, og det her er en af dem. Vi ønsker ikke skat på undervisning i København. Det synes vi er kontraproduktivt og tåbeligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

Om de offentlige skoler, kommunale skoler, så skal have et øget tilskud, ser jeg ikke nødvendigvis for mig.

Så bliver der spurgt fra Henrik Appels side om Liberal Alliances socialpolitik. Og jeg må indrømme, at der kommer jeg en lille bitte smule til kort, det er ikke mit eget fagområde, men vi vil have konkrete ønsker, nogle små, nogle store, inden for samtlige fagområder. Det vil der være mulighed for at uddybe i ordførertalerne på mandag, hvor vi går ind i de enkelte udvalg.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så går vi til en ny spørgerunde. Først er det Birthe Skaarup, værsgo.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (O): Det var omkring skolemaden. Jeg ved ikke, om vi hørte rigtigt, men jeg mener, hr. Lars B. Dueholm sagde, at der ikke skulle være gratis skolemad. Er det over hele linjen, eller skal det gradueres, at de, der har mindst indtægt, skal have gratis skolemad?

Så har jeg lige en serviceoplysning om mindetavlerne for Kierkegaard: Det var Dansk Folkepartis forslag. Bare for, at hr. Lars B. Dueholm og andre her i salen også ved det.

(Kort bemærkning).

Kasper Johansen (B): Nu er jeg jo ikke uddannet udi økonomi, men jeg er blot uddannet folkeskolelærer med middelmådige matematiske færdigheder, men jeg skal stadig lige forstå regnestykket.

Liberal Alliance ønsker altså at sikre privat- og friskoler en bedre økonomi, som vi så i mindre grad kan råde over til f.eks. at drive folkeskoler. Er det forstået rigtigt, at Liberal Alliance ønsker at forbedre friskolernes økonomi, men ikke folkeskolernes?

Lars Berg Dueholm (I): Jeg mindes ikke at have sagt noget om skolemad. Jeg tror, det var en tidligere ordfører, så det mindes jeg ikke. Vi står naturligvis ved budgetforlig 2013, hvori der indføres skolemad i et vist omfang. Så det er der vi ligger på den.

I forhold til Kasper Johansen er det sådan set ikke så underligt, at det spørgsmål stilles af en radikal. Det undrer mig sådan set ikke, at De Radikale ikke kan se forskel på beskatning og tilskud. Der er en væsentlig forskel på, om kommunen og staten først skal opkræve et beløb og derefter dele det ud igen – der mangler altid nogle ører af kronen, når den først har været inde igennem den kommunale mølle – eller om staten bare skal holde fingrene væk. Her ønsker vi altså, at der skal være en lavere beskatning. Samfundet uden for væggene her skal altså beholde flere af deres penge. Det er det, vi ønsker for privatskolerne. Vi ønsker ikke at beskatte undervisning.

Om det manglende provenu, der selvfølgelig kommer ind i den forbindelse, skal tages fra de kommunale skoler, eller hvor det ellers skal tages, må vi jo se på. Men jeg tror ikke, at jeg forestiller mig sådan en budgetlinje, der hedder "X antal millioner i manglende skattebetaling fra private skoler", og så en linje nedenunder, der hedder "X antal millioner tages fra de kommunale skolers driftsbudget".

Det er klart, at der så vil være færre millioner i den store kommunekasse. Det lyder næsten som den der tale med, nogle betaler mindre og andre mindre og mindre. Men lavere beskatning af undervisning, så er der færre penge i kommunekassen, det er vi enige i, men der er også et væsentligt besparelsespotentiale igen. Uafhængige rapporter udarbejdet af økonomiforvaltningen, revisorer, Dansk Industri, Dansk Erhverv, andre, peger på væsentlige besparelsespotentialer i kommunens økonomi.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så siger vi tak til ordførerne. Der er ikke flere, der har ønsket ordet, og det var ... o.k., Jaleh Tavakoli vil gerne have en ordførertale, værsgo.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. august 2013

Jaleh Tavakoli (U): (*Mikrofonudfald*) ... på vej væk, jeg stiller ikke op, jeg har haft en meget begrænset politisk indflydelse i min tid her. Men jeg har gjort, hvad jeg kunne, og jeg får sikkert også en begrænset rolle i forhold til budgetforhandlingerne i denne her omgang.

Men må jeg ikke anbefale jer alle sammen at tage integrationsproblemerne alvorligt, integrationsudfordringerne alvorligt i forbindelse med budgetforhandlingerne og i forbindelse med den kommende valgperiode, de af jer, der bliver valgt ind.

Mine bekymringer og min kritik er i virkeligheden af begge fløje her i salen, og den går ud på, at mine kolleger i DF herinde har en udfordring. F.eks. da Carl Christian Ebbesen i dag snakkede om kriminelle og antallet af kriminelle udlændinge, så blev jeg ved med at tænke, at det da måtte handle om østeuropæere, altså folk, der ikke boede og havde deres liv og tilværelse her i Danmark. Det er altså en udfordring, fordi man når ikke i dybden med integrationsproblemerne, når man kalder folk, der er blevet født i Danmark, for udlændinge. Det nytter heller ikke generelt at være imod moskeer i al almindelighed, altså det, at muslimer skal kunne mødes et sted om deres religion B or whatever.

Men kære overborgmester og resten af jer på venstrefløjen. Det nytter absolut heller ikke ikke at se i øjnene, at undersøgelser altså viser, at antallet af kriminelle, kriminalitet iblandt indvandrere, også i København, er virkelig, virkelig et stort socialt problem og integrationsproblem. Vi har bandekriminalitet, vi har æresrelateret kriminalitet, vi har arbejdsløshed, vi har alle mulige sociale, kulturelle, religiøse problematikker, når det kommer til integrationspolitikken, og der er København altså ikke en undtagelse. Det nytter heller ikke noget bare at hilse alle stormoskeer velkommen i byen, ligesom det ikke nytter noget at afvise alle moskeer.

Hvert år bruger København millioner af kroner på integrationen. En masse projekter bliver sat i gang, bl.a. projekter, som bliver igangsat i de sidste timer af budgetforhandlingerne, som jeg har forstået det, under noget, der hedder Hassanpuljen. Der er der rigtig mange af integrationsprojekterne, der bliver sat i gang. Bl.a. er millioner til Khaled al Subaihi, kan jeg forstå, blevet givet i den sammenhæng. Man kan spørge, om det er dårlig samvittighed, man har, siden Hassanpuljen ligesom lige i slutfasen skal gøre godt for den dårlige samvittighed, fordi man i bund og grund på begge fløje ved, at den er gal.

Man kan spørge, om det er måden at gribe problemerne an på, for også venstrefløjen må jo vide, at integrationen langtfra er lykkedes. Heller ikke i København er den lykkedes, der er fortsat kæmpeskel mellem indvandrere og samfund i ghettoområderne. Selv om vi hverken må kalde det integration eller ghetto, så er de problemer der stadig væk, de mennesker er stadig væk isoleret fra resten af samfundet.

Integrationsborgmesteren bor i Blågårdsgade, det lyder rigtig godt, men det synes jeg i virkeligheden er et af de mest triste steder i byen, hvor man kan se parallelsamfundene leve side om side, ikke med hinanden, de kan måske holde hinanden ud osv., men der er ikke tale om integration overhovedet. Der er tale om parallelsamfund.

Vi har stadig skoler, vi har rigtig mange skoler, som har rigtig, rigtig, rigtig mange tosprogede procenttal, helt oppe på over 90, hvor både de ressourcestærke indvandrere vælger de skoler fra, og hvide danskere vælger de skoler fra. I disse ghettoiserede miljøer på skolerne og i boligområder er der ud over den isolation, de må leve med, også en væsentlig social kontrol, som de her mennesker, børn, lever med.

Integrationen er et svigtet politisk barn i Danmark. Hvorfor? Jo, fordi venstrefløjen ikke tør indrømme, at der er problemer, og derfor aldrig kommer til at analysere problemerne og løse dem. På den anden side lever man på højrefløjen måske lidt højt på evnen til at problematisere integrationen, uden for alvor at komme ind og analysere problemerne for derved at finde løsningerne på disse problemer. Integrationen og debatten politisk er blevet et symbolpolitisk helvede, hvor venstre- og højrefløj lever af at profilere sig selv om enten hårde eller bløde. Det løser jo ingen problemer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. august 2013**

Og så helt konkret kan jeg sige, at det her er meget trist, men jeg bliver bare nødt til at spørge eller fortælle jer, jeg er meget bekymret, hvis Khaled al Subaihi igen for jeg ved ikke hvor mange gange, hvor mange budgetter, der har været, hvor den her mand får millioner til at lave integrationsprojekter. I den her periode har han haft rod i økonomien, hvor han har sammenblandet sine islamistiske, og med islamistiske mener jeg islamistisk-salafistiske, meget radikale aktiviteter, hvor han har inviteret imamer herop, som går ind for vold mod kvinder, som har had til homoseksuelle, som kalder Osama bin Laden for deres broder. Khaled ...

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg bliver desværre nødt til at bremse ordføreren lidt. Vi drøfter altså Københavns Kommunes budget for 2014, og jeg synes, de seneste 3 minutter har været fuldstændig ved siden af skiven i forhold til at drøfte Københavns Kommunes budget... (*Afbrydelse af Jaleh Tavakoli*)... Lad mig lige tale færdig. Så hvis ordføreren har mere at knytte til Københavns Kommunes budget for 2014, så må hun gerne fortsætte, men hvis det fortsætter med at være angreb på en person, som ikke er til stede her i salen, så må jeg bede ordføreren om at gå ned.

Jaleh Tavakoli (U): ... det er budgetter til nogle projekter, som vi betaler for af københavnernes skatte kroner ...

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jamen vedkommende person er ikke til stede i salen, og de angreb, der bliver rettet har ... (*Afbrydelse af Jaleh Tavakoli*)... Jeg må bede ordføreren om at forholde sig til budgettet for 2014, som er lagt frem til første behandling i dag. Nu er altså de sidste 3 minutter gået med at angribe en person, som ikke er til stede her, som ikke kan forsvare sig mod de angreb. Hvis ordføreren har mere at sige i forhold til budgettet for 2014, så er man velkommen til at fortsætte; ellers må jeg bede ordføreren om at gå ned af talerstolen.

Jaleh Tavakoli (U): Så må jeg forstå det rigtigt, at man ikke må kritisere integrationsprojekter her fra talerstolen under sin budgettale, hvis det handler om en bestemt person, som har udnyttet og mis ...

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi diskuterer ikke det spørgsmål mere. Har ordføreren mere at sige om budgettet for 2014? (*Jaleh Tavakoli*: Det synes jeg simpelt hen er til grin, det må jeg sige). Jamen så siger vi tak.

Så er der ikke flere, der har ønsket ordet her ved første behandling af budgettet for 2014, og der er ikke flere spørgsmål til det til behandling i aften. Vi genoptager debatten på mandag, den 2. september 2013, kl. 16.00.

Følgende sag blev behandlet for lukkede døre:

6. (Fortrolig) Personalesag (2013-00000)

Mødet blev udsat kl. 20.04 til mandag den 2. september 2013 kl. 16.00.